

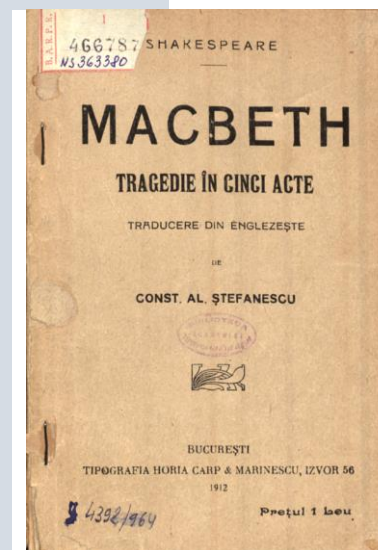

William Shakespeare

Macbeth

Parallel Texts

Translated into English by
Const. Al. Ștefănescu, 1912

Edited by C. George Sandulescu and Lidia Vianu

<http://editura.mttlc.ro>
The University of Bucharest. 2016

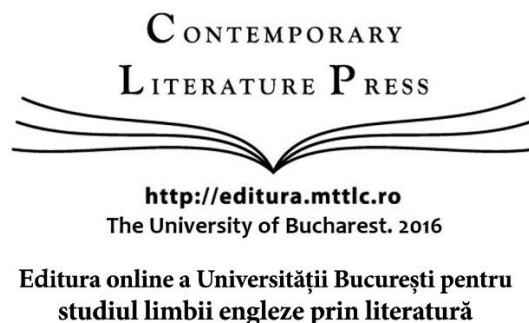
Editura online a Universității București pentru
studiul limbii engleze prin literatură

Literature is news that stays news.
Ezra Pound

<http://editura.mttlc.ro>
The University of Bucharest. 2016

Press Release

Monday 4 April 2016

Shakespeare's Plays in Romanian, 1840-1920

Parallel Texts

Edited by C. George Sandulescu and Lidia Vianu.

In April 2016, *Contemporary Literature Press* will publish as *Parallel Texts* over 30 volumes of plays by William Shakespeare. Every play will appear in more than one Romanian version. The translations

Editura *Contemporary Literature Press* publică, sub formă de texte paralele, peste 30 de volume cuprinzând piese de teatru de William Shakespeare, fiecare dintre ele în mai multe versiuni, toate traduse într-o limbă românească pe care pe vremuri o scriam altfel, uneori

sometimes use older spellings, and even older typographic characters. This confers special Romanian local colour to Shakespeare's plays: it is a reminder of an old poetic quality that Romanian possessed in the early 19th century, and which we have lost since then.

We will publish these translations "in instalments". Our volumes are meant to support the British Council project "Shakespeare lives in 2016!" The series published by us will continue for quite a while.

Last but not least, let us remember that, four hundred years ago, Shakespeare died almost at the same time as Cervantes. The only playwright of our world and the only novelist of our world shared the same historical age.

chiar cu alte caractere tipografice, și care dă textelor lui Shakespeare o culoare specială, dispărută în zilele noastre, când exprimarea este prozaică, lipsită de poezie.

Având în vedere că numărul volumelor este mare, le vom publica „în rate”, ca să folosim o expresie care dovedește limpede cât de lipsită de poezie este vorbirea de astăzi.

Această publicare este legată de aniversarea a celor 400 de ani care au trecut de când l-am avut pe Shakespeare printre noi. *Contemporary Literature Press* sprijină în acest fel celebrarea dramaturgului de către British Council sub deviza „Shakespeare Lives in 2016!” Seria de traduceri vechi ale pieselor lui la editura noastră va continua.

Last but not least, să nu uităm că Shakespeare a murit aproape la aceeași dată cu Cervantes. Singurul dramaturg al lumii și singurul romancier al lumii au trăit și au murit în același timp.

C. George Sandulescu and Lidia Vianu

William Shakespeare

Macbeth

Parallel Texts

Translated into English by
Const. Al. Ștefănescu, 1912

Edited by C. George Sandulescu and Lidia Vianu

<http://editura.mttlc.ro>
The University of Bucharest. 2016

Editura online a Universității București pentru
studiul limbii engleze prin literatură

Literature is news that stays news.
Ezra Pound

<http://editura.mttlc.ro>
The University of Bucharest. 2016

CONTEMPORARY
LITERATURE PRESS

<http://editura.mttlc.ro>

CONTEMPORARY LITERATURE PRESS

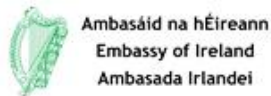
The online Publishing House of the University of Bucharest

Lidia Vianu
Director

C. George Sandulescu
Executive Advisor

Editura pentru studiul limbii engleze prin literatură

ISBN 978-606-760-079-7

© The University of Bucharest

Editing, Cover Design and overall Layout by
Lidia Vianu

Subediting: Ramona Răpițaru

Typing: Ramona Răpițaru

Proofreading: Teodor Duțu, Ramona Răpițaru

IT Expertise: Cristian Vișea, Simona Sămulescu

PR Manager: Violeta Baroană

Header Design: Elena Ghercă

Acknowledgements

William Shakespeare: *Macbeth*. Traducere în limba română de Const. Al. Ștefănescu, Tipografia Horia Carp & Marinescu, 1912.

Contemporary Literature Press

Bucharest University
The Online Literature Publishing House
of the University of Bucharest

**A Manual for the Advanced Study
of *Finnegans Wake*
in One Hundred and Twenty-Three Volumes**

Totalling 35,000 pages

by C. George Sandulescu and Lidia Vianu

<http://editura.mttlc.ro>

You can download our books for free,
including the full text of
Finnegans Wake line-numbered, at
<http://editura.mttlc.ro/> ,
<http://sandulescu.perso.monaco.mc/>

Director
Lidia Vianu

Executive Advisor
C. George Sandulescu

William Shakespeare

Macbeth

Parallel Texts

Translated into Romanian by

Const. Al. Ștefănescu, 1912

Edited by C. George Sandulescu and Lidia Vianu

C O N T E M P O R A R Y
L I T E R A T U R E P R E S S

<http://editura.mttlc.ro>

The University of Bucharest. 2016

Wiliam Shakespeare
Macbeth. Parallel Texts
Translated into Romanian by **Const. Al. Ștefănescu, 1912**

1

DUNCAN, King of Scotland	DUNCAN, Regele Scoției.
MALCOLM, his Son	MALCOLM, fiul său.
DONALBAIN, his Son	DONALBAIN, fiul său.
MACBETH, General of the King's army	MACBETH, general al oștirii regelui.
BANQUO, General of the King's army	BANQUO, general al oștirii regelui.
MACDUFF, Nobleman of Scotland	MACDUFF, nobil scoțian.
LENOX, Nobleman of Scotland	LENOX, nobil scoțian.
ROSSE, Nobleman of Scotland	ROSSE, nobil scoțian.
MENTETH, Nobleman of Scotland	MENTETH, nobil scoțian.
ANGUS, Nobleman of Scotland	ANGUS, nobil scoțian.
CATHNESS, Nobleman of Scotland	CATHNESS, nobil scoțian.
FLEANCE, Son to Banquo	FLEANCE, fiul lui Banquo.
SIWARD, Earl of Northumberland, General of the English Forces	SIWARD, conte de Northumberland, generalul oștirii engleze.
YOUNG SIWARD, his Son	Tânărul SIWARD, fiul său.
SEYTON, an Officer attending Macbeth	SEYTON, ofițer din întovărășirea lui Macbeth.
Son to Macduff	Fiul lui Macduff.
An English Doctor. A Scotch Doctor. A Soldier. A Porter. An old Man	Un doctor englez. Un doctor scoțian. Un oștean. Un portar. Un bătrân.
LADY MACBETH	LADY MACBETH.
LADY MACDUFF	LADY MACDUFF.

Wiliam Shakespeare

Macbeth. Parallel Texts

Translated into Romanian by Const. Al. Ștefănescu, 1912

2

Gentlewomen attending on Lady Macbeth

HECATE, and three Witches

Lords, Gentlemen, Officers, Soldiers, Murderers, Attendants,
and Messengers

The Ghost of Banquo, and several other Apparitions

SCENE-in the end of the Fourth Act, lies in England; through
the rest of the play, in Scotland; and chiefly at Macbeth's Castle.

Camerista Lady-ei Macbeth.

HECATE și trei vrăjitoare.

Nobili, curteni, ofițeri, ostași, ucigași, însoțitori și vestitori.

Umbra lui Banquo și mai multe alte arătări.

SCENA, La sfârșitul actului al patrulea, este în Englitera; în
restul piesei, în Scoția, și mai ales în castelul lui Macbeth.

C O N T E M P O R A R Y
L I T E R A T U R E P R E S S

<http://editura.mttlc.ro>

The University of Bucharest. 2016

ACT I

SCENE I.

An open Place. Thunder and lightning.

Enter three Witches

1 WITCH: When shall we three meet again
In thunder, lightning, or in rain?

2 WITCH: When the hurlyburly's done,
When the battle's lost and won.

3 WITCH: That will be ere the set of sun.

1 WITCH: Where the place?

2 WITCH: Upon the heath.

3 WITCH: There to meet with Macbeth.

1 WITCH: I come, Graymalkin!

ALL: Paddock calls. Anon. Fair is foul, and foul is fair:
Hover through the fog and filthy air.

Witches vanish

ACTUL ÎNTÂIU

SCENA ÎNTÂIA

Un loc deschis. Tunet și fulger.

Intră trei vrăjitoare

ÎNTÂIA VRĂJITOARE: Când ne vom întâlni iarăși câteși trele, în mijlocul tunetului și fulgerelor, ori sub căderea ploii?

A DOUA VRĂJITOARE: Când larma va fi conținut, când bătălia va fi pierdută și câștigată.

A TREIAVRĂJITOARE: Aceasta are să fie înainte de asfințitul soarelui.

ÎNTÂIA VRĂJITOARE: În ce loc?

A DOUA VRĂJITOARE: În bălărie.

A TREIA VRĂJITOARE: Ca să întâlnim pe Macbeth.

ÎNTÂIA VRĂJITOARE: Vin, Graymalkin!

TOATE: Paddock chiamă. Îndată! Frumosul e urât, și urâtul e frumos. Să plutim prin negura și văzduhul necurat.

Vrăjitoarele pier.

SCENE II.

Camp near Fores. Alarum within.

Enter King Duncan, Malcolm, Donalbain, Lenox, with Attendants, meeting a bleeding Soldier.

DUNCAN: What bloody man is that? He can report,
As seemeth by his plight, of the revolt
The newest state.

MALCOLM: This is the sergeant.
Who, like a good and hardy soldier, fought
'Gainst my captivity. — Hail, brave friend!
Say to the king the knowledge of the broil,
As thou didst leave it.

SOLDIER: Doubtful it stood;
As two spent swimmers, that do cling together,
And choke their art. The merciless Macdonwald
(Worthy to be a rebel; for to that
The multiplying villanies of nature
Do swarm upon him) from the Western Isles
Of Kernes and Gallowglasses is supplied
And Fortune, on his damned quarry smiling,

SCENA A DOUA

O tabără aproape de Fores. Sgomot în culise.

Intră REGELE DUNCAN, MALCOLM, DONALBAIN, LENOX, și însoțitori. Întâlnesc un oștean însângerat.

DUNCAN: Cine este omul acesta plin de sânge? Judecând după starea în care se află, dânsul ne poate împătăși cele mai nouă vești de la răscoală.

MALCOLM: Acesta este hotnogul care, ca un ostaș bun și inimos, s-a luptat ca să nu cad prins.

Bun găsit prietene viteaz! Spune-i regelui cum sta bătălia când ai lăsat-o.

OȘTEANUL: Stătea în cumpănă, ca doi înnotători istoviți, cari se agață unul ce celălalt și își zădărnicesc iscusința. Neînduratul Macdonwald (vrednic de a fi răzvrătit, căci la răsvrătire trebuiau să-l împingă plodoasele ticăloșii firești care mișună într-însul) promise prin ostroavele apusene un ajutor de Kerni și Gallowglassi; și Norocul, zâmbind pricinii lui blestamate, s-a purtat ca țiitoarea unui hain. Dar ajutoarele acestea au fost prea slabe; căci viteazul Macbeth (Macbeth este

CONTEMPORARY
LITERATURE PRESS

<http://editura.mttlc.ro>
The University of Bucharest. 2016

Wiliam Shakespeare
Macbeth. Parallel Texts
Translated into Romanian by **Const. Al. Ștefănescu, 1912**

5

Showed like a rebel's whore. But all's too weak;
For brave Macbeth, (well he deserves that name,) Disdaining fortune, with his brandished steel,
Which smoked with bloody execution,
Like valor's minion.

Carved out his passage, till he faced the slave
And ne'er shook hands, nor bade farewell to him,
Till he unseamed him from the nave to the chaps.
And fixed his head upon our battlements.

DUNCAN: valiant cousin! worthy gentleman!

SOLDIER: As whence the sun 'gins his reflection
Shipwrecking storms and direful thunders break;
So from that spring, whence comfort seemed to come,
Discomfort swells. Mark, king of Scotland, mark;
No sooner justice had, with valor armed,
Compelled these skipping Kernes to trust their heels,
But the Norweyan lord, surveying vantage,
With furbished arms, and new supplies of men.
Began a fresh assault.

DUNCAN: Dismayed not this
Our captains, Macbeth and Banquo?

SOLDIER: Yes;

vrednic de numele acesta) nesocotind Norocul, și-a învărtit spada, din care se înălțau aburii isprăvilor lui sâgeroase, și ca un ocrotit al vitejiei, și-a tăiat o trecere, până s-a găsit în fața nemernicului, căruia nu i-a strâns mâna, nici i-a dat ziua-bună, înainte de a-l fi descusut de la buric până la fălci, și a-i fi înfipt capul pe zidurile noastre.

DUNCAN: O, viteazul meu văr! Vrednicul meu curtean!

OȘTEANUL: După cum, din locul de unde soarele începe a luci, purced furtuni spărgătoare de corăbii și tunete îngrozitoare, tot astfel, din izvorul din care părea că va veni ușurarea, ieși primejdia. Ascultă, rege al Scoției, ascultă! Dreptatea, întramată cu Vitejia, nu apucase bine să silească pe sprintenii Kerni să-și caute mântuirea în fugă, că Domnul Norvegian, care păștea prilejul, începu o năvălire nouă, cu arme frecate și oști odihnite.

DUNCAN: Aceasta nu a înspăimântat pe căpeteniile noastre, Macbeth și Banquo?

OȘTEANUL: Da, ca vrăbiile pe vulturi, sau iepurele pe leu.

Wiliam Shakespeare
Macbeth. Parallel Texts
Translated into Romanian by **Const. Al. Ștefănescu, 1912**

6

As sparrows, eagles; or the hare, the lion.
If I say sooth, I must report, they were
As cannons overcharged with double cracks;
So they
Doubly redoubled strokes upon the foe;
Except they meant to bathe in reeking wounds,
Or memorize another Golgotha,
I cannot tell:

But I am faint: my gashes cry for help.

DUNCAN: So well thy words become thee, as thy wounds
They smack of honor both. — Go, get him surgeons.

Exit Soldier, attended.

Enter Rosse.

Who comes here?

MALCOLM: The worthy thane of Rosse.

LENOX: What a haste locks through his eyes! So should
he lock.

That seems to speak things strange.

ROSSE: God save the king!

DUNCAN: Whence cam'st thou, worthy thane?

ROSSE: From Fife, great king,

Dacă vreau să spun adevărul, trebuie să raportez că erau ca
niște tunuri încărcate cu încărcătură îndoită, atâta își îndeșiau
loviturile năpraznice asupra dușmanului. Aveau de gând să
se scalde în aburii rănilor, sau să înveșnicească o nouă Golgotă,
nu pot spune.

Dar mă sfârșesc; rănilor mele cer ajutor.

DUNCAN: Cuvintele îți șed tot așa de bine ca și rănilor: și unele
și altele dovedesc cinste.

Plecați, găsiți-i chirurgic.

OȘTEANUL iese însoțit.

Intră Rosse.

Cine vine încoace?

MALCOLM: Măritul than de Rosse

LENOX: Ce grabă strălucește în ochii lui! Astfel trebuie să
arate omul care are lucruri stranie de povestit.

ROSSE: Dumnezeu să apere pe rege!

DUNCAN: De unde vii, luminate thane?

ROSSE: Din Fife, mare rege, unde steagurile norvegiene

<http://editura.mttlc.ro>

The University of Bucharest. 2016

Wiliam Shakespeare
Macbeth. Parallel Texts
Translated into Romanian by **Const. Al. Ștefănescu, 1912**

7

Where the Norweyan banners flout the sky,
And fan our people cold.
Norway himself, with terrible numbers,
Assisted by that most disloyal traitor
The thane of Cawdor, 'gan a dismal conflict;
Till that Bellona's bridegroom, lapped in proof,
Confronted him with self-comparisons.
Point against point rebellious, arm 'gainst arm,
Curbing his lavish spirit; and, to conclude,
The victory fell on us;

DUNCAN: Great happiness!

ROSSE: That now
Sweno, the Norway's king, craves composition;
Nor would we deign him burial of his men,
Till he disbursed, at Saint Colmes' Inch,
Ten thousand dollars to our general use.

DUNCAN: No more that thane of Cawdor shall deceive
Our bosom interest. — Go, pronounce his present death,
And with his former title greet Macbeth.

ROSSE: I'll see it done.

batjocoresc cerul și fac vânt oamenilor noștri înghețați. Însuși
Domnul Norvegiei, în fruntea unor gloate înspăimântătoare,
și ajutat de cel mai fără de credință dintre trădători, de thanul
Cawdor, a început o luptă grozavă, până ce logodnicul
Bellonei, împlătoșat cu încercarea-i , l-a întâmpinat cu o oaste
tot pe atât de numeroasă și fier împotriva fierului rasvrătit,
braț împotriva brațului, i-a înstrunat deșarta bărbăție. Ca să
încheiu, izbânda a rămas la noi.

DUNCAN: Mare fericire!

ROSSE:Așa că acum Sweno, regele Norvegiei, cere cu
stăruință să stăm la învoială, iar noi nu-i îngăduim să-și
îngroape morții, până nu ne va răspunde, în ostrovul Sfântului
Colmes, zece mii de dolari, pentru folosința noastră de obște.

DUNCAN: Acest than de Cawdor nu va trăda mai mult
interesele noastre cele mai scumpe.

Haideți, roștiți osândirea-i la moarte și cu titlul lui de
odinioară salutați-l pe Macbeth.

ROSSE: Voi priveghia să se aducă la îndeplinire.

Wiliam Shakespeare
Macbeth. Parallel Texts
Translated into Romanian by **Const. Al. Ștefănescu, 1912**

8

DUNCAN: What he hath lost, noble Macbeth hath won.

Exeunt

DUNCAN: Ce a pierdut el, a câștigat nobilul Macbeth.

Ies.

<http://editura.mttlc.ro>
The University of Bucharest. 2016

SCENE III.

A heath near Forres.

Enter the three Witches.

1 WITCH: Where hast thou been, sister?

2 WITCH: Killing swine.

3 WITCH: Sister, where thou?

1 WITCH: A sailor's wife had chestnuts in her lap.
And mounched, and mounched, and mounched. Give me,
quothe I:

'Aroint thee, witch!' the rump-fed ronyon cries.
Her husband's to Aleppo gone, master o' the Tiger:
But in a sieve I'll thither sail,
And, like a rat without a tail,
I'll do, I'll do, and I'll do.

2 WITCH: I'll give thee a wind.

1 WITCH: Thou art kind.

3 WITCH: And I another.

1 WITCH: I myself have all the other;
And the very ports they blow.
All the quarters that they know

SCENA A TREIA

O bălărie. Tunet.

Intră CELE TREI VRĂJITOARE.

ÎNTÂIA VRĂJITOARE: Unde-ai fost, soro?

A DOUA VRĂJITOARE: Să omor porci.

A TREIA VRĂJITOARE: Dar tu, soro?

ÎNTÂIA VRĂJITOARE: Nevasta unui corăbier avea niște
castane în poală și ronțăia, și ronțăia, și ronțăia.

Dă-mi și mie, i-am zis.

Înapoi, vrăjitoare! Mi-a strigat bahornița măcătoare de târțițe.
Bărbatu-său a plecat la Alep, ca cârmaciu al *Tigrului*; dar voi
străbate mările pe o sită și, ca un șoarece fără coadă, am să fac,
am să fac, am să fac.

A DOUA VRĂJITOARE: Eu îți voi da un vânt.

ÎNTÂIA VRĂJITOARE: Ești indatoritoare.

A TREIA VRĂJITOARE: Și eu altul.

ÎNTÂIA VRĂJITOARE: Le am eu pe toate celelalte, precum și
toate limanurile spre care ele suflă și toate locurile de pe harta
corăbierului pe care le cercetează. Am să-l fac să se usuce ca

Wiliam Shakespeare
Macbeth. Parallel Texts
Translated into Romanian by Const. Al. Ștefănescu, 1912

10

I' the shipman's card.
I will drain him dry as hay:
Sleep shall neither night nor day
Hang upon his pent-house lid;
He shall live a man forbid:
Weary sev'n-nights nine times nine
Shall he dwindle, peak and pine:
Though his bark cannot be lost,
Yet it shall be tempest-tossed.
Look what I have.

2 WITCH: Show me, show me.

1 WITCH: Here I have a pilot's thumb,
Wrecked, as homeward he did come.

Drum within

3 WITCH: A drum, a drum;
Macbeth doth come.

ALL: The weird sisters, hand in hand,
Posters of the sea and land,
Thus do go about, about;
Thrice to thine, and thrice to mine,
And thrice again, to make up nine.
Peace! — the charm's wound up.

fânul: nici noaptea, nici ziua, somnul nu va spânzura de pleoapa
adăpostului său; va trăi ca un blestemat: dăulat vreme de șapte
nopti înnoite de câte nouă ori în nouă rânduri, el va lăncezi, se
va ofili, se va topi; deși luntrea lui nu se poate cufunda, dar tot
va fi bătută de furtună. Ia uitați-vă ce am eu.

A DOUA VRĂJITOARE: Arată-mi , arată-mi.

ÎNTÂIA VRĂJITOARE: Am degetul unui cârmaci pierit într-
un naufragiu pe când se întorcea în patria sa.

Tobă în culise.

A TREIA VRĂJITOARE: O tobă! O tobă! Sosește Macbeth.

TOATE: Mână în mână, surorile proorocești,
Ștafetele mării și uscatului,
Se învârtesc, se învârtesc așa;
De trei ori pentru tine, de trei ori pentru mine,
Și încă de trei ori, ca să se facă de nouă ori.
Tăcere! Vraja e săvârșită.

Wiliam Shakespeare
Macbeth. Parallel Texts
Translated into Romanian by **Const. Al. Ștefănescu, 1912**

11

Enter Macbeth and Banquo.

MACBETH: So foul and fair a day I have not seen.

BANQUO: How far is't called to Fores? – What are these,
So withered, and so wild in their attire;
That look not like the inhabitants o' the earth.
And yet are on't? Live you? or are you aught
That man may question? You seem to understand me.
By each at once her choppy finger laying
Upon her skinny lips. – You should be women.
And yet your beards forbid me to interpret
That you are so.

MACBETH: Speak, if you can; – what are you?

1 WITCH: All hail, Macbeth! hail to thee, thane of Glamis!

2 WITCH: All hail, Macbeth! hail to thee, thane of Cawdor!

3 WITCH: All hail, Macbeth, thou shalt be king hereafter!

BANQUO: Good sir, why do you start, and seem to fear
Things that do sound so fair? – I' the name of truth.
Are ye fantastical, or that indeed
Which outwardly ye show? My noble partner

Intră MACBETH și BANQUO.

MACBETH: N-am văzut nicio zi așa de grozavă și de frumoasă.

BANQUO: Cât zice-se că e de aici până la Forres? Cine sunt
făpturile acestea atât de veștejite, atât de ciudat împopoțonate,
încât nu arată să fie locuitoare ale pământului și cu toate acestea
sunt pe el? Trăiți? Sunteți ființe pe care omul le poate întreba?
Păreți a mă înțelege, căci tustrele deodată puneți câte un deget
crăpat pe descărnatele-vă buze. V-aș lua drept niște femei și
totuși bărbile voastre mă opresc de a crede că sunteți femei.

MACBETH: Vorbiți, dacă puteți; Cine sunteți?

ÎNTÂIA VRĂJITOARE: Sănătate, Macbeth! Sănătate, thane de
Glamis!

A DOUA VRĂJITOARE: Sănătate, Macbeth! Sănătate, thane de
Cawdor!

A TREIA VRĂJITOARE: Sănătate Macbeth, care mai târziu vei
fi rege.

BANQUO: Milostive Doamne, pentru ce tresari și pari a te teme
de niște proorocii care sună atât de frumos? În numele
adevărului, sunteți năluciri, ori sunteți în adevăr ceea ce arătați
a fi? Pe nobilul meu însoțitor îl salutați cu un titlu nou și cu o

Wiliam Shakespeare
Macbeth. Parallel Texts
Translated into Romanian by **Const. Al. Ștefănescu, 1912**

12

You greet with present grace, and great prediction
Of noble having, and of royal hope.
That he seems rapt withal; to me you speak not.
If you can look into the seeds of time.
And say, which grain will grow, and which will not,
Speak then to me, who neither beg, nor fear,
Your favors, nor your hate.

1 WITCH: Hail!

2 WITCH: Hail!

3 WITCH: Hail!

1 WITCH: Lesser than Macbeth, and greater.

2 WITCH: Not so happy, yet much happier.

3 WITCH: Thou shalt get kings, though thou be none:
So all hail, Macbeth and Banquo!

1 WITCH: Banquo, and Macbeth, all hail!

mare proorocie de stăpânire strălucită și de viitor regesc, încât
pare pierdut în uimire; mie nu îmi vorbiți. Dacă puteți citi în
semințele timpului și spune care grăunte va rodi și care nu,
vorbiți-mi atunci, mie, care nu vă cerșesc hatârurile, nici mă tem
de ura voastră.

ÎNTÂIA VRĂJITOARE: Sănătate!

A DOUA VRĂJITOARE: Sănătate!

A TREIA VRĂJITOARE: Sănătate!

ÎNTÂIA VRĂJITOARE: Mai mic decât Macbeth, dar mai mare.

A DOUA VRĂJITOARE: Nu așa de fericit, totuși cu mult mai
fericit.

A TREIA VRĂJITOARE: Vei face regi, cu toate că nu vei fi rege.
Astfel, sănătate, Macbeth și Banquo!

ÎNTÂIA VRĂJITOARE: Banquo și Macbeth, sănătate!

William Shakespeare
Macbeth. Parallel Texts
Translated into Romanian by Const. Al. Ștefănescu, 1912

13

MACBETH: Stay, you imperfect speakers; tell me more.
By Sinel's death, I know, I am thane of Glamis;
But how of Cawdor? The thane of Cawdor lives,
A prosperous gentleman; and to be king
Stands not within the prospect of belief.
No more than to be Cawdor. Say, from whence
You owe this strange intelligence! or why
Upon this blasted heath you stop our way
With such prophetic greeting? — Speak, I charge you.
Witches vanish.

BANQUO: The earth hath bubbles, as the water has,
And these are of them. — Whither are they vanished?

MACBETH: Into the air; and what seemed corporal melted
As breath into the wind. Would they had staid!

BANQUO: Were such things here, as we do speak about?
Or have we eaten of the insane root,
That takes the reason prisoner?

MACBETH: Your children shall be kings.

BANQUO: You shall be king.

MACBETH: And thane of Cawdor too: went it not so?

BANQUO: To the self-same tune and words. Who's here?
Enter Rosse and Angus.

MACBETH: Stați, vorbitoare nedesăvârșite; spuneți-mi mai
mult. Știu că, prin moartea lui Sinel, sunt than de Glamis; dar
cum pot fi than de Cawdor? Thanul de Cawdor trăiește, Domn
înfloritor; și că voi ajunge rege, aceasta este tot așa de necrezut
ca și zisa voastră că sunt than de Cawdor. Spuneți, de unde aveți
această știre stranie? Ori pentru ce, în bălăria aceasta pălită, ne
ațineți calea cu astfel de urări proorocești? Votbiți, vă poruncesc.

Vrăjitoarele pier.

BANQUO: Pământul are bășici ca și apa și acestea nu sunt
altceva. Unde au pierit?

MACBETH: În văzduh; și ceea ce părea trupesc, s-a topit ca
răsuflarea în vânt. O, de-ar mai fi stat!

BANQUO: Erau aici fapte ca cele despre care vorbim? Ori am
mâncat rădăcină de nebunie, care robește judecata?

MACBETH: Copiii Domniei-Tale vor fi regi.

BANQUO: Domnia-Ta vei fi rege.

MACBETH: Precum și than de Cawdor; nu spuneau așa?

BANQUO: Același ton aceleași cuvinte. Cine vine vine încoace?
Intră Rosse și Angus.

Wiliam Shakespeare

Macbeth. Parallel Texts

Translated into Romanian by Const. Al. Ștefănescu, 1912

14

ROSSE: The king hath happily received, Macbeth,
The news of thy success; and when he reads
Thy personal venture in the rebels' fight,
His wonders and his praises do contend,
Which should be thine, or his: Silenced with that
In viewing o'er the rest o' the self-same day,
He finds thee in the stout Norweyan ranks,
Nothing afeard of what thyself didst make,
Strange images of death. As thick as tale,
Came post with post; and every one did bear
Thy praises in his kingdom's great defence.
And poured them down before him.

ANGUS: We are sent
To give thee from our royal master thanks;
Only to herald thee into his sight,
Not pay thee.

ROSSE: And, for an earnest of a greater honour,
He bade me, from him, call thee thane of Cawdor:
In which addition, hail, most worthy thane!
For it is thine.

BANQUO: What, can the devil speak true?

MACBETH: The thane of Cawdor lives. Why do you dress me

ROSSE: Macbeth, regele a primit cu fericire vestea izbânzii tale; și când ia la cunoștință despre vitejiile ce ai săvârșit însuți în lupta cu răsvrățiții, uimirea lui se sfădește într-însul cu laudele ce ți se cuvin. Amuțit de sbuciumul acesta, dânsul aruncă o privire asupra restului aceleiași zile și te găsește în mijlocul puternicelor rânduri norvegiene, neînfricoșat de nimic din ceea ce făceai tu însuși, de straniile icoane ale morții. Zoriți ca și istorisirea, soseau lipcani peste lipcani și fiecare dintr-înșii aducea laudele ce ți se cad pentru marea apărare a crăiilor lui și le răspândea dinainte-i.

ANGUS: Suntem trimiși ca să-ți dăm mulțumiri din partea regelui nostru stăpân; suntem însărcinați numai să te înfățișăm înaintea lui, iar nu să te răsplătim.

ROSSE: Și drept cheazășie a unei dregătorii mai mari, mi-a poruncit să te salut din parte-i than de Cawdor. Astfel, prea cinstite thane, te salut cu acest titlu nou, căci este al tău.

BANQUO: Ce fel! Au diavolul poate spune adevărul?

MACBETH: Thanul de Cawdor trăiește. Pentru ce mă îmbrăcați

<http://editura.mttlc.ro>

The University of Bucharest. 2016

Wiliam Shakespeare
Macbeth. Parallel Texts
Translated into Romanian by **Const. Al. Ștefănescu, 1912**

15

In borrowed robes?

ANGUS: Who was the thane, lives yet;
But under heavy judgment bears that life
Which he deserves to lose. Whether he was combined
With those of Norway, or did line the rebel
With hidden help and vantage; or that with both
He labored in his country's wreck, I know not;
But treasons capital, confessed, and proved,
Have overthrown him.

MACBETH: Glamis, and thane of Cawdor;
The greatest is behind. — Thanks for your pains. —
Do you not hope your children shall be kings.
When those that gave the thane of Cawdor to me,
Promised no less to them?

BANQUO: That trusted home
Might yet enkindle you unto the crown,
Besides the thane of Cawdor. But 'tis strange:
And oftentimes, to win us to our harm,
The instruments of darkness tell us truths,
Win us with honest trifles, to betray us
In deepest consequence.
Cousins, a word, I pray you.

cu haine de împrumut?

ANGUS: Acel care era thanul, trăiește încă; dar viața aceasta pe care el merită să o piardă se află sub povara unei judecăți grele. Dacă a fost unit cu Norvegienii, ori dacă a sprijinit pe răsvrațiți cu ajutor dat pe ascuns și la ceasul princișos, sau de a lucrat și cu unii și cu alții la dărăpănarea țării sale, nu știu; dar hainlăcuri de moarte, mărturisite și dovedite, l-au doborât.

MACBETH: Glamis și than de Cawdor! Titlul cel mai mare e înapoi. Vă mulțumesc pentru osteneală. Nu nădăjduiești că copiii Domniei-Tale au să fie regi, deoarece acele care m-au salutat than de Cawdor le-au făgăduit tronul?

BANQUO: Crezută orbește, proorocia aceasta te poate face să râvnești și coroana, pe lângă thănia de Cawdor. Dar e ciudat; adeseori, ca să ne ademenească la pierzarea noastră, uneltele întunericii ne spun adevăruri; ne momesc cu nimicuri cinstite, ca să ne prăpăstuiască în urmarea cea mai adâncă. Verilor, un cuvânt, vă rog.

Wiliam Shakespeare
Macbeth. Parallel Texts
Translated into Romanian by Const. Al. Ștefănescu, 1912

16

MACBETH: Two truths are told
As happy prologues to the swelling act
Of the imperial theme. — I thank you, gentlemen. —
This supernatural soliciting
Cannot be ill; cannot be good. — If ill.
Why hath it given me earnest of success.
Commencing in a truth? I am thane of Cawdor.
If good, why do I yield to that suggestion
Whose horrid image doth unfix my hair.
And make my seated heart knock at my ribs.
Against the use of nature? Present fears
Are less than horrible imaginings.
My thought, whose murder yet is but fantastical,
Shakes so my single state of man, that function
Is smothered in surmise; and nothing is.
But what is not.

BANQUO: Look, how our partner's rapt.

MACBETH: If chance will have me king, why, chance may
crown me,
Without my stir.

BANQUO: Now honors come upon him
Like our strange garments; cleave not to their mould,

MACBETH: Două adevăruri sunt spuse, ca prologuri fericite la
marele act a cărui cuprindere e stăpânirea. Vă mulțumesc,
domnilor. Îndemnul acesta suprafiresc nu poate fi rău, nu poate
fi bun. Dacă este rău, pentru ce mi-a dat o chezășie de izbândă,
începând printr-un adevăr? Sunt than de Cawdor. Dacă e bun,
de ce să mă plec acestei ispite a cărei icoană îngrozitoare îmi
frământă părul și face ca inima mea statornică să se bată de
coaste în ciuda legilor firii? Temerile de față sunt mai puțin
grozave decât închipuirile hăde. Gândul meu, în care omorul nu
este încă decât o nălucire, până într-atâta sdruncină singuratica-
mi ființă, încât puterea ei este înnăbușită de presupuneri și nu
este nimic afară de ceea ce nu este.

BANQUO: Ia priviți ce îngândurat este însoțitorul nostru.

MACBETH: Dacă norocul vrea să mă facă rege, ei bine! Norocul
ma poate încorona fără să mă urnesc.

BANQUO: Demnitățile cele nouă îl prind ca pe noi hainele
nepurtate, care nu se lipsesc pe trup decât prin întrebuințare.

Wiliam Shakespeare
Macbeth. Parallel Texts
Translated into Romanian by **Const. Al. Ștefănescu, 1912**
17

But with the aid of use.

MACBETH: Come what come may,
Time and the hour runs through the roughest day.

BANQUO: Worthy Macbeth, we stay upon your leisure.

MACBETH: Give me your favor;—my dull brain was
wrought
With things forgotten. Kind gentlemen, your pains
Are registered where every day I turn
The leaf to read them. — Let us toward the king. —
Think upon what hath chanced; and, at more times,
The interim having weighed it, let us speak
Our free hearts each to other.

BANQUO: Very gladly.

MACBETH: Till then, enough. — Come, friends.

Exeunt

MACBETH: Întâmpile-se orice s-ar întâmpla; vremea și ceasul
străbat ziua cea mai aspră.

BANQUO: Mărite Macbeth, așteptăm bunul plac al Domniei-
Tale.

MACBETH: Iertați-mă: tâmpitul meu creier era muncit de
lucruri uitate. Indatoritorii mei domni, ostenele Domniilor-
Voastre sunt trecute într-o carte pe care în fiecare zi voi răsfoi-o
ca să le citesc. Haidem către rege. (*Către Banquo*) Gândește-te la
ce s-a întâmplat și, când vom avea răgaz, după ce vom fi
cumpănit lucrurile, să ne spunem unul altuia tot ce avem pe
inimă.

BANQUO: Bucuros.

MACBETH: Până atunci, destul.

Haidem, prieteni.

Ies

SCENE IV.

Fores. A Room in the Palace.

Flourish. Enter Duncan, Malcolm, Donalbain, Lenox, and Attendants.

DUNCAN: Is execution done on Cawdor? Are not Those in commission yet returned?

MALCOLM: My liege,
They are not yet come back. But I have spoke
With one that saw him die: who did report
That very frankly he confess'd his treasons,
Implored your highness' pardon and set forth
A deep repentance: nothing in his life
Became him like the leaving it; he died
As one that had been studied in his death
To throw away the dearest thing he owed,
As 'twere a careless trifle.

DUNCAN: There's no art
To find the mind's construction in the face:
He was a gentleman on whom I built
An absolute trust. -O, worthiest cousin!

SCENA A PATRA

Forres. O odaie în palat.

Trâmbițe. Intră DUNCAN, MALCOLM, DONALBAIN, LENOX și însoțitori.

DUNCAN: Pierzarea lui Cawdor s-a săvârșit? Cei însărcinați cu ea nu s-au întors până acum?

MALCOLM: Stăpâne, nu s-au înapoiat încă. Dar am vorbit cu unul care l-a văzut murind; acesta mi-a spus că hainul și-a mărturisit fără înconjur trădările, a cerut iertarea Înălțimei-Tale și a arătat o căință adâncă. Nimic în viața lui nu i-a șezut așa de frumos ca chipul cum a părăsit-o; a trecut din această lume ca un om care s-ar fi silit să învețe a arunca murind lucrul cel mai scump pe care-l avea, ca și cum ar fi un fleac de care nu-ți pasă.

DUNCAN: Nu e chip de a recunoaște alcătuirea sufletului după trăsăturile feței: era un nobil în care pusesem o încredere desăvârșită.

Wiliam Shakespeare

Macbeth. Parallel Texts

Translated into Romanian by **Const. Al. Ștefănescu, 1912**

19

Enter MACBETH, BANQUO, ROSSE, and ANGUS

The sin of my ingratitude even now
Was heavy on me: thou art so far before
That swiftest wing of recompense is slow
To overtake thee. Would thou hadst less deserved,
That the proportion both of thanks and payment
Might have been mine! only I have left to say,
More is thy due than more than all can pay.
MACBETH: The service and the loyalty I owe,
In doing it, pays itself. Your highness' part
Is to receive our duties; and our duties
Are to your throne and state children and servants,
Which do but what they should, by doing every thing
Safe toward your love and honour.

DUNCAN: Welcome hither;
I have begun to plant thee, and will labor
To make thee full of growing. — Noble Banquo,
That hast no less deserved, nor must be known
No less to have done so, let me infold thee,
And hold thee to my heart.

BANQUO: There if I grow,
The harvest is your own.

Intră MACBETH, BANQUO, ROSSE și ANGUS

O, prea cinstitul meu văr! Păcatul nerecunoștinței mele chiar
acum apăsă greu asupra mea: ai mers atât de departe, încât
aripa cea mai sprintenă a răsplătirii nu te poate ajunge destul
de repede. Aș vrea să te fi făcut vrednic de mai puțin, pentru ca
cumpăna mulțumirilor și răsplății să se plece în partea mea.
Atâta numai îmi mai rămâne de spus, că ți se datorește mai mult
decât ți-ar putea plăti cineva în lumea aceasta.

MACBETH: Slujba și credința ce datoresc, plătindu-și datoria,
ele înseși își plătesc lor înseși. Rolul Înălțimei-Tale este de a
primi cinstirile noastre; și cinstirile noastre sunt ai tronului și
țării Măriei-Tale copii și slujitori, care fac numai ceea ce trebuie,
făcând tot ce poate fi spre dragostea și cinstea Luminăției-Tale.

DUNCAN: Bine-ai venit aici: am început să te sădesc și mă voi
strădui a te face să crești și să te mărești.
Nobile Banquo, tu nu te-ai făcut vrednic de mai puțin și nu mai
puțin trebuie să se știe că este așa; lasă-mă să te îmbrățișez și să
te țin pe inima mea.

BANQUO: Dacă voi crește acolo, secerișul va fi al Măriei-Tale.

C O N T E M P O R A R Y
L I T E R A T U R E P R E S S

<http://editura.mttlc.ro>

The University of Bucharest. 2016

Wiliam Shakespeare
Macbeth. Parallel Texts
Translated into Romanian by Const. Al. Ștefănescu, 1912

20

DUNCAN: My plenteous joys,
Wanton in fulness, seek to hide themselves
In drops of sorrow. — Sons, kinsmen, thanes,
And you whose places are the nearest, know.
We will establish our estate upon
Our eldest, Malcolm; whom we name, hereafter,
The prince of Cumberland; which honor must
Not, unaccompanied, invest him only.
But signs of nobleness, like stars, shall shine
On all deservers. — From hence to Inverness,
And bind us further to you.

MACBETH: The rest is labor, which is not used for you.
I'll be myself the harbinger, and make joyful
The hearing of my wife with your approach;
So, humbly take my leave.

DUNCAN: My worthy Cawdor!

MACBETH (*Aside*): The prince of Cumberland! — This is a
step,
On which I must fall down, or else o'erleap.
For in my way it lies. Stars, hide your fires!
Let not light see my black and deep desires.
The eye wink at the hand! yet let that be.

DUNCAN: Bucuriile mele îmbelșugate, nebune de deplinătatea lor, caută să se ascundă sub lacrimi de mâhnire. Fii, rude, thani și voi ale căror locuri sunt cele mai aproape de tron, aflați că voim să lăsăm coroana noastră fiului nostru mai mare, Malcolm, pe care îl numim de astăzi înainte prinț de Cumberland. Această cinste nu trebuie să-i folosească numai lui; ea va fi întovărașită de altele și semne de nobleță vor luci ca niște stele pe toți cei ce sunt vrednici de ele. Să plecăm la Inverness și să ne legăm și mai mult către Domnia-Ta.

MACBETH: Odihna care nu este întrebuințată pentru Măria-Ta, este trudă: voiesc să fiu eu însumi ștafeta și să înveselesc auzul soției mele prin vestirea apropierii Măriei-Tale. Astfel, cu supunere îmi iau rămas bun de la Măria-Ta.

DUNCAN: Vrednicul meu Cawdor!

MACBETH (*a parte*): Prințul de Cumberland! Iată o treaptă de care trebuie să mă împiedic sau pe care trebuie să o sar, căci se găsește în drumul meu. Stele, ascundeți-vă focurile! Lumina să nu vadă dorințele mele negre și adânci: ochiul se închide dinaintea mâinii; cu toate acestea săvârșească-se fapta pe care ochiul se teme de a o vedea atunci când este făcută!

Wiliam Shakespeare
Macbeth. Parallel Texts
Translated into Romanian by **Const. Al. Ștefănescu, 1912**
21

Which the eye fears, when it is done, to see.

Exit

DUNCAN: True, worthy Banquo; he is full so valiant;
And in his commendations I am fed;
It is a banquet to me. Let us after him,
Whose care is gone before to bid us welcome.
It is a peerless kinsman.

Flourish, Exeunt.

Iese

DUNCAN: Cu adevărat, vrednice Banquo, tocmai așa de viteaz e: mă hrănesc cu laudele ce i se dau; e un ospăț pentru mine. Să urmărim pe acela a cărui grijă a pornit înainte ca să ne pregătească o primire ospătoasă: e o rudă fără seamăn.

Trâmbițe. Ies.

SCENE V.

Inverness. A Room in Macbeth's Castle

Enter Lady Macbeth, reading a letter.

LADY MACBETH: They met me in the day of success: and I have learned by the perfectest report, they have more in them than mortal knowledge. When I burned in desire to question them further, they made themselves air, into which they vanished. Whiles I stood rapt in the wonder of it, came missives from the king, who all-hailed me 'Thane of Cawdor;' by which title, before, these weird sisters saluted me, and referred me to the coming on of time, with 'Hail, king that shalt be!' This have I thought good to deliver thee, my dearest partner of greatness, that thou mightst not lose the dues of rejoicing, by being ignorant of what greatness is promised thee. Lay it to thy heart, and farewell.
Glamis thou art, and Cawdor; and shalt be
What thou art promised: yet do I fear thy nature;
It is too full o' the milk of human kindness
To catch the nearest way: thou wouldst be great;
Art not without ambition, but without

SCENA V.

Inverness. O odaie în castelul lui Macbeth.

Intră LADY MACBETH, citind o scrisoare.

LADY MACBETH: „Dânsele m-au întâlnit în ziua biruinței; și am cunoscut, din mărturia cea mai neîndoioasă, că au o știință mai mult decât omenească. Când ardeam de dorința de a le întreba mai mult, ele s-au prefăcut în fum și s-au mistuit în văzduh. În vreme ce stăteam pierdut în uimirea ce mi-o pricinuiseră întâmplarea aceasta, sosiră trimiși ai regelui, care într-un glas mă salutară Than de Cawdor, titlu cu care aceste surori proorocești mă salutaseră mai dinainte, îndreptându-mă apoi către viitor, prin cuvintele: „Sănătate, ție care vei fi rege!” Am crezut de cuviință să te încunoștiințez despre aceasta, prea scumpa mea tovarășă de mărire, pentru ca să nu pierzi partea ta de bucurie, din neștiință de ce slavă îți este făgăduită. Pune vestea aceasta în inima ta și să ne vedem cu bine”.

Ești Glamis și Cawdor și vei fi tot ce ți s-a făgăduit. Cu toate acestea, mă tem de firea ta; este prea plină de laptele bunătății omenești pentru ca să apuce drumul cel mai scurt. Ai voi să fii mare, nu ești fără râvnă; dar n-ai răutatea ce trebuie să

Wiliam Shakespeare
Macbeth. Parallel Texts
Translated into Romanian by Const. Al. Ștefănescu, 1912

23

The illness should attend it: what thou wouldst highly,
That wouldst thou holily; wouldst not play false,
And yet wouldst wrongly win: thou'ldst have, great Glamis,
That which cries 'Thus thou must do, if thou have it;
And that which rather thou dost fear to do
Than wishest should be undone.' Hie thee hither,
That I may pour my spirits in thine ear;
And chastise with the valour of my tongue
All that impedes thee from the golden round,
Which fate and metaphysical aid doth seem
To have thee crowned withal. — What is your tidings?

Enter an Attendant.

ATTENDANT: The king comes here to-night.

LADY MACBETH: Thou'rt mad to say it
Is not thy master with him? who, wer't so,
Would have informed for preparation.

ATTENDANT: So please you, it is true; our thane is coming.
One of my fellows had the speed of him;
Who, almost dead for breath, had scarcely more
Than would make up his message.

LADY MACBETH: Give him tending;
He brings great news.

o întovărășească; mărirea pe care o voiești, ai voi-o dobândită
cu sfințenie; n-ai vrea să joci viclenește și totuși ai voi să câștigi
pe nedrept. Ai vrea să ai, mărite Glamis, lucrul care să-ți strige:
„Așa trebuie să faci, dacă vrei să ai: ceea ce tu mai curând te
temi să faci decât dorești să fie nefăcut.” Grăbește-te de vino. Ca
să-mi pot vărsa inimoșia în urechile tale și să înlătur, prin
bărbăția limbii mele, tot ce te desparte de cercul de aur cu care
soarta și o ocrotire suprafirească par a voi să te încoroneze.

Intră UN SLUJITOR.

SLUJITORUL: Regele sosește aici diseară.

LADY MACBETH: Ești nebun să spui asta! Stăpânul tău nu
este cu el? Dacă ar fi așa cum spui tu, dânsul m-ar fi înștiințat
ca să mă pregătesc.

SLUJITORUL: Cu voia Domniei-Tale, e adevărat; thanul nostru
este pe drum. Unul din tovarășii mei a fost răpezit înainte și,
aproape mort de oboseală, abia a avut destulă răsufare ca să-și
împlinească solia.

LADY MACBETH: Îngrijește de el; aduce vești mari.

Wiliam Shakespeare
Macbeth. Parallel Texts
Translated into Romanian by Const. Al. Ștefănescu, 1912

24

Exit Attendant.

The raven himself is hoarse,
That croaks the fatal entrance of Duncan
Under my battlements. Come, come, you spirits
That tend on mortal thoughts, unsex me here,
And fill me from the crown to the toe top-full
Of direst cruelty! make thick my blood;
Stop up the access and passage to remorse,
That no compunctious visitings of nature
Shake my fell purpose, nor keep peace between
The effect and it! Come to my woman's breasts,
And take my milk for gall, you murdering ministers,
Wherever in your sightless substances
You wait on nature's mischief! Come, thick night,
And pall thee in the dunnest smoke of hell,
That my keen knife see not the wound it makes,
Nor heaven peep through the blanket of the dark,
To cry 'Hold, hold!' – Great Glamis! worthy Cawdor!

Enter Macbeth.

Greater than both, by the all-hail hereafter!
Thy letters have transported me beyond
This ignorant present, and I feel now

Slujitorul iese.

Până și corbul care croncănește fatala intrare a lui Duncan sub
zimții zidurilor mele a răgușit. Veniți duhuri care însoțiți
gândurile de omor; schimbați-mi aici sexul și umpleți-mă, din
creștet până în tălpi, de cruzimea cea mai groaznică! Îngroșați-
mi sângele; închideți intrarea și trecerea remușcării, pentru ca
nicio întoarcere căită a firii să nu strămute cumplitul meu gând,
nici să statornicească o pace între el și împlinirea lui! Intrați în
țâțele mele și slujiți-vă de laptele meu ca de fiere, sfetnici ai
uciderii, oriunde veți întovărăși răutățile firii sub înfățișările
voastre nevăzute! Vino, noapte întunecată și te învăluiește în cel
mai negru fum din iad, pentru ca ascuțitul meu junghier să nu
vadă rana pe care o va face și cerul să nu se uite prin pătura ta
de întuneric, ca să strige: „Oprește-te! Oprește-te!”

Intră Macbeth.

Mărite Glamis! Luminare Cawdor! Mai mare încă prin
proorocia ce trebuie să se împlinească mai târziu! Scrisorile tale
m-au purtat dincolo de neștiutoarea vreme de față și simt

Wiliam Shakespeare
Macbeth. Parallel Texts
Translated into Romanian by **Const. Al. Ștefănescu, 1912**

25

The future in the instant.

MACBETH: My dearest love,
Duncan comes here to-night.

LADY MACBETH: And when goes hence?

MACBETH: To-morrow, – as he purposes.

LADY MACBETH: O, never
Shall sun that morrow see!

Your face, my thane, is as a book, where men
May read strange matters. – To beguile the time,
Look like the time; bear welcome in your eye.
Your hand, your tongue: look like the innocent flower,
But be the serpent under it. He that's coming
Must be provided for; and you shall put
This night's great business into my despatch;
Which shall to all our nights and days to come,
Give solely sovereign sway and masterdom.

MACBETH: We will speak further.

LADY MACBETH: Only look up clear;
To alter favor ever is to fear.
Leave all the rest to me.

Exeunt.

viitorul ca și cum ar ființa în clipa aceasta.

MACBETH: Prea scumpa mea iubită, Duncan sosește aici
diseară.

LADY MACBETH: Și când pleacă de aici?

MACBETH: Mâine, după cât are de gând.

LADY MACBETH: O! Soarele nu va vedea niciodată acel
mâine! Fața Domniei-Tale, thanul meu, este o carte în care
oamenii pot citi lucruri ciudate. Ca să înșeli împrejurările, ia
chipul împrejurărilor; poartă urarea de bună-venire în ochi, în
mână, pe limbă; arată floare nevinovată, dar fii șarpele ascuns
sub ea. Cel ce sosește trebuie găzduit cu omenie; treaba cea
mare a nopții acesteia, las-o în seama hărniciei mele, care
singură va da tuturor nopților și zilelor noastre viitoare puterea
și domnia stăpânitoare.

MACBETH: Avem să vorbim mai pe larg.

LADY MACBETH: Numai caută să pari senin: a se schimba la
față însemnează totdeauna a se teme. Încredințează-mi mie tot
restul.

Ies.

SCENE VI.

The same. Before the Castle. Hautboys.
Servants of Macbeth attending.

*Enter Duncan, Malcolm, Donalbain, Banquo, Lenox,
Macduff, Rosse, Angus, and Attendants.*

DUNCAN: This castle hath a pleasant seat; the air
Nimbly and sweetly recommends itself
Unto our gentle senses.

BANQUO: This guest of summer,
The temple-haunting martlet, does approve,
By his loved mansionry, that the heaven's breath
Smells wooingly here: no jutty, frieze,
Buttress, nor coign of vantage, but this bird
Hath made his pendent bed and procreant cradle:
Where they most breed and haunt, I have observed,
The air is delicate.

Enter LADY MACBETH

DUNCAN: See, see! our honored hostess!
The love that follows us, sometime is our trouble,
Which still we thank as love. Herein I teach you

SCENA A ȘASEA

Tot la Inverness. Dinaintea castelului.
Oboiuri. Slujitorii lui Macbeth făcând alaiuri.

*Intră DUNCAN, MALCOLM, DONALBAIN, BANQUO,
LENOX, MACDUFF, ROSSE, ANGUS și însoțitori.*

DUNCAN: Castelul acesta are o poziție încântătoare; aerul,
curat și plăcut, ne desmiardă simțurile răsfățate.

BANQUO: Țst oaspete al verii, lăstunul care colindă templele,
adeverește, prin zidăria lui iubită, că suflarea cerului e încărcată
aici de miresme îmbătătoare. Nu e o ieșitură, nu e o friză, nu e
o proptea, nu e un colț prielnic, de care pasărea aceasta să nu fi
aninat patul ei și leagănul puișorilor. Am băgat de seamă că, în
locurile de unde aceste păsări scot pui și își fac cuibul, aerul este
foarte curat.

Intră LADY MACBETH.

DUNCAN: Ia uite, ia uite! Cinstita noastră gazdă! Iubirea care
ne urmărește e câte-odată pentru noi o supărare, căreia totuși îi
mulțumim ca unei iubiri. Aceasta vă învață cum să vă rugați la

Wiliam Shakespeare
Macbeth. Parallel Texts
Translated into Romanian by **Const. Al. Ștefănescu, 1912**

27

How you shall bid God yield us for your pains.
And thank us for your trouble.

LADY MACBETH: All our service,
In every point twice done, and then done double.
Were poor and single business, to contend
Against those honors, deep and broad, wherewith
Your majesty loads our house. For those of old,
And the late dignities heaped up to them,
We rest your hermits.

DUNCAN: Where's the thane of Cawdor?
We coursed him at the heels, and had a purpose
To be his purveyor: but he rides well:
And his great love, sharp as his spur, hath holp him
To his home before us. Fair and noble hostess.
We are your guest to-night.

LADY MACBETH: Your servants ever
Have theirs, themselves and what is theirs, in compt,
To make their audit at your highness' pleasure,
Still to return your own.

DUNCAN: Give me your hand;

Dumnezeu să ne răsplătească pentru supărarea pe care v-o
pricinuim și cum să ne mulțumiți pentru neajunsurile ce vi le
facem.

LADY MACBETH: Toată slujba noastră, împlinită de două ori
în toate amănuntele ei și apoi săvârșită încă de două ori, ar fi un
prinos sărac și singuratic de împotrivit acestor cinstiri adânci și
întinse cu care Măria-Ta ne împovărezi casa. Pentru cinstirile
cele vechi și pentru noile dregătorii îngrămadite peste ele,
rămânem juruiți a ne ruga la Dumnezeu pentru Măria-Ta.

DUNCAN: Unde este thanul de Cawdor? L-am urmărit de-
aproape și aveam de gând să fim conacciul său; dar el
călătorește bine și marea-i dragoste, îmbolditoare ca și pintenul
lui, l-a ajutat să ajungă acasă înaintea noastră. Frumoasă și
nobilă gazdă, suntem oaspetele vostru noaptea asta.

LADY MACBETH: Servitorii Măriei-Tale au totdeauna pe ai
lor, pe ei înșiși și tot ce este al lor, gata de a răspunde la bunul
plac al Luminăției-Tale; prin aceasta ei dau înapoi Măriei-Tale
ceea ce este al Măriei-Tale.

DUNCAN: Dă-mi mâna; călăuzește-mă către găzduitorul meu;

Wiliam Shakespeare

Macbeth. Parallel Texts

Translated into Romanian by **Const. Al. Ștefănescu, 1912**

28

Conduct me to mine host: we love him highly,

And shall continue our graces towards him.

By your leave, hostess.

Exeunt

îl iubim foarte și vom urma a-l încărca de binefacerile noastre.

Cu voia Domniei-Tale, gazdă.

Ies.

C O N T E M P O R A R Y
L I T E R A T U R E P R E S S

<http://editura.mttlc.ro>

The University of Bucharest. 2016

SCENE VII.

The same. A Room in the Castle, Hautboys and torches.

Enter, and pass over the stage, a Sewer, and divers Servants with dishes and service. Then enter Macbeth.

MACBETH: If it were done when 'tis done, then 'twere well
It were done quickly: if the assassination
Could trammel up the consequence, and catch
With his surcease success; that but this blow
Might be the be-all and the end-all here,
But here, upon this bank and shoal of time,
We'd jump the life to come. But in these cases
We still have judgment here; that we but teach
Bloody instructions, which, being taught, return
To plague the inventor: this even-handed justice
Commends the ingredients of our poisoned chalice
To our own lips. He's here in double trust;
First, as I am his kinsman and his subject,
Strong both against the deed; then, as his host,
Who should against his murderer shut the door,
Not bear the knife myself. Besides, this Duncan

SCENA A ȘAPTEA

Tot la Inverness. O odaie în castel. Oboiuri și făclii.

Intră și străbat scena un Stolnic și tot felul de slujitori cu farfurii în mâini și dând la masă. Apoi intră MACBETH.

MACBETH: Dacă s-ar isprăvi totul, când se va face aceasta, atunci ar fi mai bine ca aceasta să se facă repede. Dacă omorul și-ar putea butuci urmările și dacă săvârșirea lui ne-ar hărăzi izbânda; dacă această lovitură ar fi totul și sfârșitul, aici, numai aici, pe acest țărm, pe acest plai al timpului, am primejdui viața viitoare. Dar, în asemenea împrejurări, întotdeauna suntem judecați aici; învățăturile sângeroase pe care le dăm, odată date, se întorc ca să pedepsească pe plăsmuitorul lor: această dreptate nepărtinitoare duce la înseși buzele noastre conținutul potirului nostru înveninat. El este aici scutul unei îndoite încrederi: mai întâi, pentru că sunt ruda și supusul lui, două puternice cuvinte împotriva acestei fapte; apoi, pentru că-i sunt gazdă, în care însușire ar trebuie să închid ușa omorătorului lui, necum să țin eu însumi junghierul. Osebit de asta, Duncan acesta a cârmuit așa de cu blândețe, a fost atât de curat în marea lui sarcină, încât virtuțile-i vor striga ca niște îngeri cu glasurile de trâmbiță,

Wiliam Shakespeare

Macbeth. Parallel Texts

Translated into Romanian by Const. Al. Ștefănescu, 1912

30

Hath borne his faculties so meek, hath been
So clear in his great office, that his virtues
Will plead like angels, trumpet-tongued, against
The deep damnation of his taking-off;
And pity, like a naked new-born babe,
Striding the blast, or heaven's cherubim, horsed
Upon the sightless couriers of the air,
Shall blow the horrid deed in every eye,
That tears shall drown the wind. I have no spur
To prick the sides of my intent, but only
Vaulting ambition, which o'erleaps itself
And falls on the other. — How now, what news?

Enter LADY MACBETH

LADY MACBETH: He has almost supped: why have you left
the chamber?

MACBETH: Hath he asked for me?

LADY MACBETH: Know you not, he has?

MACBETH: We will proceed no further in this business:
He hath honoured me of late; and I have bought
Golden opinions from all sorts of people,
Which would be worn now in their newest gloss,
Not cast aside so soon.

împotriva adânciei fărădelegi a răpunerii lui; și mila, ca un prunc
gol și de cuvânt născut purtat de aripi de furtună, ori ca un
heruvim ceresc încălecat pe nevăzuții fugari ai văzduhului, va
desfășura îngrozitoarea faptă dinaintea ochilor, încât vor potoli
vântul. Nu am alt pinten de înfipt în coastele scopului meu,
decât numai săltăreața râvnă, care se dă peste cap și cade peste
el.

Ei bine! Ce mai vești?

Intră LADY MACBETH.

LADY MACBETH: Aproape a sfârșit de cinat. Pentru ce ai
părăsit sala?

MACBETH: A întrebat de mine?

LADY MACBETH: Nu știi că a întrebat?

MACBETH: Nu vom merge mai departe în treaba aceasta. Mai
deunăzi m-a încărcat de cinste și am dobândit stima prețioasă a
tot felul de oameni; lucrurile acestea cată să fie purtate acum
când sunt în strălucirea lor cea mai nouă, iar nu aruncate așa de
curând la o parte.

<http://editura.mttlc.ro>

The University of Bucharest. 2016

LADY MACBETH: Was the hope drunk
Wherein you dressed yourself? hath it slept since?
And wakes it now, to look so green and pale
At what it did so freely? From this time
Such I account thy love. Art thou afeard
To be the same in thine own act and valour
As thou art in desire? Wouldst thou have that
Which thou esteem'st the ornament of life,
And live a coward in thine own esteem,
Letting 'I dare not' wait upon 'I would,'
Like the poor cat i' the adage?

MACBETH: Pr'ythee, peace:

I dare do all that may become a man;
Who dares do more is none.

LADY MACBETH: What beast was't, then,
That made you break this enterprise to me?
When you durst do it, then you were a man;
And, to be more than what you were, you would
Be so much more the man. Nor time nor place
Did then adhere, and yet you would make both:
They have made themselves, and that their fitness now

LADY MACBETH: Era beată nădejdea în care te înveșmântai?
A dormit de atunci? Și se deșteaptă acum ca să se uite, așa de
firavă și de galbenă, la ceea ce ea dorea atât de bucuros? De
astăzi înainte, după aceasta îți socotesc dragostea. Ți-e frică să
fii în faptă și în bărbăție același om care ești în poftă? Ai vrea
ceea ce privești ca podoaba vieții și să trăiești ca un mișel în
însăși judecata ta, lăsând, ca biata pisică din poveste, pe „Nu
îndrăznesc” să întovărășească pe „Aș vrea” ?

MACBETH: Taci, te rog; îndrăznesc să fac tot ce se cade să facă
un om; cine îndrăznește să facă mai mult nu e un om.

LADY MACBETH: Atunci ce jivină te-a făcut să-mi
destăinuiești planul acesta? Când ai cutezat să-l destăinuiești,
erai un om; și dacă ai fi mai mult decât erai atunci, cu atât mai
mult ai fi un om. Nici vremea, nici locul nu erau cu priință și
totuși voiai să le faci pe-amândouă; ele s-au făcut de la sine și
acum potrivirea aceasta te zdrobește. Am alăptat și știu cât e de
dulce să iubești pruncul care te sugere; ei bine, aș fi smuls sfârcul

Wiliam Shakespeare

Macbeth. Parallel Texts

Translated into Romanian by **Const. Al. Ștefănescu, 1912**

32

Does unmake you. I have given suck, and know
How tender 'tis to love the babe that milks me:
I would, while it was smiling in my face,
Have plucked my nipple from his boneless gums,
And dashed the brains out, had I so sworn as you
Have done to this.

MACBETH: If we should fail –

LADY MACBETH: We fail!

But screw your courage to the sticking-place.
And we'll not fail. When Duncan is asleep,
(Whereto the rather shall his day's hard journey
Soundly invite him,) his two chamberlains
Will I with wine and wassel so convince,
That memory, the warder of the brain,
Shall be a fume, and the receipt of reason
A limbeck only. When in swinish sleep
Their drenched natures lie, as in a death,
What cannot you and I perform upon
The unguarded Duncan? what not put upon
His spongy officers, who shall bear the guilt
Of our great quell?

MACBETH: Bring forth men children only;

țâței mele dintre gingiile lui fără dinți și i-aș fi sfărâmat capul,
în clipa în care îmi zâmbea în față, dacă aș fi jurat să o fac, cum
ai jurat tu să faci aceasta.

MACBETH: Dacă n-am izbuti?

LADY MACBETH: Să nu izbutim! Numai înșurubează-ți
bărbăția în locul cel bun și avem să izbutim. Când va adormi
Duncan (și obositoarea călătorie pe care a făcut-o astăzi are să-l
cufunde într-un somn adânc), voi avea grijă să îmbăt așa de bine
cu vin și cu vassel pe cei doi șambelani ai lui, încât ținerea lor
de minte, această păzitoare a creierului, va fi un fum, iar vasul
judecății lor un cazan de făcut rachiu. Când firile lor adăpate
vor zace într-un somn dobitocesc ca într-o moarte, ce nu vom
putea săvârși, Domnia-Ta și eu, asupra lui Duncan lăsat fără
pază? Ce nu vom putea pune în sarcina slujitorilor lui beți, care
vor purta vina marii noastre fărădelegi?

MACBETH: Naște numai băieți, căci inimoasa ta ființă nu

C O N T E M P O R A R Y
L I T E R A T U R E P R E S S

<http://editura.mttlc.ro>

The University of Bucharest. 2016

Wiliam Shakespeare

Macbeth. Parallel Texts

Translated into Romanian by **Const. Al. Ștefănescu, 1912**

33

For thy undaunted mettle should compose
Nothing but males. Will it not be received,
When we have marked with blood those sleepy two
Of his own chamber and used their very daggers,
That they have done't?

LADY MACBETH: Who dares receive it other?
As we shall make our griefs and clamor roar
Upon his death?

MACBETH: I am settled, and bend up
Each corporal agent to this terrible feat.
Away, and mock the time wdth fairest show;
False face must hide what the false heart doth know.
Exeunt

trebuie să plăsmuiască decât bărbați. Oare când vom fi stropit
cu sânge pe cei doi adormiți din însăși odaia lui și vom fi
întrebuințat chiar junghierele lor, nu se va crede că dâșii au
săvârșit fapta?

LADY MACBETH: Cine va îndrăzni să creadă astfel, când vom
pune jalea și vaietele noastre să mugească pentru moartea lui?

MACBETH: Sunt hotărât și îmi încordez toate puterile trupești
pentru fapta aceasta cumplită. Haidem și să amăgim ceasul de
față prin înfățișarea cea mai frumoasă: un chip viclean trebuie
să ascundă ceea ce știe o inimă vicleană.
Ies.

C O N T E M P O R A R Y
L I T E R A T U R E P R E S S

<http://editura.mttlc.ro>

The University of Bucharest. 2016

ACT II

SCENE I.

The same. Court within the Castle.

Enter Banquo and Fleance, and a Servant, with a torch before them.

BANQUO: How goes the night, boy?

FLEANCE: The moon is down; I have not heard the clock.

BANQUO: And she goes down at twelve.

FLEANCE: I take't, 'tis later, sir.

BANQUO: Hold, take my sword. There's husbandry in heaven;

Their candles are all out. Take thee that too.

A heavy summons lies like lead upon me,
And yet I would not sleep: merciful powers,

Restrain in me the cursed thoughts that nature

Gives way to in repose! — Give me my sword —

Enter Macbeth, and a Servant with a torch.

Who's there?

ACTUL AL DOILEA

SCENA ÎNTÂIA

Tot la Inverness. Curte înăuntrul castelului.

Intră BANQUO și FLEANCE, precedați de un slujitor cu o masală în mână.

BANQUO: Cât a trecut din noapte, băiete?

FLEANCE: Luna a apus; n-am auzit ceasornicul.

BANQUO: Luna apune la douăsprezece.

FLEANCE: Cred că e mai târziu, Doamne.

BANQUO: Na, ține-mi spada. Cei din cer fac economie; lumânările lor sunt toate stinse. Ține și asta. Pofta de somn apasă ca plumbul asupra mea și totuși n-aș vrea să dorm. Puteri îndurătoare, înfrânați în mine gândurile blestemate cărora firea se pleacă în timpul odihnei! Dă-mi spada.

Intră MACBETH și un slujitor cu o masală.

Cine e acolo?

Wiliam Shakespeare
Macbeth. Parallel Texts
Translated into Romanian by **Const. Al. Ștefănescu, 1912**

35

MACBETH: A friend.

BANQUO: What, sir, not yet at rest? The king's abed.
He hath been in unusual pleasure, and
Sent forth great largess to your officers:
This diamond he greets your wife withd.
By the name of most kind hostess; and shut up
In measureless content.

MACBETH: Being unprepared,
Our will became the servant to defect;
Which else should free have wrought.

BANQUO: All's well.
I dreamt last night of the three weird sisters:
To you they have showed some truth.

MACBETH: I think not of them,
Yet, when we can entreat an hour to serve,
Would spend it in some words upon that business.
If you would grant the time.

BANQUO: At your kind'st leisure.

MACBETH: If you shall cleave to my consent, when 'tis,
It shall make honour for you.

BANQUO: So I lose none

MACBETH: Un prieten.

BANQUO: Ce fel, Doamne! Încă deștept? Regele e în pat.
Măria-Sa a simțit o plăcere neobișnuită și a împățit daruri mari
slujitorilor Domniei-Tale; diamantul acesta, îl trimite soției
Domniei-Tale, pe care o salută cu titlul de cea mai îndatoritoare
gazdă a sa; și s-a retras mulțumit peste măsură.

MACBETH: Fiind nepregătiți, bunăvoința noastră, care altcum
ar fi lucrat în voie, a trebuit să asculte de lipsa-ne de mijloace.

BANQUO: Totul e bine. Astă-noapte am visat pe cele trei surori
proorocești: Domniei-Tale ți-au cam spus adevărul.

MACBETH: Nu mă gândesc la dânsle; totuși, când vom putea
afla un ceas prielnic, dacă vei vrea să mi-l dăruiești, îl vom
petrece vorbind despre treaba aceasta.

BANQUO: Oricând vei găsi de cuviință.

MACBETH: De te vei da de partea mea, când va fi timpul,
aceasta are să-ți aducă cinste.

BANQUO: Dacă nu voi risca să pierd nimic din cea pe care o

Wiliam Shakespeare
Macbeth. Parallel Texts
Translated into Romanian by Const. Al. Ștefănescu, 1912

36

In seeking to augment it, but still keep
My bosom franchised and allegiance clear,
I shall be counselled.

MACBETH: Good repose, the while!

BANQUO: Thanks, sir: the like to you!

Exeunt BANQUO

MACBETH: Go bid thy mistress, when my drink is ready,
She strike upon the bell. Get thee to bed

Exit Servant

Is this a dagger which I see before me,
The handle toward my hand? Come, let me clutch thee.

I have thee not, and yet I see thee still.

Art thou not, fatal vision, sensible

To feeling as to sight? or art thou but

A dagger of the mind, a false creation,

Proceeding from the heat-oppressed brain?

I see thee yet, in form as palpable

As this which now I draw.

Thou marshall'st me the way that I was going;

And such an instrument I was to use.

Mine eyes are made the fools o' the other senses,

Or else worth all the rest; I see thee still,

am căutând a o mări și dacă-mi voi putea păstra inima curată și
credința neatinsă, am să-ți primesc sfaturile.

MACBETH: Până atunci, noapte bună.

BANQUO: Mulțumesc, Doamne; asemenea și Domniei-Tale.

Banquo și Fleance și slujitorul ies.

MACBETH: Du-te de-i spune stăpânei tale să bată în clopot
când băutura mea va fi gata. Mergi de te culcă.

Servitorul iese.

Un junghier văd eu înainte-mi, cu plăselele întoarse spre mâna
mea? Vino, lasă-mă să te apuc. Nu te am și cu toate acestea te
văd neîncetat. Arătare fatală, nu te pot și pipăi, după cum te pot
vedea? Ori nu ești decât un junghier părelnic, o plăsmuire
amăgitoare purceasă dintr-un creier înfierbântat? Te văd încă și
sub o înfățișare tot atât de pipăită ca și junghierul pe care-l scot
acuma. Tu îmi arăți calea pe care mă pregăteam să merg și
tocmai de o astfel de unealtă voiam să mă slujesc. Ori ochii mei
s-au făcut caraghioșii celorlalte simțuri, ori plătesc cât ele toate
la un loc. Te văd într-una; și, pe pana și plăselele tale, văd
picături de sânge, care nu erau mai înainte. Nu este asemenea
lucru; gândul acela crunt se vedește astfel ochilor mei. Acum,
pe jumătatea lumii, firea pare moartă și vise rele amăgesc

Wiliam Shakespeare

Macbeth. Parallel Texts

Translated into Romanian by Const. Al. Ștefănescu, 1912

37

And on thy blade and dudgeon gouts of blood,
Which was not so before. There's no such thing:
It is the bloody business which informs
Thus to mine eyes. Now o'er the one halfworld
Nature seems dead, and wicked dreams abuse
The curtained sleep; witchcraft celebrates
Pale Hecate's offerings, and withered murder,
Alarmed by his sentinel, the wolf,
Whose howl's his watch, thus with his stealthy pace.
With Tarquin's ravishing strides, towards his design
Moves like a ghost. Thou sure and firm-set earth,
Hear not my steps, which way they walk, for fear
Thy very stones prate of my whereabouts,
And take the present horror from the time,
Which now suits with it. Whiles I threat, he lives:
Words to the heat of deeds too cold breath gives.

A bell rings

I go, and it is done; the bell invites me.
Hear it not, Duncan; for it is a knell
That summons thee to heaven, or to hell.

Exit

somnul ascuns de perdele; vrăjitoarele săvârșesc slujbele firavei
Hecate și Omorul descărnat, înștiințat de strejarul lui, lupul, al
cărui urlet este strigătu-i de veghe, pe furiș, cu pașii răpitorului
Tarquiniu, se îndreaptă spre prada lui, asemenea unei stafii.
Pământule temeinic și neclintit, nu-mi auzi pașii, nu afla calea
pe care ei merg, pentru ca nu cumva pietrele înseși să
flecărească despre locul unde sunt și să-i ia vremii grozăvia
aceasta care-i șade așa de bine. Pe când eu ameninț, el trăiește:
cuvintele dau o suflare prea rece faptei.

Sună un clopot.

Mă duc și s-a sfârșit; clopotul îmi dă de știre. Nu-l auzi, Duncan,
căci e glasul care te cheamă în cer ori în iad.

Iese.

CONTEMPORARY
LITERATURE PRESS

<http://editura.mttlc.ro>

The University of Bucharest. 2016

SCENE II.

The same.

Enter Lady Macbeth.

LADY MACBETH: That which hath made them drunk, hath made me bold

What hath quenched them hath given me fire.--Hark! Peace!

It was the owl that shrieked, the fatal bellman,
Which gives the stern'st good-night. He is about it:

The doors are open; and the surfeited grooms
Do mock their charge with snores: I have drugged
their possets,

That death and nature do contend about them,
Whether they live or die.

MACBETH: [*Within*] Who's there? what, ho!

LADY MACBETH: Alack! I am afraid, they have awaked,
And 'tis not done;—the attempt, and not the deed.

Confounds us.—Hark!—I laid their daggers ready;
He could not miss them.—Had he not resembled
My father as he slept, I had done't.—My husband?

SCENA A DOUA

Același loc.

Intră LADY MACBETH.

LADY MACBETH: Ceea ce i-a îmbătat pe ei, mie mi-a dat îndrăzneală; ceea ce i-a stins pe dâșii, pe mine m-a aprins. Să ascult! Tăcere! Țipa bufnița, pristavul cobitor care dă cea mai amarnică noapte bună. El este la lucru; ușile sunt deschise și slujitorii îmbuibăți își bat joc, sforăind, de datoria lor. Le-am dres băuturile astfel, încât moartea și firea se sfădesc între ele dacă ei trăiesc ori își dau sufletul.

MACBETH: [*în culise*] Cine e acolo? Ce? Hei!

LADY MACBETH: Vai! Mă tem că se vor fi deșteptat și că nu se va fi făcut nimic. Încercarea, iar nu fapta, ne pierde. Să ascult! Pusesem junghierele la îndemână; nu se putea să nu le găsească. Dacă n-ar fi semănat cu tatăl meu adormit, aș fi lovit eu. Soțul meu!

Wiliam Shakespeare
Macbeth. Parallel Texts
Translated into Romanian by **Const. Al. Ștefănescu, 1912**

39

Enter Macbeth

MACBETH: I have done the deed.

– Didst thou not hear a noise?

LADY MACBETH: I heard the owl scream, and the crickets
cry. Did not you speak?

MACBETH: When?

LADY MACBETH: Now.

MACBETH: As I descended?

LADY MACBETH: Ay.

MACBETH: Hark!

Who lies i' the second chamber?

LADY MACBETH: Donalbain.

MACBETH: This is a sorry sight.

Looking on his hands

LADY MACBETH: A foolish thought, to say a sorry sight.

MACBETH: There's one did laugh in his sleep, and one cried,
murder!

That they did wake each other; I stood and heard them:

But they did say their prayers, and addressed them

Again to sleep.

LADY MACBETH: There are two lodged together.

Intră MACBETH.

MACBETH: Am săvârșit fapta. N-ai auzit un zgomot?

LADY MACBETH: Am auzit bufnița țipând și greierii chirăind.
N-ai vorbit?

MACBETH: Când?

LADY MACBETH: Acum.

MACBETH: Când coboram?

LADY MACBETH: Da.

MACBETH: Ascultă! Cine doarme în odaia a doua?

LADY MACBETH: Donalbain.

MACBETH: E o priveliște jalnică.

Privindu-și mâinile.

LADY MACBETH: Ce minte neroadă, să zici că e o priveliște
jalnică!

MACBETH: Unul a râs prin somn, iar celălalt a strigat „Omor!”
așa încât s-au deșteptat unul pe altul. M-am oprit și i-am
ascultat; dar dâșii și-au făcut rugăciunile și au adormit din
nou.

LADY MACBETH: Sunt doi găzduți laolaltă.

Wiliam Shakespeare

Macbeth. Parallel Texts

Translated into Romanian by Const. Al. Ștefănescu, 1912

40

MACBETH: One cried, God bless us! and, amen, the other;
As they had seen me, with these hangman's hands.
Listening their fear, I could not say, amen.
When they did say, God bless us.

LADY MACBETH: Consider it not so deeply.

MACBETH: But wherefore could not I pronounce, amen?
I had most need of blessing, and amen
Stuck in my throat.

LADY MACBETH: These deeds must not be thought
After these ways; so, it will make us mad.

MACBETH: Methought, I heard a voice cry, Sleep no more!
Macbeth does murder sleep, the innocent sleep;
Sleep that knits up the ravelled sleeve of care,
The death of each day's life, sore labour's bath,
Balm of hurt minds, great nature's second course,
Chief nourisher in life's feast;

LADY MACBETH: What do you mean?

MACBETH: Still it cried, Sleep no more! to all the house.
Glamis hath murdered sleep; and therefore Cawdor

MACBETH: Unul a strigat: „Dumnezeu să ne blagoslovească!”
și celălalt: „Amin!” ca și cum m-ar fi văzut cu mâinile acestea
de găde. Ascultându-le spaima, n-am putut răspunde „Amin!”
când au zis ei „Dumnezeu să ne blagoslovească!”

LADY MACBETH: Nu te gândi așa de cu dinadinsul la lucrul
acesta.

MACBETH: Dar pentru ce n-am putut rosti „Amin”? Aveam
cea mai mare nevoie de binecuvântare și vorba „Amin” mi s-a
oprit în gât.

LADY MACBETH: Faptele astea nu trebuiesc privite în chipul
acesta; luate astfel, ne-ar înnebuni.

MACBETH: Mi s-a părut că auzeam un glas strigând: „Nu mai
dormiți! Macbeth omoară somnul, somnul nevinovat, somnul
care descurcă încâlcitul scul al grijilor, moartea vieții fiecăreia
din zilele noastre, baia muncii grele, balsamul sufletelor rănite,
al doilea fel de mâncare al mării naturi, hrănitorul de căpetenie
de la ospățul vieții”.

LADY MACBETH: Ce vrei să zici?

MACBETH: Glasul striga neîncetat către toată casa: „Nu mai
dormiți! Glamis a ucis somnul și de aceea Cawdor nu va mai

C O N T E M P O R A R Y

L I T E R A T U R E P R E S S

<http://editura.mttlc.ro>

The University of Bucharest. 2016

Wiliam Shakespeare
Macbeth. Parallel Texts
Translated into Romanian by **Const. Al. Ștefănescu, 1912**

41

Shall sleep no more — Macbeth shall sleep no more!

LADY MACBETH: Who was it that thus cried? Why, worthy thane,

You do unbend your noble strength, to think
So brainsickly of things. Go get some water,
And wash this filthy witness from your hand.
Why did you bring these daggers from the place?
They must lie there: go carry them; and smear
The sleepy grooms with blood.

MACBETH: I'll go no more.

I am afraid to think what I have done;
Look on't again, I dare not.

LADY MACBETH: Infirm of purpose!

Give me the daggers. The sleeping, and the dead,
Are but as pictures; 'tis the eye of childhood,
That fears a painted devil. If he do bleed,
I'll gild the faces of the grooms withal.
For it must seem their guilt.

Exit. Knocking within

MACBETH: Whence is that knocking?

How is't with me, when every noise appals me?
What hands are here? ha! they pluck out mine eyes.

dormi, Macbeth nu va mai dormi!"

LADY MACBETH: Cine striga astfel? Zău, mărite thane, îți destinzi nobila bărbăție, judecând atât de nebunește despre lucruri. Du-te de ia puțină apă și spală-ți de pe mână astă mărturie murdară. Pentru ce ai luat junghierele astea de la locul lor? Trebuie să rămână acolo. Mergi de le du îndărăt și mânjește cu sânge pe slujitorii adormiți.

MACBETH: Nu vreau să mă mai întorc: mi-e frică gândindu-mă la ce-am făcut. Să-l mai privesc odată, nu îndrăznesc.

LADY MACBETH: Nevoiașule! Dă-mi junghierele. Adormiții și morții nu sunt decât zugrăveli; numai ochiul copilăriei se teme de un drac zugrăvit. Dacă va sângera, am să înroșesc fețele slujitorilor, căci nelegiuirea trebuie să pară a fi săvârșită de dânșii.

Iese. Bătăi în culise.

MACBETH: Cine va fi bătând? Ce am eu, de mă înspăimânt la orice zgomot? Ce mâini sunt astea? Ah! Ele îmi smulg ochii! Întreg oceanul marelui Neptun, va putea oare spăla sângele

Wiliam Shakespeare
Macbeth. Parallel Texts
Translated into Romanian by **Const. Al. Ștefănescu, 1912**

42

Will all great Neptune's ocean wash this blood
Clean from my hand? No, this my hand will rather
The multitudinous seas in incarnadine,
Making the green one red.

Re-enter LADY MACBETH

LADY MACBETH: My hands are of your colour; but I shame
To wear a heart so white.

Knocking within

I hear a knocking
At the south entry: retire we to our chamber;
A little water clears us of this deed:
How easy is it, then! Your constancy
Hath left you unattended.

Knocking within

Hark! more knocking.
Get on your nightgown, lest occasion call us,
And show us to be watchers. Be not lost
So poorly in your thoughts.

MACBETH: To know my deed, 'twere best not know myself.

Knocking within

Wake Duncan with thy knocking! I would thou couldst!

acesta de pe mâna mea? Nu; mâna asta a mea, mai curând ar
încrunta mările nețărnuite, făcând verdele un roșu.

LADY MACBETH intră înapoi.

LADY MACBETH: Măinile mele sunt de culoarea alor
Domniei-Tale; dar mi-ar fi rușine să am o inimă așa de albă.

Bătăi.

Aud bătând la intrarea despre miazăzi. Să ne întoarcem în odaia
noastră: puțină apă ne va spăla de fapta aceasta; cât e de ușor
atunci! Statornicia Domniei-Tale te-a lăsat singur.

Bătăi.

Auzi! Iar bate. Ia-ți haina de casă, pentru ca nu cumva să fim
chemați și să se vadă că am vegheat. Nu sta pierdut așa de
mișelește în gândurile-ți.

MACBETH:Decât să-mi cunosc fapta, mai bine nu m-aș
cunoaște pe mine însumi.

Bătăi.

Trezește pe Duncan prin bătăile tale! Aș vrea să poți!

William Shakespeare
Macbeth. Parallel Texts
Translated into Romanian by **Const. Al. Ștefănescu, 1912**

43

Exeunt

les.

<http://editura.mttlc.ro>
The University of Bucharest. 2016

SCENE III.

The same.

Knocking within. Enter a Porter

Porter: Here's a knocking indeed! If aman were porter of hell-gate, he should have old turning the key.

Knocking within

Knock, knock, knock! Who's there, i' the name of Beelzebub? Here's a farmer, that hanged himself on the expectation of plenty: come in time; have napkins enough about you; here you'll sweat for't.

Knocking within

Knock, knock! Who's there, in the other devil's name? Faith, here's an equivocator, that could swear in both the scales against either scale; who committed treason enough for God's sake, yet could not equivocate to heaven: O, come in, equivocator.

Knocking within

Knock, knock, knock. Who's there? Faith, here's an English tailor come hither, for stealing out of a French hose. Come in,

SCENA A TREIA

Același loc.

Intră UN PORTAR. Bătăi în culise.

PORTARUL: Iată o bătaie, zău! De-ar fi un om portarul iadului, ar avea mare deprindere în învârtirea cheii.

Bătăi.

Bate, bate, bate! Cine e acolo, în numele lui Belzebut? Un arendaș, care s-a spânzurat pentru că aștepta belșugul. Intră numaidecât; ai la tine prosoape îndeajuns, căci vei năduși aici.

Bătăi.

Bate, bate! Cine e acolo, în numele altui drac? Pe credința mea, un făuritor de cuvinte în doi peri, care putea să jure pe amândouă talerele cântarului împotriva fiecăruia dintre ele, un om care a făptuit destule vânzări în numele lui Dumnezeu, dar care totuși cu cerul nu a putut grăi în doi peri. O, intră, plăsmuitorule de vorbe cu mai multe înțeleșuri.

Bătăi.

Bate, bate bate! Cine e acolo? Pe legea mea, un croitor englez, care vine aici pentru că a furat din material hotărâtă pentru o

Wiliam Shakespeare
Macbeth. Parallel Texts
Translated into Romanian by **Const. Al. Ștefănescu, 1912**

45

tailor; here you may roast your goose.

Knocking within

Knock, knock; never at quiet! What are you? But this place is too cold for hell. I'll devil-porter it no further: I had thought to have let in some of all professions that go the primrose way to the everlasting bonfire.

Knocking within

Anon, anon! I pray you, remember the porter.

Opens the gate.

Enter MACDUFF and LENOX

MACDUFF: Was it so late, friend, ere you went to bed,
That you do lie so late?

Porter: Faith sir, we were carousing till the second cock: and drink, sir, is a great provoker of three things.

MACDUFF: What three things does drink especially provoke?

Porter: Marry, sir, nose-painting, sleep, and urine. Lechery, sir, it provokes, and unprovokes; it provokes the desire, but it takes away the performance: therefore, much drink may be

pereche de pantaloni franțuzești. Intră, croitorule, aici îți poți încinge mașina de călcat.

Bătăi.

Bate, bate! Niciând o clipă de odihnă! Cine sunteți? Dar locul ăsta e prea friguros pentru iad; nu mai vreau să fiu portarul necuratului. Mă închpuiem lăsând să intre câțiva oameni din toate meseriile care merg spre focul de bucurie al vecilor pe drumul smălțat cu ghiocei.

Bătăi.

Îndată! Îndată! Vă rog, aduceți-vă aminte de portar.

Deschide poarta.

Intră MACDUFF și LENOX.

MACDUFF: Se vede că era tare târziu, prietene când te-ai dus la culcare, de dormi până pe vremea asta.

PORTARUL: Pe legea mea, Doamne, am chefuit până la cântatul al doilea al cocoșilor; și băutura, Doamne, pricinuiește trei lucruri.

MACDUFF: Care sunt cele trei lucruri pe care le pricinuiește băutura?

PORTARUL: Pe credința mea, Doamne, roșeața nasului, somnul și udul. Desfrâul, Doamne, îl pricinuiește și nu îl pricinuiește: pricinuiește pofta, dar ridică puțința. De aceea, se

William Shakespeare
Macbeth. Parallel Texts
Translated into Romanian by **Const. Al. Ștefănescu, 1912**

46

said to be an equivocator with lechery: it makes him, and it mars him; it sets him on, and it takes him off; it persuades him, and disheartens him; makes him stand to, and not stand to; in conclusion, equivocates him in a sleep, and, giving him the lie, leaves him.

MACDUFF: I believe drink gave thee the lie last night.

Porter: That it did, sir, i' the very throat on me: but I requited him for his lie; and, I think, being too strong for him, though he took up my legs sometime, yet I made a shift to cast him.

MACDUFF: Is thy master stirring? Our knocking has awaked him; here he comes.

Enter MACBETH

LENOX: Good morrow, noble sir.

MACBETH: Good morrow, both.

MACDUFF: Is the king stirring, worthy thane?

MACBETH: Not yet.

MACDUFF: He did command me to call timely on him:
I have almost slipped the hour.

MACBETH: I'll bring you to him.

MACDUFF: I know this is a joyful trouble to you;
But yet 'tis one.

MACBETH: The labour we delight in physics pain.

poate zice că băutura multă este o trădătoare față cu desfrâu: ea îl face și-l strică; îl întărește și-l oprește în cale; îl înduplecă și-l scârbește; îl învață să stăruiască și să se lase; în sfârșit, îl prinde în lanțul somnului și, dându-l de minciună, îl părăsește.

MACDUFF: Cred că băutura te-a dat de minciună astă-noapte.

PORTARUL: Da, Doamne, m-a dat rău de tot; dar am răsplătit-o pentru minciuna ei; și fiind, cred, prea tare pentru ea, deși m-a cam luat de picioare, tot am găsit mijlocul de a o trânti.

MACDUFF: Stăpânul tău se scoală? Bătăile noastre l-au deșteptat; iată-l că vine.

Intră MACBETH.

LENOX: Bună-zuza, mărite Doamne.

MACBETH: Bună-zuza la amândoi.

MACDUFF: Se scoală regele, luminat thane?

MACBETH: Încă nu.

MACDUFF: Mi-a poruncit să-l strig dis-de-dimineată; am cam întârziat.

MACBETH: Te voi duce la dânsul.

MACDUFF: Știu că aceasta este pentru Domnia-Ta o osteneală plăcută; dar totuși e o osteneală.

MACBETH: Munca pe care o săvârșim cu plăcere îndulcește

Wiliam Shakespeare
Macbeth. Parallel Texts
Translated into Romanian by **Const. Al. Ștefănescu, 1912**

47

This is the door.

MACDUFF: I'll make so bold to call,
For 'tis my limited service.

Exit MACDUFF

LENOX: Goes the king hence to-day?

MACBETH: He does: he did appoint so.

LENOX: The night has been unruly: where we lay,
Our chimneys were blown down; and, as they say,
Lamentings heard i' the air; strange screams of death,
And prophesying with accents terrible
Of dire combustion and confused events
New hatched to the woeful time: the obscure bird
Clamoured the livelong night: some say, the earth
Was feverous and did shake.

MACBETH: 'Twas a rough night.

LENOX: My young remembrance cannot parallel
A fellow to it.

Re-enter Macduff.

MACDUFF: O horror, horror, horror! Tongue nor heart
Cannot conceive nor name thee!

MACBETH,LENOX: What's the matter?

MACDUFF: Confusion now hath made his masterpiece!

osteneala. Iată ușa.

MACDUFF: Mă voi încumeta să-l strig, căci așa am primit
poruncă.

MACDUFF iese.

LENOX: Pleacă regale de-acि astăzi?

MACBETH: Pleacă; așa a hotărât.

LENOX: Noaptea a fost furtunoasă: unde dormeam noi,
coșurile au fost dărâmate de vânt; după spusa unora, s-au auzit
prin văzduh tânguiri, strigăte de moarte stranii, proorocind în
cuvinte feroase un pârjol groaznic și tulburări mari, pe cale de
a se ivi în vremile acestea nenorocite. Pasărea întunericului a
țipat toată noaptea; unii spun că pământul era apucat de friguri
și tremura.

MACBETH: A fost o noapte strașnică.

LENOX: Tânăra mea aducere-aminte nu-i poate împotrivi o
tovarășă.

Macduff intră înapoi.

MACDUFF: O, grozăvie! Grozăvie! Grozăvie! Inima nu te
poate înțelege, limba nu te poate numi.

MACBETH și LENOX: Ce este?

MACDUFF: Fărădelegea și-a săvâșit acum capodopera!

Wiliam Shakespeare

Macbeth. Parallel Texts

Translated into Romanian by Const. Al. Ștefănescu, 1912

48

Most sacrilegious murder hath broke ope
The Lord's anointed temple, and stole thence
The life o' the building!

MACBETH: What is 't you say? the life?

LENOX: Mean you his majesty?

MACDUFF: Approach the chamber, and destroy your sight
With a new Gorgon: do not bid me speak;
See, and then speak yourselves.

Exeunt MACBETH and LENOX

Awake, awake!

Ring the alarum-bell. Murder and treason!

Banquo and Donalbain! Malcolm! awake!

Shake off this dowsy sleep, death's counterfeit,

And look on death itself! up, up, and see

The great doom's image! Malcolm! Banquo!

As from your graves rise up, and walk like sprights,

To countenance this horror!

Bell rings

Enter LADY MACBETH

LADY MACBETH: What's the business,
That such a hideous trumpet calls to parley

Omorul cel mai pângăritor a spart templul miruit de
Dumnezeu și l-a prădat de viața care-l însuflețea.

MACBETH: Ce spui? Viața?

LENOX: De Măria-Sa vorbești?

MACDUFF: Apropiați-vă de odaie și stingeți-vă vederea prin
priveștiștea unei nouă Gorgone. Nu-mi porunciți să vorbesc;
vedeți și apoi vorbiți voi înșivă. Deșteptați-vă! Deșteptați-vă!

MACBETH și LENOX ies.

Sunați clopotul de primejdie. Omor și trădare! Banquo și
Donalbain! Moacolt! Deșteptați-vă! Scuturați somnul acesta
moale, asămăluirea morții și veniți de vedeți moartea însăși! În
picioare! În picioare! și vedeți icoana judecătții celei mari!
Malcolm! Banquo! Sculați-vă ca din mormintele voastre și pășiți
ca niște arătări, pentru a desăvârși grozăvia aceasta!

Clopotul sună.

Intră LADY MACBETH.

LADY MACBETH: Oare ce se petrece, de o trâmbiță așa de
grozavă cheamă la sfat toată suflarea care doarme în această

C O N T E M P O R A R Y
L I T E R A T U R E P R E S S

<http://editura.mttlc.ro>

The University of Bucharest. 2016

Wiliam Shakespeare
Macbeth. Parallel Texts
Translated into Romanian by **Const. Al. Ștefănescu, 1912**

49

The sleepers of the house? speak, speak!

MACDUFF: O gentle lady,

'Tis not for you to hear what I can speak:

The repetition, in a woman's ear,

Would murder as it fell. O Banquo, Banquo,

Enter BANQUO

Our royal master 's murdered!

LADY MACBETH: Woe, alas!

What, in our house?

BANQUO: Too cruel any where.

Dear Duff, I pr'ythee, contradict thyself,

And say it is not so.

Re-enter MACBETH and LENOX

MACBETH: Had I but died an hour before this chance,

I had lived a blessed time; for, from this instant,

There 's nothing serious in mortality:

All is but toys: renown and grace is dead;

The wine of life is drawn, and the mere lees

Is left this vault to brag of.

Enter MALCOLM and DONALBAIN

DONALBAIN: What is amiss?

MACBETH: You are, and do not know it:

casă? Vorbiți, vorbiți!

MACDUFF: O, Doamnă bună, nu trebuie să auzi ce pot spune eu; cuvintele mele ar omorî o femeie de cum i-ar ajunge la ureche.

Intră BANQUO.

O, Banquo! Banquo! Regescul nostru stăpân este ucis!

LADY MACBETH: Nenorocire! Vai! Ce fel! În casa noastră?

BANQUO: Prea crudă nenorocire, oriunde! Scumpe Duff, te rog, desminte-te tu însuți și spune că nu e așa.

MACBETH și LENOX intră înapoi.

MACBETH: De-aș fi murit cu un ceas înainte de această întâmplare, aș fi trăit un vac blagoslovit; căci, din clipa aceasta, nu mai e nimic temeinic în lumea muritoare: toate sunt numai nerozii: renumele și cinstea sunt moarte; vinul vieții e scos și pivnița aceasta nu se mai poate fâli decât cu drojdiile.

Intră MALCOLM și DONALBAIN.

DONALBAIN: Ce nenorocire s-a întâmplat?

MACBETH: Sunteți loviți de ea și nu o știți; izvorul, vâna,

Wiliam Shakespeare
Macbeth. Parallel Texts
Translated into Romanian by **Const. Al. Ștefănescu, 1912**

50

The spring, the head, the fountain of your blood
Is stopped; the very source of it is stopped.

MACDUFF: Your royal father 's murdered.

MALCOLM: O, by whom?

LENOX: Those of his chamber, as it seemed, had done 't:
Their hands and faces were an badged with blood;
So were their daggers, which unwiped we found
Upon their pillows:

They stared, and were distracted; no man's life
Was to be trusted with them.

MACBETH: O, yet I do repent me of my fury,
That I did kill them.

MACDUFF: Wherefore did you so?

MACBETH: Who can be wise, amazed, temperate and
furious,

Loyal and neutral, in a moment? No man:
The expedition my violent love

Outrun the pauser, reason. Here lay Duncan,

His silver skin laced with his golden blood;

And his gashed stabs looked like a breach in nature

For ruin's wasteful entrance: there, the murderers,

Steeped in the colours of their trade, their daggers

fântâna sângelui Domniilor-Voastre a stat; obârșia chiar a lui s-a oprit.

MACDUFF: Crăiescul părinte al Domniilor-Voastre e ucis.

MALCOLM: O! de cine ?

LENOX: După cât se pare, odăiașii săi au săvârșit omorul.
Măinile și fețele lor erau cu totul mânjite de sânge
; tot așa le erau și junghierele, pe care le-am găsit, neșterse încă,
pe căpătâiele lor. Ei bleojdiseră ochi și erau buimaci; nu trebuia
să li se încredințeze viața nimănuia.

MACBETH: O! Cu toate astea, mă căiesc de mânia care m-a
împins să-i omor.

MACDUFF: Pentru ce ai făcut aceasta?

MACBETH: Cine poate fi, în aceeași clipă, cuminte și
încremenit, cumpătat și mânios, credincios și nepăsător?
Nimeni. Repeziciunea dragostii mele năvalnice a întrecut
zăbavnica judecată. Ici zăcea Duncan, cu pielea-i argintie
împodobită cu horbota sângelui său daurit și rănilor lui căscate
pareau o spărtură făcută în zidul firii pentru intrarea pustiitoare
a prăpădului; colo, ucigașii, înmuiți în vâpselele meseriei lor și
junghierele lor, obraznicește înveșmântate în sânge. Care om,
având o inimă ca să iubească și în acea inimă bărbăția de a-și

Wiliam Shakespeare
Macbeth. Parallel Texts
Translated into Romanian by **Const. Al. Ștefănescu, 1912**

51

Unmannerly breeched with gore: who could refrain,
That had a heart to love, and in that heart
Courage, to make his love known?

LADY MACBETH: Help me hence, ho!

MACDUFF: Look to the lady.

MALCOLM: Why do we hold our tongues,
That most may claim this argument for ours?

DONALBAIN: What should be spoken.

Here, where our fate, hid in an auger-hole.
May rush, and seize us? Let's away; our tears
Are not yet brewed.

MALCOLM: Nor our strong sorrow
Upon the foot of motion.

BANQUO: Look to the lady:

Lady Macbeth is carried out.

And when we have our naked frailties hid,
That suffer in exposure, let us meet.
And question this most bloody piece of work.
To know it further. Fears and scruples shake us:
In the great hand of God I stand; and, thence.
Against the undivulged pretence I fight

vădi iubirea, s-ar fi putut stăpâni?

LADY MACBETH: O! Ajutați-mă să ies de aici!

MACDUFF: Îngrijiți de doamna.

MALCOLM: Pentru ce ne înfrânăm limbile, noi care, mai mult
decât oricine, avem dreptul să învederăm asemenea simțăminte?

DONALBAIN: Ce-am putea vorbi noi, aici, unde ursita
noastră, ascunsă în vreo groapă, poate să se năpustească
asupra-ne și să ne-apuce? Să plecăm; lacrimile noastre nu sunt
încă coapte.

MALCOLM: Nici strașnica noastră durere gata de a lucra.

BANQUO: Îngrijiți de doamna;

Lady Macbeth e scoasă afară.

și când ne vom fi acoperit trupurile goale, care tremură de frig,
să ne adunăm și să facem o cercetare asupra acestei fapte crunte,
pentru ca s-o cunoaștem mai de aproape. Temerile și îndoielile
ne zguduie. Eu unul, sunt în mâna atotputernică a lui
Dumnezeu; și de acolo voi lupta împotriva scopurilor
nemărturisite ale răutății viclene.

Wiliam Shakespeare
Macbeth. Parallel Texts
Translated into Romanian by Const. Al. Ștefănescu, 1912

52

Of treasonous malice.

MACBETH: And so do I.

ALL: So all.

MACBETH: Let's briefly put on manly readiness,
And meet i' the hall together.

ALL: Well contented.

Exeunt all but Malcolm and Donalbain.

MALCOLM: What will you do? Let's not consort with them:
To show an unfelt sorrow is an office
Which the false man does easy. I'll to England.

DONALBAIN: To Ireland, I; our separated fortune
Shall keep us both the safer: where we are,
There's daggers in men's smiles: the near in blood,
The nearer bloody.

MALCOLM: This murderous shaft that's shot
Hath not yet lighted, and our safest way
Is to avoid the aim. Therefore, to horse;
And let us not be dainty of leave-taking,
But shift away: there's warrant in that theft
Which steals itself, when there's no mercy left.

MACBETH: Tot așa și eu.

TOȚI: Tot așa și noi toți.

MACBETH: Să ne îmbrăcăm repede și să ne adunăm toți în sală.

TOȚI: Bucuros.

Ies toți, afară de Malcolm și Donalbain.

MALCOLM: Ce voiești să faci? Să nu ne întovărașim cu dânșii.
A arăta o durere nesimțită, este o slujbă pe care omul prefăcut
o împlinește ușor. Eu am să mă duc în Englitera.

DONALBAIN: Iar eu în Irlanda. Despărțindu-ne destinele,
vom fi mai la adăpost de primejdii. Aici unde suntem, în
zâmbetele oamenilor sunt junghiere și cel mai de-aproape prin
sânge este cel mai de-aproape vărsător de sânge.

MALCOLM: Săgeata omorătoare care a fost trasă n-a căzut
încă. Și cel mai bun mijloc de scăpare este de a ocoli ținta. De
aceea, pe cai; și să nu ne pară rău că nu ne luăm rămas bun, ci
să fugim. Îi e iertat hoțului a se fura însuși pe sine, când nu mai
rămâne îndurare.

William Shakespeare
Macbeth. Parallel Texts
Translated into Romanian by **Const. Al. Ștefănescu, 1912**

53

Exeunt

Ies.

<http://editura.mttlc.ro>
The University of Bucharest. 2016

SCENE IV.

Without the Castle.

Enter ROSSE and an old Man

Old Man: Threescore and ten I can remember well:
Within the volume of which time I have seen
Hours dreadful and things strange; but this sore night
Hath trifled former knowings.

ROSSE: Ah, good father.
Thou see'st, the heavens, as troubled with man's act,
Threaten his bloody stage. By the clock, 'tis day,
And yet dark night strangles the travelling lamp.
Is it night's predominance, or the day's shame.
That darkness does the face of earth entomb,
When living light should kiss it?

Old Man: 'Tis unnatural,
Even like the deed that's done. On Tuesday last,
A falcon, towering in her pride of place,
Was by a mousing owl hawked at and killed.

ROSSE: And Duncan's horses--a thing most strange and
certain--

SCENA A PATRA

Afară din castel.

Intră ROSSE și UN BĂTRÂN.

BĂTRÂNUL: Pot să-mi aduc bine aminte de șaptezeci de ani:
în acest răstimp, am văzut ceasuri groaznice și lucrui stranii; dar
noaptea aceasta amarnică a nimicit toate cunoștințele de mai
înainte.

ROSSE: A! Bunule tată, tu nu vezi cum cerurile, tulburate parcă
de fapt omului, amenință locașul lui sângheros. După ceasornic,
e ziua și totuși noaptea neagră sugrumă lampa călătoare.
Predomnirea nopții sau rușinea zilei face ca bezna să
giulgiuiască fața pământului, când lumina vie ar trebui să o
sărute?

BĂTRÂNUL: E nefiresc, întocmai ca și fapta ce s-a săvârșit.
Marțea trecută, un șoim care plutea trufaș în înaltul cerului, a
fost alungat și ucis de o bufniță prinzătoare de șoareci.

ROSSE: Și caii lui Duncan (lucru foarte ciudat, dar neîndoios),
caii aceia frumoși și sprinteni, fala soiului lor, s-au sălbăticit, și-

Wiliam Shakespeare
Macbeth. Parallel Texts
Translated into Romanian by **Const. Al. Ștefănescu, 1912**

55

Beauteous and swift, the minions of their race,
Turn'd wild in nature, broke their stalls, flung out,
Contending 'gainst obedience, as they would make
War with mankind.

Old Man: 'Tis said they eat each other.

ROSSE: They did so; to the amazement of mine eyes,
That looked upon't. Here comes the good Macduff.

Enter MACDUFF

How goes the world, sir, now?

MACDUFF: Why, see you not?

ROSSE: Is't known who did this more than bloody deed?

MACDUFF: Those that Macbeth hath slain.

ROSSE: Alas, the day!

What good could they pretend?

MACDUFF: They were suborned:

Malcolm and Donalbain, the king's two sons,
Are stol'n away and fled; which puts upon them
Suspicion of the deed.

ROSSE: 'Gainst nature still.

Thriftless ambition, that will ravin up
Thine own life's means! — Then 'tis most like,

au sfărâmat ieslele și s-au repezit afară din grajduri,
răsvrătindu-se împotriva oricărei supunerii. Ca și cum ar fi voit
să se războiască cu omenirea.

BĂTRÂNUL: Se zice că se mănâncă unii pe alții.

ROSSE: S-au mâncat, spre încremenirea ochilor mei, care au
văzut această priveriște. Iată că vine bunul Macduff.

Intră Macduff.

Cum merge lumea acum, Doamne?

MACDUFF: Ce fel! Nu vezi?

ROSSE: Știe-se cine a săvârșit fapta aceasta mai mult decât
sângeroasă?

MACDUFF: Cei pe care i-a ucis Macbeth.

ROSSE: Vai! Ce folos nădăjduiau să tragă de pe urma
fărădelegii lor?

MACDUFF: Erau cumpărați. Malcolm și Donalbain, cei doi fii
ai regelui, s-au furișat din castel și au fugit; ceea ce aruncă
bănuiala de crimă asupra lor.

ROSSE: Tot împotriva firii! Râvnă risipitoare, care mistuiești
bunurile vieții tale însăși! Atunci, e foarte cu puțință ca coroana
să se coboare pe capul lui Macbeth.

Wiliam Shakespeare
Macbeth. Parallel Texts
Translated into Romanian by **Const. Al. Ștefănescu, 1912**

56

The sovereignty will fall upon Macbeth.

MACDUFF: He is already named; and gone to Scone,
To be invested.

ROSSE: Where is Duncan's body?

MACDUFF: Carried to Colme-kill
The sacred storehouse of his predecessors,
And guardian of their bones.

ROSSE: Will you to Scone?

MACDUFF: No, cousin, I'll to Fife.

ROSSE: Well, I will thither.

MACDUFF: Well, may you see things well done there: adieu!
Lest our old robes sit easier than our new!

ROSSE: Father, farewell.

Old Man: God's benison go with you; and with those
That would make good of bad, and friends of foes!

Exeunt

MACDUFF: El a și fost numit și a plecat la Scona ca să
primească întărirea.

ROSSE: Unde este trupul lui Duncan?

MACDUFF: A fost dus la Colmes-kill, lăcașul sfințit al
înaintașilor lui și straja oaselor lor.

ROSSE: Ai să mergi la Scona?

MACDUFF: Nu vere, voi pleca la Fife.

ROSSE: Bine; eu am să mă duc la Scona.

MACDUFF: Du-te și făcă cerul să vezi acolo lucruri săvârșite
creștinește. Să ne vedem cu bine. Numai de nu ni s-ar părea că
hainele cele vechi ne veneau mai bine decât cele noi.

ROSSE: Rămâi cu bine, tată.

BĂTRÂNUL: Blagoslovenia lui Dumnezeu să fie cu Domniile-
Voastre și cu toți acei care ar voi să preschimbe răul în bine și
dușmanii în prieteni.

Ies.

ACT III

SCENE I.

Forres. A Room in the Palace.

Enter BANQUO

BANQUO: Thou hast it now – King, Cawdor, Glamis, all
As the weird women promised; and, I fear.
Thou play’dst most foully for’t; yet it was said.
It should not stand in thy posterity;
But that myself should be the root and father
Of many kings. If there come truth from them,
(As upon thee, Macbeth, their speeches shine,)
Why, by the verities on thee made good,
May they not be my oracles as well,
And set me up in hope? But hush; no more.

Senet sounded. Enter MACBETH, as king, LADY MACBETH, as queen, LENNOX, ROSS, Lords, Ladies, and Attendants

MACBETH: Here’s our chief guest.

LADY MACBETH: If he had been forgotten,
It had been as a gap in our great feast,

ACTUL AL TREILEA

SCENA ÎNTÂIA

Forres. O odaie în palat.

Intră BANQUO.

BANQUO: Rege, Cawdor, Glamis, ai acum tot ce-ți făgăduiseră femeile măestre și mă tem că vei fi jucat un joc foarte mârșav ca să ajungi ce ești. Cu toate astea, s-a zis că schiptrul n-are să rămână urmașilor tăi și că eu aș fi rădăcina și părintele multor regi. Dacă dânsese pot spune adevărul (și proorociile lor în privința ta, Macbeth, s-au împlinit), pentru ce adevărurile acestea, îndreptățite pentru tine, n-ar fi și oracolele mele și nu m-ar întări în nădejde? Dar, tăcere! Ajunge!

Trâmbițe. Intră MACBETH, rege; LADY MACBETH, regină; LENOX, ROSSE, Nobili, Doamne și însoțitori.

MACBETH: Iată oaspetele nostru cel mai însemnat.

LADY MACBETH: Dacă ar fi fost uitat, ar fi fost ca un gol în marea noastră sărbătoare și nimic nu s-ar fi petrecut după

Wiliam Shakespeare
Macbeth. Parallel Texts
Translated into Romanian by **Const. Al. Ștefănescu, 1912**

58

And all things unbecoming.

MACBETH: To-night we hold a solemn supper, sir,
And I'll request your presence.

BANQUO: Let your highness
Command upon me, to the which, my duties
Are with a most indissoluble tie
Forever knit.

MACBETH: Ride you this afternoon?

BANQUO: Ay, my good lord.

MACBETH: We should have else desired your good advice,
Which still hath been both grave and prosperous,
In this day's council; but we'll take to-morrow.
Is't far you ride?

BANQUO: As far, my lord, as will fill up the time
'Twixt this and supper: go not my horse the better,
I must become a borrower of the night
For a dark hour or twain.

MACBETH: Fail not our feast.

BANQUO: My lord, I will not.

MACBETH: We hear, our bloody cousins are bestowed

cuviință.

MACBETH: Diseară dăm un ospăț sărbătorec, Doamne și
dorim ființa de față a Dmniei-Tale.

BANQUO: Înălțimea-Ta să-mi poruncească; supunerea mea
este pentru totdeauna legată de Măria-Ta prin nodul cel mai de
nedesfăcut.

MACBETH: Încaleci după-amiazi?

BANQUO: Da, bunul meu stăpân.

MACBETH: Altcum, am fi dorit bunele-ți povețe (care
totdeauna au fost cu greutate și priincioase) în sfatul ce vom ține
astăzi; dar ni le vei da mâine. Mergi departe?

BANQUO: Atât de departe, Doamne. Cât este de nevoie pentru
a umple răstimpul între ceasul de față și cină; dacă fugarul meu
nu va merge bine, va trebui să împrumut de la noapte un ceas-
două de întuneric.

MACBETH: Nu lipsi de la ospățul nostru.

BANQUO: Doamne, n-am să lipsesc.

MACBETH: Aflăm că crunții noștri veri s-au statornicit în

Wiliam Shakespeare

Macbeth. Parallel Texts

Translated into Romanian by Const. Al. Ștefănescu, 1912

59

In England and in Ireland, not confessing
Their cruel parricide, filling their hearers
With strange invention: but of that to-morrow,
When therewithal we shall have cause of state
Craving us jointly. Hie you to horse: adieu,
Till you return at night. Goes Fleance with you?

BANQUO: Ay, my good lord: our time does call upon us.

MACBETH: I wish your horses swift and sure of foot;
And so I do commend you to their backs. Farewell.

Exit BANQUO

Let every man be master of his time
Till seven at night: to make society
The sweeter welcome, we will keep ourself
Till supper-time alone: while then, God be with you!

Exeunt Lady Macbeth, Lords, Ladies, &c.

Sirrah, a word with you. Attend those men
Our pleasure?

Attendant: They are, my lord, without the palace-gate.

MACBETH: Bring them before us.

Exit Attendant

To be thus is nothing;
But to be safely thus.--Our fears in Banquo

Englitera și în Irlanda și că departe de a mărturisi cumplita lor
ucidere de tată, povestesc celor care-i ascultă născocirile mele
cele mai ciudate: dar despre aceasta avem să vorbim mâine,
când vom mai avea încă o treabă obștească pentru care trebuie
să ne adunăm la sfat. Grăbește-te de încăleacă. Umblă sănătos,
până te vei întoarce diseară. Fleance merge cu Domnia-Ta?

BANQUO: Da, bunul meu stăpân: vremea nu ne mai îngăduie.

MACBETH: Vă doresc cai sdraveni și sprinteni la picior și vă
încredințez șalele lor. Să ne vedem cu bine.

Iese BANQUO.

Să fie fieștecare stăpân pe timpul său până la șapte ceasuri de
seară. Pentru a face poftiților noștri primirea cea mai plăcută,
voim să rămânem singuri până la vremea cinei: până atunci, D-
zeu cu voi!

Ladu Macbeth, Nobilii, Doamnele ș. c. l. ies

Ticălosule, un cuvânt: așteaptă oamenii aceia porunca noastră?

SLUJITORUL: Stăpâne, sunt la poarta palatului.

MACBETH: Adu-i înainte-ne.

Slujitorul iese.

A fi cineva rege nu e nimic, dacă nu este rege în toată siguranța.
Temerile noastre despre Banquo răsbăt adânc; în firea lui

C O N T E M P O R A R Y
L I T E R A T U R E P R E S S

<http://editura.mttlc.ro>

The University of Bucharest. 2016

Wiliam Shakespeare
Macbeth. Parallel Texts
Translated into Romanian by Const. Al. Ștefănescu, 1912

60

Stick deep; and in his royalty of nature
Reigns that which would be feared: 'tis much he dares;
And, to that dauntless temper of his mind,
He hath a wisdom that doth guide his valour
To act in safety. There is none but he
Whose being I do fear: and, under him,
My Genius is rebuked; as, it is said,
Mark Antony's was by Caesar. He chid the sisters
When first they put the name of king upon me,
And bade them speak to him: then prophet-like
They hailed him father to a line of kings:
Upon my head they placed a fruitless crown,
And put a barren sceptre in my gripe,
Thence to be wrenched with an unlineal hand,
No son of mine succeeding. If 't be so,
For Banquo's issue have I filed my mind;
For them the gracious Duncan have I murdered;
Put rancors in the vessel of my peace
Only for them; and mine eternal jewel
Given to the common enemy of man,
To make them kings, the seed of Banquo kings!
Rather than so, come fate into the list.

regească domnesc însușiri de temut. Dânsul îndrăznește mult;
și, la această pornire cutezătoare a sufletului său, mai adaugă și
o înțelepciune care-i povățuiește vitejia către izbânda
neîndoioasă. Afară de dânsul, nu e nimeni de a cărui ființă să
mă tem: dinaintea lui, geniul meu se smerește, după cum se zice
că se smerea geniul lui Marcu-Antoniou dinaintea lui Cezar. El
înfruntă pe Surori, când dânsule îmi dădură întâiu titlul de rege
și le porunci să-i vorbească; atunci, ca niște prooroace, ele îl
salutară de părinte al unei seminții de regi. Ele mi-au pus pe cap
o coroană neroditoare și mi-au dat în mână un schiptru sterp,
căci n-are să-mi urmeze niciun fiu. Dacă este așa, pentru urmașii
lui Banquo mi-am pângărit sufletul; pentru ei am ucis pe
blajinul Duncan; numai pentru dânsii am turnat pizma în vasul
odihnei mele; am dăruit odorul meu nemuritor vrăjmașului
obștesc al omului, ca să-i fac pe ei regi! Urmașii lui Banquo regi!
Decât să fie așa, mai bine coboară-te în arenă, Soartă și luptă-te
cu mine până la moarte! Cine e acolo?

Wiliam Shakespeare
Macbeth. Parallel Texts
Translated into Romanian by **Const. Al. Ștefănescu, 1912**

61

And champion me to the utterance! Who's there!

Re-enter Attendant, with two Murderers

Now go to the door, and stay there till we call.

Exit Attendant

Was it not yesterday we spoke together?

First Murderer: It was, so please your highness.

MACBETH: Well then, now

Have you considered of my speeches? Know,

That it was he, in the times past, which held you

So under fortune; which, you thought, had been

Our innocent self. This I made good to you

In our last conference, passed in probation with you.

How you were borne in hand; how crossed; the instruments:

Who wrought with them; and all things else, that might,

To half a soul, and to a notion crazed.

Say, Thus did Banquo.

First Murderer: You made it known to us.

MACBETH: I did so; and went further, which is now

Our point of second meeting. Do you find

Your patience so predominant in your nature.

That you can let this go? Are you so gosselled

SLUJITORUL intră înapoi cu DOI UCIGAȘI.

Acum, întoarce-te la intrare și așteaptă acolo până te vom chema.

Slujitorul iese.

Oare nu ieri am vorbit noi împreună?

ÎNTÂIUL UCIGAȘ: Ieri, cu voia Luminăției-Tale.

MACBETH: Ei bine, ați cugetat asupra cuvintelor mele? Aflați că el fu acela care odinioară vă ținu astfel sub roata norocului, faptă pe care voi o puneți în sarcina mea, care eram nevinovat. Aceasta v-am dovedit-o în convorbirea noastră din urmă, în cursul căreia v-am arătat lămurit cum fuseserăți amăgiți, stânjeniți, ce unelte fură întrebuințate, cine le mânui și toate celelalte împrejurări care ar putea spune unei jumătăți de suflet și unei minți prostite: „Iată ce a făcut Banquo”.

ÎNTÂIUL UCIGAȘ: Măria-Ta ne-ai arătat toate acestea.

MACBETH: Da și am mers mai departe, ceea ce e acum scopul întâlnirii noastre celei de-a doua. Găsiți oare răbdarea așa de predominantă în firea voastră, încât să puteți trece cu vederea una ca aceasta? Sunteți oare așa de pătrunși de Evanghelie, încât

Wiliam Shakespeare
Macbeth. Parallel Texts
Translated into Romanian by Const. Al. Ștefănescu, 1912

62

Tc pray for that good man, and for his issue,
Whose heavy hand has bowed you to the grave.
And beggared yours forever?

First Murderer: We are men, my liege.

MACBETH: Ay, in the catalogue ye go for men;
As hounds, and greyhounds, mongrels, spaniels, curs,
Shoughs, water-rugs, and demi-wolves, are cleped
All by the name of dogs. The valued file
Distinguishes the swift, the slow, the subtle.
The housekeeper, the hunter, every one
According to the gift which bounteous nature
Hath in him closed; whereby he does receive
Particular addition, from the bill
That writes them all alike: and so of men.
Now, if you have a station in the file,
Not in the worst rank of manhood, say it;
And I will put that business in your bosoms,
Whose execution takes your enemy off;
Grapples you to the heart and love of us.
Who wear our health but sickly in his life,
Which in his death were perfect.

Second Murderer: I am one, my liege,

să vă rugați pentru acest om de omenie și pentru urmașii lui,
pentru omul a cărui mână grea v-a încovoiat spre mormânt și a
sărăcit pe ai voștri pentru totdeauna?

ÎNTÂIUL UCIGAȘ: Oameni suntem, stăpâne.

MACBETH: Da, în izvorul obștesc treceți drept oameni, după
cum copiii, ogarii, corciturile, câinii lățoși, coteii, dulăii, câinii
creți și câinii-lupi sunt numiți toți cu numele de câini; dar
izvodul luat în băgare de seamă deosebește pe cel sprinten, pe
cel încet, pe cel ager, pe cel care păzește casa, pe cel vânător, pe
fieștecare după darul pe care firea binefăcătoare l-a închis într-
însul; cu chipul acesta, el primește un supranume osebitor pe
tablita care-i cuprinde pe toți sub aceeași numire. Așa și cu
oamenii. Acum, dacă aveți un loc în izvod și dacă acest loc nu e
pe treapta cea mai de jos a omenirii, spuneți-o și am să
încredințez inimilor voastre un plan a cărui aducere întru
îndeplinire vă va izbăvi de vrăjmașul vostru și vă va lega de
inima și dragostea noastră, de noi care, cât va trăi dânsul, vom
avea numai o sănătate tânjitoare care, prin moartea lui, ar fi
desăvârșită.

AL DOILEA UCIGAȘ: Stăpâne, sunt un om pe care loviturile

Wiliam Shakespeare
Macbeth. Parallel Texts
Translated into Romanian by **Const. Al. Ștefănescu, 1912**

63

Whom the vile blows and buffets of the world
Have so incensed, that I am reckless what
I do, to spite the world.

First Murderer: And I another.

So weary with disasters, tugged with fortune,
That I would set my life on any chance,
To mend it, or be rid on't.

MACBETH: Both of you
Know, Banquo was your enemy.

Both Murderers: True, my lord.

MACBETH: So is he mine; and in such bloody distance,
That every minute of his being thrusts
Against my near'st of life: and though I could
With barefaced power sweep him from my sight
And bid my will avouch it, yet I must not,
For certain friends that are both his and mine,
Whose loves I may not drop, but wail his fall
Who I myself struck down; and thence it is,
That I to your assistance do make love,
Masking the business from the common eye
For sundry weighty reasons.

Second Murderer: We shall, my lord,

mârșave și bruftuelile lumii l-au înverșunat într-atâta încât sunt
nepăsător de ce fac ca să o înciudez.

ÎNTÂIUL UCIGAȘ: Și eu un om atât de obosit de nenorociri,
atât de bântuit de soartă, încât mi-aș atunca viața în voia oricărei
întâmplări, ca s-o îmbunătățesc ori ca să mă scap de ea.

MACBETH: Știți amândoi că Banquo era dușmanul vostru.

Amândoi ucigașii: Adevărat, Doamne.

MACBETH: Eși al meu și un dușman atât de neîmpăcat, încât
fiecare clipă a ființei lui străpunge inima vieții mele. Deși aș
putea, întrebuintându-mi puterea în vileag, să-l mătur din
vederea mea și să poruncesc voinței mele să recunoască această
faptă, totuși nu trebuie s-o fac, din pricina unor prieteni, care
sunt ai lui și ai mei totodată, de a căror dragoste nu mă pot lipsi
și împreună cu care va trebui să plâng căderea celui pe care-l
voi fi doborât eu însumi. Iată dar cauza pentru care năzuesc la
ajutorul vostru, ascunzând această daravere de ochii prostimii,
pentru multe cuvinte însemnate.

AL DOILEA UCIGAȘ: Vom face, stăpâne, ce ne vei porunci.

Perform what you command us.

First Murderer: Though our lives

MACBETH: Your spirits shine through you. Within this hour
at most

I will advise you where to plant yourselves;
Acquaint you with the perfect spy o' the time,
The moment on't; for't must be done to-night,
And something from the palace; always thought
That I require a clearness: and with him--
To leave no rubs nor botches in the work--
Fleance his son, that keeps him company,
Whose absence is no less material to me
Than is his father's, must embrace the fate
Of that dark hour. Resolve yourselves apart:
I'll come to you anon.

Second Murderer: We are resolved, my lord.

MACBETH: I'll call upon you straight; abide within.

It is concluded. Banquo, thy soul's flight,
If it find heaven, must find it out to-night.

Exeunt

ÎNTÂIUL UCIGAȘ: Măcar că viețile noastre...

MACBETH: Bărbăția voastră e învederată. Cel mult peste un
ceas, vă voi arăta unde să vă ațineți; am să vă spun ora hotărâtă
când va trebui să stați la pândă; căci lucrul trebuie să se facă
astă-seară și la oarecare depărtare de la palat; gândiți-vă tot
timpul că voiesc să trec drept nevinovat. Și împreună cu
Banquo, ca să nu lăsați scame și crâmpițe în lucrul vostru,
Fleance, fiul său, care-l întovărășește și a cărui răpunere e nu
mai puțin însemnată pentru mine decât aceea a tatălui său,
trebuie să împărtășească scrisa acestui ceas rău. Luați-vă
hotărârea voi înde voi. Mă voi înapoia numaidecât.

AL DOILEA UCIGAȘ: Suntem hotărâți, stăpâne.

MACBETH: Am să vă chem. Îndată; rămâneți în palat. S-a făcut
treaba. Banquo, dacă sufletul tău e sortit să găsească calea către
cer, el trebuie să o găsească astă seară.

Ies.

SCENE II.

The same. Another Room.

Enter Lady Macbeth and a Servant.

LADY MACBETH: Is Banquo gone from court?

Servant: Ay, madam, but returns again to-night.

LADY MACBETH: Say to the king, I would attend his leisure
For a few words.

Servant: Madam, I will.

Exit

LADY MACBETH: Nought's had, all's spent,
Where our desire is got without content:
'Tis safer to be that which we destroy
Than by destruction dwell in doubtful joy.

Enter MACBETH

How now, my lord! why do you keep alone,
Of sorriest fancies your companions making,
Using those thoughts which should indeed have died
With them they think on? Things without all remedy
Should be without regard: what's done is done.

MACBETH: We have scotched the snake, not killed it:

SCENA A DOUA

Tot la Forres. O altă odaie în palat.

Intră LADY MACBETH și UN SLUJITOR.

LADY MACBETH: Oare Banquo a ieșit din palat?

SLUJITORUL: Da, Doamnă, dar se întoarce diseară.

LADY MACBETH: Spune-i regelui că aș voi să-mi îngăduie să-
i vorbesc ceva.

SLUJITORUL: Mă supun, Doamnă.

Iese.

LADY MACBETH: N-avem nimic, ne-am trudit în zadar, când
dorința noastră e împlinită fără mulțumire. Mai bine să fim
omul pe care-l răpunem, decât să trăim prin răpunerea lui într-
o bucurie îndoioasă.

Intră MACBETH.

Ce ai, soțul meu? De ce stai singur, luându-ți de tovarășe
închipuirile cele mai triste și adâncindu-te în gânduri care în
adevăr ar trebui să fie moarte odată cu acei pe care-i privesc?
Lucrurile fără niciun fleac n-ar trebui luate în seamă: ce e făcut
e făcut.

MACBETH: Noi am rănit șarpele, nu l-am ucis; el se va

Wiliam Shakespeare
Macbeth. Parallel Texts
Translated into Romanian by **Const. Al. Ștefănescu, 1912**

66

She'll close and be herself, whilst our poor malice
Remains in danger of her former tooth.
But let the frame of things disjoint, both the worlds suffer,
Ere we will eat our meal in fear and sleep
In the affliction of these terrible dreams
That shake us nightly: better be with the dead,
Whom we, to gain our peace, have sent to peace,
Than on the torture of the mind to lie
In restless ecstasy. Duncan is in his grave;
After life's fitful fever he sleeps well;
Treason has done his worst: nor steel, nor poison,
Malice domestic, foreign levy, nothing,
Can touch him further.

LADY MACBETH: Come on;
Gentle my lord, sleek o'er your rugged looks;
Be bright and jovial among your guests to-night.

MACBETH: So shall I, love;
And so, I pray, be you. Let your remembrance
Apply to Banquo: present him eminence, both
With eye and tongue: unsafe, the while, that we
Must lave our honors in these flattering streams;
And make our faces vizards to our hearts,

îndrepta și va fi ce-a fost, pe când sărmana noastră răutate are
să rămână la cheremul dinților lui de mai înainte. Dar mai
degrabă să se desfacă cheresteaua zidirii și să pătimească
amândouă lumile, decât să urmăăm a ne mânca pâinea cu frică
și a dormi în jalea viselor acestora groaznice care ne sguduie în
fiecare noapte! Mai bine să fim cu mortul pe care, ca să-i luăm
locul, l-am trimis în împărăția păcii, decât să rămânem pradă
schingiuirii sufletului, într-o aiureală necurmată. Duncan este
în mormântul său; după schimbăcioasele friguri ale vieții,
doarme bine; trădarea a făcut tot ce putea să facă: nici junghier,
nici otravă, nici împerechieri lăuntrice, nici oști străine, nimic
nu-l mai poate atinge.

LADY MACBETH: Haide, bunul meu soț, împlânzește-ți
privirile acestea aspre; fii strălucitor și vesel diseară în mijlocul
poftiților Măriei-Tale.

MACBETH: Așa am să și fiu, draguță, dar fii și Domnia-Ta tot
așa, te rog. Luarea-ți aminte să se îndrepte asupra lui Banquo:
dă-i precădere și cu privirea și cu cuvântul. Nu vom fi la
adăpost, câtă vreme va trebui să ne scăldăm mărirea în gârlele
acestea de lingușiri și să facem din fețele noastre obrăzare de
străvestit inimele-ne și ceea ce ele sunt aieva.

Disguising what they are.

LADY MACBETH: You must leave this.

MACBETH: O, full of scorpions is my mind, dear wife
Thou know'st that Banquo, and his Flcance, lives.

LADY MACBETH: But in them nature's copy's not eterne.

MACBETH: There's comfort yet; they are assailable;
Then be thou jocund: ere the bat hath flown
His cloistered flight, ere to black Hecate's summons
The shard-borne beetle with his drowsy hums
Hath rung night's yawning peal, there shall be done
A deed of dreadful note.

LADY MACBETH: What's to be done?

MACBETH: Be innocent of the knowledge, dearest chuck,
Till thou applaud the deed. Come, seeling night,
Scarf up the tender eye of pitiful day;
And with thy bloody and invisible hand
Cancel and tear to pieces that great bond
Which keeps me pale! Light thickens; and the crow
Makes wing to the rooky wood:
Good things of day begin to droop and drowse;
While night's black agents to their preys do rouse.

LADY MACBETH: Trebuie să lași gândurile astea.

MACBETH: O, sufletul meu e plin de scorpii, soție scumpă! Tu
știi că Banquo și Fleance al lui trăiesc.

LADY MACBETH: Dar nu sunt izvoadele veșnice ale firii.

MACBETH: Tot e o mângăiere; sunt primitori de moarte. De
aceea, fii veselă: mai înainte ca liliacul să-și fi încheiat zborul
împrejurul mănăstirilor; mai înainte ca, la chemarea negrei
Hecate, rădașca purtată pe aripele-i solzoase, să fi sunat, prin
sbârâitul ei aromitor, căscătoarea bucurătură a nopții, se va
săvârși o faptă de o însemnătate îngrozitoare.

LADY MACBETH: Ce-are să se petreacă?

MACBETH: Fii nevinovată de cunoașterea gândului, prea
scumpă puicuță, până ce vei putea lauda isprava. Vino, noapte
orbitoare, acopere îndurătorii ochi ai zilei miloase și, cu mâna-
ți însângerată și nevăzută, desființează și rupe în bucăți marele
legământ care mă ține galben! Lumina se întunecă și corbul își
iea sborul spre pădurea unde sălășluiește; bunele vietăți ale zilei
încep a tânji și a ațipi, pe când negrele unelte ale nopții se
deșteaptă spre a merge în pradă. Te minunezi de cuvintele
mele; fii însă liniștită: lucrurile începute cu rău se întăresc prin

Wiliam Shakespeare

Macbeth. Parallel Texts

Translated into Romanian by **Const. Al. Ștefănescu, 1912**

68

Thou marvell'st at my words: but hold thee still;
Things bad begun make strong themselves by ill.
So, pr'ythee, go with me.

Exeunt

rău. Astfel, te rog, vino cu mine.

Ies.

C O N T E M P O R A R Y
L I T E R A T U R E P R E S S

<http://editura.mttlc.ro>

The University of Bucharest. 2016

SCENE III.

The same. A Park or Lawn, with a Gate
leading to the Palace.

Enter three Murderers.

First Murderer: But who did bid thee join with us?

Third Murderer: Macbeth.

Second Murderer: He needs not our mistrust, since he
delivers

Our offices and what we have to do
To the direction just.

First Murderer: Then stand with us.

The west yet glimmers with some streaks of day:
Now spurs the lated traveller apace
To gain the timely inn; and near approaches
The subject of our watch.

Third Murderer: Hark! I hear horses.

BANQUO: [*Within*] Give us a light there, ho!

Second Murderer: Then 'tis he: the rest
That are within the note of expectation

SCENA A TREIA

Tot la Forres. O grădină sau pajiște, cu o poartă ducând la palat.

Intră TREI UCIGAȘI.

ÎNTÂIUL UCIGAȘ: Dar cine ți-a poruncit să te împreuni cu
noi?

AL TREILEA UCIGAȘ: Macbeth.

AL DOILEA UCIGAȘ: N-avem să ne ferim de dânsul, deoarece
ne arată însărcinările noastre și ceea ce avem de făcut chiar
după poruncile ce ni s-au dat.

ÎNTÂIUL UCIGAȘ: Atunci rămâi cu noi. Asfințitul strălucește
încă de câteva fâșii de lumină: acum călătorul întârziat își
iuțește mersul ca să ajungă la hanul ivit tocmai la vreme și acela
pe care îl așteptăm se apropie.

AL TREILEA UCIGAȘ: Ascultă! Aud cai.

BANQUO (*în culise*): Dați-ne o lumină aici, hei!

AL DOILEA UCIGAȘ: Apoi, el e; ceilalți oaspeți așteptați sunt
demult la curte.

Wiliam Shakespeare
Macbeth. Parallel Texts
Translated into Romanian by Const. Al. Ștefănescu, 1912

70

Already are i' the court.

First Murderer: His horses go about.

Third Murderer: Almost a mile: but he does usually,
So all men do, from hence to the palace gate
Make it their walk.

Enter Banquo and Fleance, a Servant with a torch preceding them

Second Murderer: A light, a light!

Third Murderer: 'Tis he.

First Murderer: Stand to't.

BANQUO: It will be rain to-night.

First Murderer: Let it come down.

Assaults Banquo

BANQUO: O, treachery! Fly, good Fleance, fly, fly, fly!
Thou mayst revenge. O slave!

Dies. FLEANCE and Servant escape

Third Murderer: Who did strike out the light?

First Murderer: Was't not the way?

Third Murderer: There's but one down; the son is fled.

Second Murderer: We have lost best half of our affair.

First Murderer: Well, let's away, and say how much is done.

ÎNTÂIUL UCIGAȘ: Caii se întorc.

AL TREILEA UCIGAȘ: La aproape o milă; el are obicei și așa
obișnuiesc toți, să meargă în primblare de-aici până la poarta
palatului.

Intră BANQUO și FLEANCE, precedați de un slujitor cu o masală.

AL DOILEA UCIGAȘ: O lumină, o lumină!

AL TREILEA UCIGAȘ: El e.

ÎNTÂIUL UCIGAȘ: Să ne ținem bine.

BANQUO: Are să plouă la noapte.

ÎNTÂIUL UCIGAȘ: Las' să plouă!

Se năpustește asupra lui Banquo.

BANQUO: O, trădare! Fugi, bunul meu Fleance, fugi, fugi, fugi;
vei putea să mă răsbuni. O, mișelule!

Moare. Fleance și slujitorul fug.

AL TREILEA UCIGAȘ: Cine a stins lumina?

ÎNTÂIUL UCIGAȘ: Nu trebuia stinsă?

AL TREILEA UCIGAȘ: Numai unul e jos; copilul a fugit.

AL DOILEA UCIGAȘ: Am pierdut ce mai bună jumătate a
trebii noastre.

ÎNTÂIUL UCIGAȘ: Ei bine, să mergem să spunem cât s-a făcut.

SCENE IV.

A Boom of State in the Palace, A Banquet
Prepared.

*Enter Macbeth, Lady Macbeth, Rosse, Lenox, Lords,
and Attendants.*

MACBETH: You know your own degrees; sit down: at first
And last the hearty welcome.

Lords: Thanks to your majesty.

MACBETH: Ourself will mingle with society,
And play the humble host.
Our hostess keeps her state; but, in best time,
We will require her welcome.

LADY MACBETH: Pronounce it for me, sir, to all our
friends;
For my heart speaks, they are welcome.

Enter first Murderer, to the door.

MACBETH: See, they encounter thee with their hearts'
thanks.

SCENA A PATRA

O încăpere de paradă în palat. Un ospăț pregătit.

*Intră MACBETH, LADY MACBETH, ROSSE, LENOX, Nobili și
însoțitori.*

MACBETH: Vă cunoașteți rangurile, ședeți. De la cel dintâiu
până la cel din urmă, cea mai călduroasă bunăvenire.

NOBILII: Mulțumin Măriei-Tale.

MACBETH: Noi înșine ne vom amesteca printre oaspeți și vom
face pe smeritul stăpân de casă. Gazda noastră își păstrează locul
de cinste; dar la timpul trebuitor îi vom cere să vă poftească
bunăvenire.

LADY MACBETH: Poftește-o pentru mine, Doamne, la toți
prietenii noștri; căci inima-mi spune că sunt bineveniți.

ÎNTÂIUL UCIGAȘ se ivește în ușă.

MACBETH: Vezi, dâșii te îmtâmpină cu mulțumirile inimilor
lor. Amândouă părțile mesei sunt deopotrivă de ticsite. Am să

Wiliam Shakespeare

Macbeth. Parallel Texts

Translated into Romanian by Const. Al. Ștefănescu, 1912

72

Both sides are even: here I'll sit i' the midst:
Be large in mirth; anon we'll drink a measure
The table round. There's blood on thy face.

Murderer: 'Tis Banquo's then.

MACBETH: 'Tis better thee without than he within.
Is he dispatched?

Murderer: My lord, his throat is cut; that I did for him.

MACBETH: Thou art the best o' the cut-throats. Yet he's
good,
That did the like for Fleance: if thou didst it,
Thou art the nonpareil.

Murderer: Most royal sir.
Fleance is 'scaped.

MACBETH: Then comes my fit again. I had else been
perfect;
Whole as the marble, founded as the rock;
As broad and general as the casing air:
But now, I am cabined, cribbed, confined, bound in
To saucy doubts and fears. But Banquo's safe?

Murderer: Ay, my good lord; safe in a ditch he bides,
With twenty trenched gashes on his head;
The least a death to nature.

șed aici la mijloc. Veseliți-vă în voie. Peste puțin vom bea o cupă
împrejur. Pe fața ta e sânge.

UCIGAȘUL: Atunci, e sânge de al lui lui Banquo.

MACBETH: Mai bine tu afară, decât el înăuntru. L-ați trimes pe
lumea cealaltă?

UCIGAȘUL: Stăpâne, beregata-i e tăiată; asta eu i-am făcut-o.

MACBETH: Ești cel mai bun dintre tăietorii de beregăți.; totuși,
e bun și cel care a tăiat-o pe a lui Fleance; de-ai făcut-o tot tu, ești
fără pereche.

UCIGAȘUL: Prea-crăiescul meu stăpân, Fleance a scăpat.

MACBETH: Atunci, iar mă apucă fiebințelile. Alt-cum, aș fi fost
fără cusur, întreg ca marmura, întemeiat ca stânca, slobod și
răspândit ca văzduhul înconjurător; acum însă, sunt strâns,
închis, întemnițat, ferecat în îndoieli și oțăriri nerușinate. Dar
Banquo e la adăpost?

UCIGAȘUL: Da, bunul meu stăpân, este la adăpost într-un șanț,
cu douăzeci de răni adânci la cap; cea mai mică dintre ele e
moartea unei ființe.

C O N T E M P O R A R Y
L I T E R A T U R E P R E S S

<http://editura.mttlc.ro>

The University of Bucharest. 2016

Wiliam Shakespeare
Macbeth. Parallel Texts
Translated into Romanian by Const. Al. Ștefănescu, 1912

73

MACBETH: Thanks for that.
There the grown serpent lies; the worm, that's fled,
Hath nature that in time will venom breed.
No teeth for the present. — Get thee gone; to-morrow
We'll hear ourselves again.

Exit Murderer

LADY MACBETH: My royal lord.
You do not give the cheer: the feast is sold.
That is not often vouched while 'tis a making,
'Tis given with welcome. To feed were best at home;
From thence, the sauce to meat is ceremony;
Meeting were bare without it.

MACBETH: Sweet remembrancer!

Now, good digestion wait on appetite,
And health on both!

LENOX: May it please your highness, sit?

The GHOST OF BANQUO enters, and sits in MACBETH's place

MACBETH: Here had we now our country's honor roofed,
Were the graced person of our Banquo present;
Who may I rather challenge for unkindness
Than pity for mischance!

MACBETH: Îți mulțumesc pentru asta. Șarpele cel mare e strivit;
târâtoarea care a scăpat are o fire care cu timpul va rodi venin,
deocamdată însă n-are dinți. Pleacă; mâine te vom asculta iarăși.

Ucigașul iese.

LADY MACBETH: Crăiescul meu soț, Măria-Ta nu înveselești
ospațul; este o masă vândută, masa despre care, cât ține, nu se
mărturisește adesea că e dată cu toată inima: altfel, mai bine să
prânzească fiecare acasă la dânsul; la alții, dichisul bucatelor e
omenia; fără ea, o adunare ar fi anostă.

MACBETH: Scumpă aducătoare aminte! Haide, o bună mistuire
să vă însoțească pofta de mâncare și sănătatea pe-amândouă!

LENOX: Înălțimea-Ta voește să șează?

Se ivește UMBRA LUI BANQUO și șade în locul lui Macbeth.

MACBETH: Am adăposti acum aici cinstea țării noastre, dacă
grațioasa persoană a lui Banquo al nostru ar fi de față. Facă cerul
ca mai degrabă să fie de nevoie să-l cert pentru lipsa-i de
bunăvoință, decât să-l plâng pentru vreo nenorocire!

Wiliam Shakespeare
Macbeth. Parallel Texts
Translated into Romanian by **Const. Al. Ștefănescu, 1912**

74

ROSSE: His absence, sir,
Lays blame upon his promise. Please it your highness
To grace us with your royal company.

MACBETH: The table's full.

LENOX: Here is a place reserved, sir.

MACBETH: Where?

LENOX: Here, my good lord. What is't that moves your
highness?

MACBETH: Which of you have done this?

Lords: What, my good lord?

MACBETH: Thou canst not say I did it: never shake
Thy gory locks at me.

ROSSE: Gentlemen, rise: his highness is not well.

LADY MACBETH: Sit, worthy friends: my lord is often
thus,

And hath been from his youth: pray you, keep seat;
The fit is momentary; upon a thought

He will again be well: if much you note him,

You shall offend him and extend his passion:

Feed, and regard him not. Are you a man?

MACBETH: Ay, and a bold one, that dare look on that
Which might appal the devil.

ROSSE: Lipsa lui, Doamne, îi dă de minciună făgăduială.
Luminăția-Ta voiește să ne cinstească cu regeasca-i tovărășie?

MACBETH: Masa e plină.

LENOX: Iată un loc păstrat, Doamne.

MACBETH: Unde?

LENOX: Aici, bunul meu stăpân. Ce turbură pe Înălțimea-ta??

MACBETH: Care dintre voi a făcut asta?

Lorzii: Ce , bunul meu stăpân?

MACBETH: Nu poți spune că eu am făcut-o; nu clătina la mine
pletele tale însângerate.

ROSSE: Domnilor, sculați-vă; Înălțimea-Sa nu e bine.

LADY MACBETH: Ședeți, nobili prieteni: soțul meu este
adeseori așa, și așa a fost din tinerețea lui. Vă rog, păstrați-vă
locurile: sminteala e trecătoare; într-o clipită de ochi, Măria-Sa va
fi iarăși bine. Dacă-l veți băga prea mult în seamă, îl veți jigni și-
i veți prelungi aiureala; mâncați și nu cătați la dânsul. Bărbat
ești?

MACBETH: Da, și un bărbat cutezător, care îndrăznește să se
uite la ceva care ar înspăimânta pe Satana.

Wiliam Shakespeare

Macbeth. Parallel Texts

Translated into Romanian by Const. Al. Ștefănescu, 1912

75

LADY MACBETH: O proper stuff!

This is the very painting of your fear:

This is the air-drawn dagger which, you said,

Led you to Duncan. O, these flaws and starts,

Impostors to true fear, would well become

A woman's story at a winter's fire,

Authorized by her grandam. Shame itself!

Why do you make such faces? When all's done,

You look but on a stool.

MACBETH: Pr'ythee, see there! behold! look! Io!

how say you?

Why, what care I? If thou canst nod, speak too.

If charnel-houses and our graves must send

Those that we bury back, our monuments

Shall be the maws of kites.

Ghost disappears

LADY MACBETH: What, quite unmanned in folly?

MACBETH: If I stand here, I saw him.

LADY MACBETH: Fie, for shame!

MACBETH: Blood hath been shed ere now, i' the olden
time,

LADY MACBETH: Ce mai ispravă! Aceasta e o icoană
plăsmuită de frica Măriei-Tale, ca junghierul acela în văzduh,
care, spuneai, te călăuzea către Duncan. O, turburările și
tresăririle acestea (schimonosituri ale groazei adevărate), ar
ședea foarte bine basmului spus de o femeie, iarna, la gura sobei,
cu încuviințarea bunică-sei. E rușinea însăși! Pentru ce faci
asemenea strâmbături? La urma urmei, nu privești decât un
scaun.

MACBETH: Te rog, uită-te colea! Vezi! Privește! Iată! Ce zici? Ei,
ce-mi pasă? Dacă poți clătina din cap, poți și vorbi, dacă
gropnițele și mormintele pot să ne trimită înapoi pe cei pe cari-i
îngropăm, monumentele noastre vor fi adevărate pipote de ulii.

Umbra pierе.

LADY MACBETH: Cum! Te-au afundat cu totul în genunea
nebuniei?

MACBETH: Dacă mă așez aici, îl văd.

LADY MACBETH: Pfiu! Ce rușine!

MACBETH: S-a vărsat sânge, odinioară, în vremurile vechi, mai
înainte ca pravilele omenești să fi curățit noroadеle îmblânzite;

C O N T E M P O R A R Y
L I T E R A T U R E P R E S S

<http://editura.mttlc.ro>

The University of Bucharest. 2016

Wiliam Shakespeare

Macbeth. Parallel Texts

Translated into Romanian by Const. Al. Ștefănescu, 1912

76

Ere human statute purged the gentle weal;
Ay, and since too, murders have been performed
Too terrible for the ear: the times have been,
That, when the brains were out, the man would die,
And there an end; but now they rise again,
With twenty mortal murders on their crowns,
And push us from our stools: this is more strange
Than such a murder is.

LADY MACBETH: My worthy lord,
Your noble friends do lack you.

MACBETH: I do forget.

Do not muse at me, my most worthy friends,
I have a strange infirmity, which is nothing
To those that know me. Come, love and health to all;
Then I'll sit down. Give me some wine; fill full.
I drink to the general joy o' the whole table,
Ghost rises

And to our dear friend Banquo, whom we miss;
Would he were here! to all, and him, we thirst,
And all to all.

Lords: Our duties, and the pledge.

MACBETH: Avaunt! and quit my sight! let the earth hide

da și chiar de atunci încoace. S-au săvârșit omoruri prea
îngrozitoare ca să fie auzite de ureche: au fost timpuri, când, de
îndată ce creierii erau afară, omul murea și se isprăvea treaba;
acum însă morții se scoală cu douăzeci de răni ucigătoare pe
țestele lor și ne gonesc de pe scaunele noastre. Aceasta e mai
ciudat chiar decât un asemenea amor.

LADY MACBETH: Măritul meu soț, cinstiții prieteni ai Măriei-
Tale te așteaptă.

MACBETH: Uitam. Nu vă îngrijiți de mine, prea nobilii mei
prieteni; am un betșug ciudat, care nu e nimic pentru cei care
mă cunosc. Haide, dragoste și sănătate la toți; pe urmă am să șez.
Dă-mi vin; umple bine și pentru scumpul nostru prieten Banquo,
care ne lipsește.

Umbra se ivește din nou.

Căci nu e aici! Bem în sănătatea tutrora și a lui. Suntem al
tuturora.

NOBILII: Respectele noastre și aceiași închinare!

MACBETH: Înapoi! Pieri din vederea mea! Ascunză-te

C O N T E M P O R A R Y

L I T E R A T U R E P R E S S

<http://editura.mttlc.ro>

The University of Bucharest. 2016

Wiliam Shakespeare
Macbeth. Parallel Texts
Translated into Romanian by **Const. Al. Ștefănescu, 1912**

77

thee!

Thy bones are marrowless, thy blood is cold;
Thou hast no speculation in those eyes
Which thou dost glare with!

LADY MACBETH: Think of this, good peers,
But as a thing of custom: 'tis no other;
Only it spoils the pleasure of the time.

MACBETH: What man dare, I dare:
Approach thou like the rugged Russian bear,
The armed rhinoceros, or the Hyrcan tiger;
Take any shape but that, and my firm nerves
Shall never tremble: or be alive again,
And dare me to the desert with thy sword;
If trembling I inhabit then, protest me
The baby of a girl. Hence, horrible shadow!
Ghost disappears

Unreal mockery, hence!

Why, so: being gone,

I am a man again. Pray you, sit still.

LADY MACBETH: You have displaced the mirth, broke the
good meeting,
With most admired disorder.

pământul! Oasele tale sunt fără măduvă, sângele tău e rece; tu n-
ai priviri în ochii aceștia din care scaperi scânteii!

LADY MACBETH: Nu priviți aceasta, buni pairi, decât ca un
lucru obișnuit: nu e altceva; numai că strică plăcerea petrecerii.

MACBETH: Ceea ce îndrăznește un om, îndrăznesc. Apropie-te
ca fioros urs din Rusia, ca rinocer întramat sau ca tigru din
Hyrcania; ia orice înfățișare alta afară de aceasta și nervii mei
puternici n-au să tremure nicicând; ori întoarce-te la viață și
cheamă-mă la luptă în pustie cu spada ta; dacă voi tremura
dinainte-ți, să-mi zici copil de codană. Afară, umbră groaznică!
Bațjocură părelnică, afară!

Umbra piere.

Ei așa! De cum pleacă, mă fac iarăși om. Vă rog, rămâneți liniștiți
locului.

LADY MACBETH: Ai gonit veselia și ai turburat această bună
adunare prin sminteala cea mai uimitoare.

Wiliam Shakespeare
Macbeth. Parallel Texts
Translated into Romanian by **Const. Al. Ștefănescu, 1912**

78

MACBETH: Can such things be,
And overcome us like a summer's cloud,
Without our special wonder? You make me strange
Even to the disposition that I owe,
When now I think you can behold such sights,
And keep the natural ruby of your cheeks,
When mine is blanched with fear.

ROSSE: What sights, my lord?

LADY MACBETH: I pray you, speak not; he grows worse
and worse;

Question enrages him. At once, good night:
Stand not upon the order of your going,
But go at once.

LENOX: Good night; and better health
Attend his majesty!

LADY MACBETH: A kind good night to all!
Exeunt Lords and Attendants

MACBETH: It will have blood; they say, blood will have
blood:
Stones have been known to move and trees to speak;
Augurs and understood relations have
By magot-pies and choughs and rooks brought forth

MACBETH: E oare cu puțință ca asemenea lucruri să fie și să ne
copleșească întocmai ca un nor vărat, fără ca să ne cășuneze
uimirea cea mai strașnică? Mă faceți să înmărmuresc, chiar și în
halul în care mă aflu, gândindu-mă că puteți vedea astfel de
privești și păstra rumeneala firească a obrajilor voștri, în vreme
ce ai mei sunt albiți de spaimă.

ROSSE: Ce privești, stăpâne?

LADY MACBETH: Vă rog, nu-i vorbiți; îi e din ce în ce mai rău:
întrebările îl mânie. Noapte bună la toți îndeobște. Nu băgați de
seamă la rânduiala plecării Domniilor-Voastre, ci plecați toți
deodată.

LENOX: Poftim noapte bună și mai bună sănătate Măriei-Sale.

LADY MACBETH: O dragăstoasă noapte bună la toți!
Nobilii și însoțitorii ies.

MACBETH: Vrea sânge; se zice că sângele cere sânge. S-au văzut
pietre umblând și copaci vorbind; proorocii și sfetiri apriate au
vădit, prin vaierul coțofenelor, stancelor și ciorilor, pe cel mai
ascuns om de sânge. La ce ceas a ajuns noaptea?

Wiliam Shakespeare
Macbeth. Parallel Texts
Translated into Romanian by **Const. Al. Ștefănescu, 1912**

79

The secret'st man of blood. What is the night?

LADY MACBETH: Almost at odds with morning, which is which.

MACBETH: How say'st thou, that Macduff denies his person

At our great bidding?

LADY MACBETH: Did you send to him, sir?

MACBETH: I hear it by the way; but I will send:

There's not a one of them but in his house

I keep a servant feed. I will to-morrow,

And betimes I will, to the weird sisters:

More shall they speak; for now I am bent to know,

By the worst means, the worst. For mine own good,

All causes shall give way: I am in blood

Stepped in so far that, should I wade no more,

Returning were as tedious as go o'er:

Strange things I have in head, that will to hand;

Which must be acted ere they may be scanned.

LADY MACBETH: You lack the season of all natures, sleep.

MACBETH: Come, we'll to sleep. My strange and self-abuse

LADY MACBETH: Aproape se îngână cu dimineața.

MACBETH: Ce zici de faptul că Macduff nu voiește să se înfățișeze însuși la marea noastră poruncă?

LADY MACBETH: Ai trimis la dânsul, Doamne?

MACBETH: Am aflat-o prin iscoade; dar am să trimit. Nu e unul dintre ei în casa căruia să n-am un slujitor năimit. Măine, am să mă duc (și am să mă duc dis-de-dimineată) să găsesc pe surorile proorocești: ele au să-mi spună mai mult; căci acum sunt hotărât să aflu ce este mai rău prin mijloacele cele mai rele. Toate pricinile se vor pleca folosului meu. Am mers atât de departe în sânge, încât, dacă n-aș mai înainta, a mă întoarce ar fi tot așa de obositor ca și a merge înainte. Am în cap lucruri stranii, care vor să-mi treacă în mână și care este de nevoie să fie săvârșite mai înainte de a putea fi cercetate cu deamănuntul.

LADY MACBETH: Ai trebuință de balsamul tuturor fapturilor, de somn.

MACBETH: Haidem să dormim. Ciudata mea uitare de mine însumi este urmarea unei groaze neotelite și care are nevoie de

Wiliam Shakespeare

Macbeth. Parallel Texts

Translated into Romanian by **Const. Al. Ștefănescu, 1912**

80

Is the initiate fear that wants hard use:

We are yet but young in deed.

Exeunt

obișnuință întăritoare. Suntem încă tineri în faptă.

Ies.

C O N T E M P O R A R Y
L I T E R A T U R E P R E S S

<http://editura.mttlc.ro>

The University of Bucharest. 2016

SCENE V.

The Heath. Thunder,

Enter Hecate meeting the three witches

First Witch: Why, how now, Hecate! you look angrily.

HECATE: Have I not reason, beldams as you are,

Saucy and overbold? How did you dare

To trade and traffic with Macbeth

In riddles and affairs of death;

And I, the mistress of your charms,

The close contriver of all harms,

Was never called to bear my part,

Or show the glory of our art?

And, which is worse, all you have done

Hath been but for a wayward son,

Spiteful and wrathful, who, as others do,

Loves for his own ends, not for you.

But make amends now: get you gone,

And at the pit of Acheron

Meet me i' the morning: thither he

Will come to know his destiny:

SCENA A CINCEA

Bălăria. Tunet.

Intră HECATE; CELE TREI VRĂJITOARE îi ies întru întâmpinare.

ÎNTÂIA VRĂJITOARE: Ei, ce este, Hecate? Pari mâniată.

HECATE: N-am dreptate, vrăjitoare semețe și nerușinate ce sunteți? Cum ați îndrăznit să faceți cu Macbeth legături și negoț cu cimilituri și daraveri de moarte, pe când eu, stăpâna fermecelor voastre, născocitoarea neobosită a tuturor relelor, n-am fost niciodată chemată să fiu părtașă la ele sau să arăt slava măiestriei noastre? Și, ceea ce e mai rău, tot ce-ați făcut, a fost pentru un fiu încăpățânat, zăcaș și furtunatic, care, ca toți ceilalți, vă iubește pentru înseși scopurile lui, iar nu pentru voi. Dar îndreptați-vă greșelile; purcedeți și mâine de dimineată ieșiți-mi înainte la genunea Acheronului; el va veni acolo să-și afle scrisa. Pregătiți-vă vasele, făcutele, vrăjile și celelalte dichisuri. Eu, mă înalț în văzduh; voi întrebuința această noapte la o faptă îngrozitoare și pricaznică. Treburi mari trebuiesc făcute înainte de amiazi: de cornul lunii spânzură o picătură mare de abur; am s-o prind până a nu fi căzut pe pământ: și această picătură, strecurată cu dibăcie vrăjitorească, va ridica duhuri mincinoase,

Wiliam Shakespeare

Macbeth. Parallel Texts

Translated into Romanian by Const. Al. Ștefănescu, 1912

82

Your vessels and your spells provide,
Your charms and every thing beside.
I am for the air; this night I'll spend
Unto a dismal and a fatal end:
Great business must be wrought ere noon:
Upon the corner of the moon
There hangs a vaporous drop profound;
I'll catch it ere it come to ground:
And that distilled by magic sleights
Shall raise such artificial sprites
As by the strength of their illusion
Shall draw him on to his confusion:
He shall spurn fate, scorn death, and bear
He hopes 'bove wisdom, grace and fear:
And you all know, security
Is mortals' chiefest enemy.

Music and a song within: 'Come away, come away,' & c

Hark! I am called; my little spirit, see,
Sits in a foggy cloud, and stays for me.

Exit

First Witch: Come, let's make haste; she'll soon be back

care, prin puterea amăgirii lor, au să-l ducă la pierzare. El va înfrunta ursita, va nesocoti moartea și-și va pune nădejdiile mai presus de înțelepciune, de milă și de frică; și știți cu toatele că încrederea oarbă este vrăjmașa cea mai de căpetenie a muritorilor.

CÂNTEC, în culise.

Vino, vino, etc.

Ascultați! Mă cheamă. Uite, pericoliciul meu cel mic șade pe un nor neguros și mă adastă.

Iese.

ÎNTÂIA VRĂJITOARE: Haidem, să ne grăbim; acuș are să se

CONTEMPORARY
LITERATURE PRESS

<http://editura.mttlc.ro>

The University of Bucharest. 2016

Wiliam Shakespeare
Macbeth. Parallel Texts
Translated into Romanian by **Const. Al. Ștefănescu, 1912**

83

again.

întoarcă.

<http://editura.mttlc.ro>
The University of Bucharest. 2016

SCENE VI.

Forres. The palace.

Enter LENOX and another Lord

LENOX: My former speeches have but hit your thoughts,
Which can interpret further: only, I say,
Things have been strangely borne. The
gracious Duncan
Was pitied of Macbeth: marry, he was dead;
And the right-valiant Banquo walked too late;
Whom, you may say, if it please you, Fleance killed,
For Fleance fled: men must not walk too late.
Who cannot want the thought how monstrous
It was for Malcolm and for Donalbain
To kill their gracious father? damned fact!
How it did grieve Macbeth! did he not straight
In pious rage the two delinquents tear,
That were the slaves of drink and thralls of sleep?
Was not that nobly done? Ay, and wisely too;
For 'twould have angered any heart alive
To hear the men deny it. So that, I say,

SCENA A ȘASEA

Forres. O odaie în palat.

Intră LENOX și UN ALT NOBIL.

LENOX: Spusele mele de mai înainte numai ți-au atins
gândurile, care pot tălmăci mai departe. Numai, zic că lucrurile
s-au petrecut într-un chip ciudat. Blajinul Duncan a fost jelit de
Macbeth, pe Dumnezeuul meu, murise! Și viteazul Banquo s-a
primblat prea târziu și poți zice, dacă voiești, că Fleance l-a
omorât, căci Fleance a fugit. Oamenii nu trebuie să se primble
prea târziu. Cine nu vede cât a fost de grozav din partea lui
Malcolm și a lui Donalbain să ucidă pe bunul lor părinte?
Afurisită faptă! Cât a mâhnit ea pe Macbeth! Au doar, într-o
turbare evlavioasă, n-a măcelărit dânsul îndată pe cei doi
vinovați, care erau robii beției și șerbii somnului? Oare n-a fost
aceasta o faptă nobilă? Ba chiar și înțeleaptă; căci orice inimă vie
s-ar fi mâniat auzind pe oamenii aceia tăgăduind fărădelegea.
Așa încât spun că el a cârmuit bine toate lucrurile; și cred că, de-
ar avea pe fiii lui Duncan sub cheia lui (ceea ce n-are să fie, dacă
va voi cerul), ar vedea dânșii ce este a omorî un tată; și Fleance
de asemenea. Dar, tăcere! Căci aflu că, pentru câteva cuvinte

Wiliam Shakespeare

Macbeth. Parallel Texts

Translated into Romanian by Const. Al. Ștefănescu, 1912

85

He has borne all things well: and I do think
That had he Duncan's sons under his key--
As, an't please heaven, he shall not--they
should find

What 'twere to kill a father; so should Fleance.
But, peace! for from broad words and 'cause he failed
His presence at the tyrant's feast, I hear
Macduff lives in disgrace: sir, can you tell
Where he bestows himself?

Lord: The son of Duncan,
From whom this tyrant holds the due of birth
Lives in the English court, and is received
Of the most pious Edward with such grace
That the malevolence of fortune nothing
Takes from his high respect: thither Macduff
Is gone to pray the holy king, upon his aid
To wake Northumberland and warlike Siward:
That, by the help of these--with Him above
To ratify the work--we may again
Give to our tables meat, sleep to our nights,
Free from our feasts and banquets bloody knives,
Do faithful homage and receive free honours:

prea slobode și fiindcă n-a primit să stea de față la ospățul
tiranului, Macduff trăiește în urgiseală. Doamne, îmi poți spune
unde se adăpostește dânsul?

NOBILUL: Fiul lui Duncan, căruia asupritorul acesta îi ține fără
dreptate moștenirea leguită, trăiește la curtea Engliterei și este
primit de prea cuviosul Eduard cu o bunăvoință astfel încât
răutatea destinului nu-i știrbește nimic din adâncul respect ce i
se datorește. Acolo s-a dus Macduff, ca să se roage de sfântul
rege să deștepte, în folosul moștenitorului, Northumberlandul și
pe rășboinicul Siward, pentru ca, prin ajutorul lor și cu întărirea
Celui-de-sus, să putem să dăm iarăși meselor noastre hrana,
noptilor noastre somnul, să ne mântuim serbările și oșpețele de
junghierele sângeroase, să dăm o supunere credincioasă și să
primim cinstiri slobode, toate lucruri după care râvnim acum.
Vestea aceasta a întărâtat până într-atâta pe rege, încât el face
oarecare pregătiri de război.

CONTEMPORARY
LITERATURE PRESS

<http://editura.mttlc.ro>

The University of Bucharest. 2016

All which we pine for now: and this report
Hath so exasperate the king that he
Prepares for some attempt of war.

LENOX: Sent he to Macduff?

Lord: He did: and with an absolute 'Sir, not I,'
The cloudy messenger turns me his back,
And hums, as who should say 'You'll rue the time
That clogs me with this answer.'

LENOX: And that well might
Advise him to a caution, to hold what distance
His wisdom can provide. Some holy angel
Fly to the court of England and unfold
His message ere he come, that a swift blessing
May soon return to this our suffering country
Under a hand accursed!

Lord: I'll send my prayers with him.
Exeunt

LENOX: A trimes la Macduff?

NOBILUL: Da și la răspunsul hotărât: „Eu, Domnule! Nu.”
posomorâtul sol i-a întors spatele mormăind, ca și cum ar fi zis:
„Are să-ți pară rău de clipa în care m-ai încurcat cu acest
răspuns”.

LENOX: Și aceasta prea bine îl puteau sfătui să fie băgător de
seamă și să stea la depărtarea pe care înțelepciunea sa i-o poate
pune la îndemână. Fie ca vreun înger sfânt să sboare la curtea
Englitterei și să ducă solia lui Macduff până a nu ajunge dânsul,
pentru ca o binecuvântare grabnică să se poată întoarce în
curând în țara aceasta a noastră care pătimește sub o mână
blestemată!

NOBILUL: Trimit rugăciunile mele cu el.
Ies.

ACT IV

SCENE I.

A dark Cave, In the middle, a Caldron,
boiling. Thunder.

Enter the three Witches

First Witch: Thrice the brinded cat hath mewed.

Second Witch: Thrice; and once the hedge-pig whined.

Third Witch: Harper cries: — 'Tis time, 'tis time.

First Witch: Round about the caldron go;
In the poisoned entrails throw.

Toad, that under coldest stone,
Days and nights hast thirty-one
Sweltered venom sleeping got.

Boil thou first i' the charmed pot!

ALL: Double, double toil and trouble;
Fire burn, and cauldron bubble.

Second Witch: Fillet of a fenny snake,
In the caldron boil and bake:

ACTUL AL PATRULEA

SCENA ÎNTÂIA

O peșteră întunecoasă, o căldare fierbând în clocote. Tunet.

Intră CELE TREI VRĂJITOARE.

ÎNTÂIA VRĂJITOARE: De trei ori a miorlăit pisica bălțată.

A DOUA VRĂJITOARE: De trei ori; și odată a gemut ariciul.

A TREIA VRĂJITOARE: Harper strigă: „E vreme, e vreme”.

ÎNTÂIA VRĂJITOARE: Să ne învârtim împrejurul căldării,
Și să aruncăm în ea măruntaiele înveninate.

Broască râioasă, care, adormită sub piatra rece,
Vreme de treizeci și una de zile și treizeci și una de nopți
Ai strâns otravă arzătoare,
Fierbi tu întâiu în oala fermecată!

TOATE: Îndoit, îndoit să muncim și să ne străduim;
Focule, arzi; căldare, clocotește.

A DOUA VRĂJITOARE: Mușchiu de șarpe de baltă
Ferbi și clocotește în căldare;

Wiliam Shakespeare

Macbeth. Parallel Texts

Translated into Romanian by **Const. Al. Ștefănescu, 1912**

88

Eye of newt, and toe of frog.
Wool of bat, and tongue of dog,
Adder's fork, and blind-worm's sting,
Lizard's leg, and owlet's wing,
For a charm of powerful trouble.
Like a hell-broth boil and bubble.
ALL: Double, double toil and trouble;
Fire, burn; and, caldron, bubble.
Third Witch: Scale of dragon, tooth of wolf;
Witch's mummy; maw and gulf
Of the ravined salt-sea shark;
Root of hemlock, digged i' the dark;
Liver of blaspheming Jew
Gall of goat; and slips of yew,
Slivered in the moon's eclipse;
Nose of Turk, and Tartar's lips;
Finger of birth-strangled babe.
Ditch-delivered by a drab, —
Make the gruel thick and slab:
Add thereto a tiger's chawdron.
For the ingredients of our caldron.
ALL: Double, double toil and trouble

Ochiu de șopârlă, picior de broască,
Pufușor de liliac, limbă de câine,
Limbă înfurcită de năpârcă, bold de târătoare oarbă,
Picior de gușter, aripă de cucuvaie,
Pentru un farmec tare smintitor,
Fierbeți și clocotiți ca o ciorbă drăcească.
TOATE: Îndoit, îndoit să muncim și să ne străduim;
Focule, arzi; căldare, clocotește.
A TREIA VRĂJITOARE: Solz de balaur, dinte de lup,
Mumie de vrăjitoare, rânză și gâtlej
De lacom rechin de mare,
Rădăcină de cucută smulsă noaptea,
Ficat de Jidov hulitor,
Fiere de țap, așchii de tisă
Mărunțite în cursul unei întunecări a lunii,
Nas de Turc, buze de Tătar,
Deget de copil de târfă
Născut într-un șanț și gătit în ceasul facerii,
Îngroșați coleașa și o închegați;
Să mai adăogăm la aceasta și măruntaiele unui tigru.
Neapărate amestecului din căldarea noastră.
TOATE: Îndoit, îndoit să muncim și să ne străduim;

C O N T E M P O R A R Y
L I T E R A T U R E P R E S S

<http://editura.mttlc.ro>

The University of Bucharest. 2016

Wiliam Shakespeare

Macbeth. Parallel Texts

Translated into Romanian by Const. Al. Ștefănescu, 1912

89

Fire, burn; and, caldron, bubble.

Second Witch: Cool it with a baboon's blood,

Then the charm is firm and good

Enter Hecate and the other three Witches

HECATE: O well done! I commend your pains;

And every one shall share i' the gains;

And now about the cauldron sing,

Live elves and fairies in a ring,

Enchanting all that you put in.

SONG.

Black spirits and white,

Red spirits and gray;

Mingle, mingle, mingle,

You that mingle may.

Second Witch: By the pricking of my thumbs,

Something wicked this way comes.

Open, locks, whoever knocks.

Enter Macbeth.

MACBETH: How now, you secret, black, and midnight
hags!

What is't you do?

Focule, arzi; căldare, clocotește.

A DOUA VRĂJITOARE: Să-l răcim cu sângele unei maimuțe,

Și farmecul va fi tare și bun.

Intră HECATE și ALTE TREI VRĂJITOARE.

HECATE: O, bine-ați lucrat! Vă laud ostenele,

Și fiecare dintre voi se va împărtăși din câștig.

Acum, cântați împrejurul căldării,

Învârtind hora ca sburătorii și zânele,

Și vrăjind tot ce-ați pus în ea.

CÂNTEC.

Duhuri negre și albe,

Duhuri roșii și cenușii,

Amestecați, amestecați, amestecați,

Voi care știți să amestecați.

A DOUA VRĂJITOARE: După mâncărimea degetelor mele,
simț că vine încoace un blestemat. Deschideți-vă, lacăte, oricine
ar bate.

Intră Macbeth .

MACBETH: Eu, vrăjitoare tainice, negre și noptoase, ce faceți
acolo?

CONTEMPORARY
LITERATURE PRESS

<http://editura.mttlc.ro>

The University of Bucharest. 2016

Wiliam Shakespeare

Macbeth. Parallel Texts

Translated into Romanian by Const. Al. Ștefănescu, 1912

90

ALL: A deed without a name.

MACBETH: I conjure you, by that which you profess,
Howe'er you come to know it, answer me:

Though you untie the winds and let them fight
Against the churches; though the yesty waves
Confound and swallow navigation up;
Though bladed corn be lodged and trees blown down;
Though castles topple on their warders' heads;
Though palaces and pyramids do slope
Their heads to their foundations; though the treasure
Of nature's germens tumble all together,
Even till destruction sicken; answer me
To what I ask you.

First Witch: Speak.

Second Witch: Demand.

Third Witch: We'll answer.

First Witch: Say, if thou'dst rather hear it from our mouths,
Or from our masters?

MACBETH: Call them; let me see them.

First Witch: Pour in sow's blood, that hath eaten
Her nine farrow; grease, that's sweaten
From the murderer's gibbet, throw

TOATE: O faptă fără nume.

MACBETH: Vă conjur, pe meșteșugul cu care vă îndeletniciți,
(oricum ați fi ajuns a-l învăța), răspundeți-mi. Chiar dacă ar
trebui să deslănțuiți vânturile și să le lăsați să lupte împotriva
bisericii; chiar dacă talazurile spumoase ar nimici și ar înghiți
corăbiile; chiar dacă grâul înspicat ar fi pologit și copacii
doborâți; chiar dacă mândrele castele s-ar prăbuși peste capetele
străjerilor lor; chiar dacă palatele și piramidele și-ar pleca
creștetele către temeliile lor; chiar dacă comoara semințelor firii
s-ar prăvăli într-o neorânduială care ar istovi potopenia însăși,
răspundeți-mi la ce am să vă întreb.

ÎNTÂIA VRĂJITOARE: Vorbește.

A DOUA VRĂJITOARE: Întreabă.

A TREIA VRĂJITOARE: Vom răspunde.

ÎNTÂIA VRĂJITOARE: Spune dacă vrei mai bine să primești
răspunsul din gurile noastre, ori din acele ale stăpânilor noștri.

MACBETH: Chemați-i, să-i văd.

ÎNTÂIA VRĂJITOARE: Turnați sângele unei scroafe care și-a
mâncat purceii, nouă la număr; aruncați în pară grăsimea care a
curs din spăzurătoarea unui ucigaș.

CONTEMPORARY
LITERATURE PRESS

<http://editura.mttlc.ro>

The University of Bucharest. 2016

Into the flame.

ALL: Come, high, or low;
Thyself and office deftly show.

Thunder, An Apparition of an armed Head rises.

MACBETH: Tell me, thou unknown power,

First Witch: He knows thy thought:

Hear his speech, but say thou nought.

First Apparition: Macbeth! Macbeth! Macbeth! beware
Macduff;

Beware the thane of Fife. Dismiss me. Enough.

Descends

MACBETH: Whate'er thou art, for thy good caution,
thanks;

Thou hast harped my fear aright: but one
word more

First Witch: He will not be commanded: here's another,
More potent than the first.

Thunder. Second Apparition: A bloody Child

Second Apparition: Macbeth! Macbeth! Macbeth!

MACBETH: Had I three ears, I'd hear thee.

All: Be bloody, bold,
And resolute; laugh to scorn the power of man,

TOATE: Vino, mare ori mic; arată-te și fă-ți cu îndemânare
datoria.

Tunet. Se ivește arătarea unui cap încoifat.

MACBETH: Spune-mi, putere necunoscută...

ÎNTÂIA VRĂJITOARE: El îți cunoaște gândul; ascultă ce are să-
ți spună, dar nu rosti o vorbă.

ARĂTAREA: Macbeth! Macbeth! Macbeth! Ferește-te de
Macduff; ferește-te de thanul de Fife. Sloboziți-mă. Destul.

Se cufundă.

MACBETH: Oricine ai fi, îți mulțumesc pentru buna ta povață;
ai pus degetul drept pe temerea mea. Dar încă un cuvânt.

ÎNTÂIA VRĂJITOARE: El nu vrea să i se poruncească. Iaca un
altul mai puternic decât cel dintâiu.

Tunet. Se ivește arătarea unui copil încruntat în sânge.

ARĂTAREA: Macbeth! Macbeth! Macbeth!

MACBETH: De-aș avea trei urechi, cu toate te-aș asculta.

TOATE: Fii crunt, cutezător și hotărât, ia în batjocură puterea
omului, căci niciun bărbat născut din femeie n-are să facă rău lui

Wiliam Shakespeare

Macbeth. Parallel Texts

Translated into Romanian by Const. Al. Ștefănescu, 1912

92

For none of woman born shall harm Macbeth.

Descends

MACBETH: Then live, Macduff; what need I fear of thee?

But yet I'll make assurance double sure.

And take a bond of fate. Thou shalt not live,

That I may tell pale-hearted fear, it lies.

And sleep in spite of thunder. — What is this.

Thunder, An Apparition of a Child crowned, with a Tree in his Hand, rises.

That rises like the issue of a king;

And wears upon his baby brow the round

And top of sovereignty?

ALL: Listen, but speak not to't.

Apparition: Be lion-mettled, proud; and take no care

Who chafes, who frets, or where conspirers are:

Macbeth shall never vanquished be until

Great Birnam wood to high Dunsinane hill

Shall come against him.

Descends

MACBETH: That will never be;

Who can impress the forest; bid the tree

Macbeth.

Se cufundă.

MACBETH: Atunci, trăiește, Macduff; ce nevoie am să mă tem de tine? Totuși, vreau să îndoiesc cheazășia liniștii mele și să fac un legământ cu soarta. Nu vei trăi, pentru ca să pot zice temerii mele galbene la inimă că minte și să dorm în pofida tunetului.

Tunet. Se ivește arătarea unui copil încoronat, cu un copac în mână.

Cine este aceasta care se ridică ca urmașul unui rege și poartă pe fruntea-i de copil cercul și semnul cel mai înalt al deplinei stăpâniri?

TOATE: Ascultă, dar nu-i vorbi.

ARĂTAREA: Fii aprig ca un leu, fii mândru; nu te îngrija de cei ce se mânia, de cei ce se frământă, nici să afli unde sunt uneltitorii: Macbeth nu va fi niciodată biruit, până ce marea pădure de la Birnam nu va purcede împotriva lui către înaltul deal de la Dunsinan.

Se cufundă.

MACBETH: Aceasta n-are să fie niciodată; cine poate lua pădurea la oaste și porunci copacului să-și desprindă rădăcina

C O N T E M P O R A R Y
L I T E R A T U R E P R E S S

<http://editura.mttlc.ro>

The University of Bucharest. 2016

Wiliam Shakespeare

Macbeth. Parallel Texts

Translated into Romanian by **Const. Al. Ștefănescu, 1912**

93

Unfix his earth-bound root? Sweet bodements! good!
Rebellious head, rise never, till the wood
Of Birnam rise, and our high-placed Macbeth
Shall live the lease of nature, pay his breath
To time, and mortal custom. — Yet my heart
Throbs to know one thing: Tell me, (if your art
Can tell so much,) shall Banquo's issue ever
Reign in this kingdom?

ALL: Seek to know no more.

MACBETH: I will be satisfied. Deny me this,
And an eternal curse fall on you! Let me know: —
Why sinks that caldron? and what noise is this!

First Witch: Show!

Second Witch: Show!

Third Witch: Show!

ALL: Show his eyes, and grieve his heart;
Come like shadows, so depart!

*Eight kings appear, and pass over the stage in order; the
last with a glass in his hand; Banquo following.*

MACBETH: Thou art too like the spirit of Banquo; down!
Thy crown does sear mine eyeballs; — and thy hair,

legată de pământ? Frumoase proorocii! Bune! Răsvărire, nu
ridica niciodată capul, până nu va porni pădurea de la Birnam și
înălțatul nostru Macbeth își va vecui toată învoiala făcută cu firea
și-și va da sufletul timpului și datinei morții. Cu toate acestea,
inima mea svâcnește de dorința de a ști un lucru: spuneți-mi
(dacă măiestria voastră e în stare să spună atât de mult), urmașii
lui Banquo vor domni oare vreodată în crăiea aceasta?

TOATE: Nu căuta să afli mai mult.

MACBETH: Voiesc să fiu mulțumit. Dacă nu-mi veți împlini
dorința, cadă asupră-vă un blestem veșnic! Spuneți-mi... De ce se
cufundă căldarea asta? Și ce sgomot e acesta?

ÎNTÂIA VRĂJITOARE: Arătați-vă!

A DOUA VRĂJITOARE: Arătați-vă!

A TREIA VRĂJITOARE: Arătați-vă!

TOATE: Arătați-vă ochilor lui și mârșăniți-i inima; veniți ca niște
umbre și plecați ca niște umbre.

*Opt regi se ivesc și străbat scena în rânduială, cel din urmă cu o
oglindă în mână; Banquo îi urmează.*

MACBETH: Tu prea semeni cu umbra lui Banquo; jos! Coroana
ta îmi arde luminile ochilor. Și tu, cealaltă frunte încinsă cu aur,

CONTEMPORARY
LITERATURE PRESS

<http://editura.mttlc.ro>

The University of Bucharest. 2016

Wiliam Shakespeare

Macbeth. Parallel Texts

Translated into Romanian by Const. Al. Ștefănescu, 1912

94

Thou other gold-bound brow, is like the first. —
A third is like the former. — Filthy hags
Why do you show me this? — A fourth? — Start, eyes!
What! will the line stretch out to the crack of doom?
Another yet? — A seventh? — I'll see no more. —
And yet the eighth appears, who bears a glass,
Which shows me many more; and some I see,
That twofold balls and treble sceptres carry;
Horrible sight! — Now, I see, 'tis true;
For the blood-boltered Banquo smiles upon me.
And points at them for his. — What, is this so?
First Witch: Ay, sir, all this is so. — But why
Stands Macbeth thus amazedly? —
Come, sisters, cheer we up his sprights,
And show the best of our delights;
I'll charm the air to give a sound.
While you perform your antique round;
That this great king may kindly say.
Our duties did his welcome pay.
Music, The Witches dance, and vanish.
MACBETH: Where are they? Gone? — Let this pernicious
hour

părul tău este ca al celui dintâiu. Un al treilea este asemenea cu
cei de mai înainte. Vrajitoare spurcate! De ce îmi arătați
priveștiștea aceasta? Un al patrulea? Deschideți-vă, ochilor! Ce fel!
Seminția aceasta are să se întindă până la judecata de apoi? Încă
unul? Un al șaptelea? Nu vreau să mai văd. Și totuși, cel de-al
optulea se ivește, ducând o oglindă ce îmi arată mulți alți regi și
pe câțiva dintre ei îi văd purtând globuri îndoite și întreite
schiptruri. Groaznică vedere! Acum, văd, este adevărat; căci
Banquo cel încruntat în sânge îmi zâmbește și mi-i arată ca fiind
ai lui. Ce! Așa are să fie?

ÎNTÂIA VRĂJITOARE: Da, Doamne, așa va fi. Dar de ce oare
Macbeth rămâne încremenit astfel? Veniți, surori, să-i însuflețim
simțirile și să-i arătăm desfătărilor noastre cele mai alese. Eu am
să vrăjesc văzduhul ca să dea sunete, în vreme ce voi veți învârti
străvechia noastră horă, pentru ca acest mare rege să poată spune
cu bunătațe că jertfirile noastre au răsplătit cercetarea prin care
dânsul ne-a cinstit.

Muzică, vrăjitoarele dănuiesc și pier.

MACBETH: Unde sunt? Duse! Ceasul acesta abraș, să fie pe de-
a pururea blestemat în calendar! Intrați, cei de-afară!

C O N T E M P O R A R Y

L I T E R A T U R E P R E S S

<http://editura.mttlc.ro>

The University of Bucharest. 2016

Wiliam Shakespeare
Macbeth. Parallel Texts
Translated into Romanian by Const. Al. Ștefănescu, 1912

95

Stand aye accursed in the calendar! —

Come in, without there!

Enter LENOX

LENOX: What's your grace's will?

MACBETH: Saw you the weird sisters?

LENOX: No, my lord.

MACBETH: Came they not by you?

LENOX: No, indeed, my lord.

MACBETH: Infected be the air whereon they ride;

And damned all those that trust them! I did hear

The galloping of horse: who was't came by?

LENOX: 'Tis two or three, my lord, that bring you word
Macduff is fled to England.

MACBETH: Fled to England?

LENOX: Ay, my good lord.

MACBETH: Time, thou anticipatest my dread exploits:

The flighty purpose never is o'ertook

Unless the deed go with it; from this moment

The very firstlings of my heart shall be

The firstlings of my hand. And even now,

To crown my thoughts with acts, be it thought and done:

The castle of Macduff I will surprise;

Intră LENOX.

LENOX: Ce voește Luminăția-Ta?

MACBETH: Văzut-ai pe surorile proorocești?

LENOX: Nu, Doamne.

MACBETH: N-au trecut pe lângă Domnia-Ta?

LENOX: Zău, nu, Doamne.

MACBETH: Împuțit fie văzduhul pe care călăresc dânsese și
blestemați toți cei ce se încred în ele! Am auzit un tropot de cal;
cine a venit?

LENOX: Doi sau trei inși, stăpâne, care aduc Măriei Tale vestea
că Macduff a fugit în Englitera.

MACBETH: A fugit în Englitera?

LENOX: Da, bunul meu stăpân.

MACBETH: Vreme, tu ieși înaintea isprăvilor mele
însălmântătoare! Scopul fluturatic nu este nici-când ajuns, afară
numai dacă fapta nu-l întovărășește. Din clipa aceasta, întâii
născuți ai inimii mele vor fi întâii născuți ai mâinii mele. Și chiar
de-acum, ca să-mi încoronez gândurile cu fapte, fie-mi vrerea
aceasta gândită și împlinită: am să calc castelul lui Macduff, să
pun mâna pe Fife și să trec sub ascunzișul săbii pe soția-i, pe

Wiliam Shakespeare

Macbeth. Parallel Texts

Translated into Romanian by **Const. Al. Ștefănescu, 1912**

96

Seize upon Fife; give to the edge o' the sword
His wife, his babes, and all unfortunate souls
That trace him in his line. No boasting like a fool;
This deed I'll do before this purpose cool.
But no more sights!--Where are these gentlemen?
Come, bring me where they are.

Exeunt

copiii-i și toate sufletele nenorocite care se țin de neamul lui.
Aceasta n-are să fie îngâmfare de nebun; voi săvârși fapta până a
nu mi se răci gândul. Dar, destule vedenii! Unde sunt curtenii
ceia? Haidem, du-mă unde sunt ei.

Ies.

C O N T E M P O R A R Y
L I T E R A T U R E P R E S S

<http://editura.mttlc.ro>

The University of Bucharest. 2016

SCENE II.

Fife. A Room in Macduff's Castle.

Enter Lady Macduff, her Son, and Rosse.

LADY MACDUFF: What had he done, to make him fly the land?

ROSSE: You must have patience, madam.

LADY MACDUFF: He had none:

His flight was madness: when our actions do not,
Our fears do make us traitors.

ROSSE: You know not,
Whether it was his wisdom, or his fear.

LADY MACDUFF: Wisdom! to leave his wife, to leave his babes.

His mansion, and his titles, in a place
From whence himself does fly? He loves us not;
He wants the natural touch: — for the poor wren,
The most diminutive of birds, will fight.
Her young ones in her nest, against the owl.
All is the fear, and nothing is the love;
As little is the wisdom, where the flight

SCENA A DOUA

Fife. O odaie în castelul lui Macduff.

Intră LADY MACDUFF, COPILUL ei și ROSSE.

LADY MACDUFF: Oare se făcuse dânsul de a trebuit să fugă din țară?

ROSSE: Trebuie să ai răbdare, Doamnă.

LADY MACDUFF: El n-a avut de fel; fuga lui a fost o nebunie.
Când nu ne fac trădători faptele, ne fac temerile noastre.

ROSSE: Nu știi dacă a fost din partea lui înțelepciune ori teamă.

LADY MACDUFF: Înțelepciune! Să-și năpustească soția, să-și năpustească copiii, castelul și titlurile într-un loc de unde fuge el însuși! Nu ne iubește; îi lipsește pornirea firească; căci bietul împăratuș, cel mai mititel dintre păsărele, se luptă în cuibul lui pentru puișorii-i împotriva bufniței. Frica este totul, dragostea nu e nimic și înțelepciunea de asemenea, într-o fugă răpezită astfel împotriva dreptei judecăți.

Wiliam Shakespeare
Macbeth. Parallel Texts
Translated into Romanian by **Const. Al. Ștefănescu, 1912**

98

So runs against all reason

ROSSE: My dearest coz,

I pray you, school yourself: but, for your husband,

He is noble, wise, judicious, and best knows

The fits O' the season. I dare not speak much further:

But cruel are the times, when we are traitors.

And do not know ourselves; when we hold rumor

From what we fear, yet know not what we fear;

But float upon a wild and violent sea,

Each way, and move. — I take my leave of you:

Shall not be long but I'll be here again;

Things at the worst will cease, or else climb upward

To what they were before. — My pretty cousin,

Blessing upon you

LADY MACDUFF: Fathered he is, and yet he's fatherless.

ROSSE: I am so much a fool, should I stay longer,

It would be my disgrace, and your discomfort.

I take my leave at once.

Exit ROSSE

LADY MACDUFF: Sirrah, your father's dead;

And what will you do now? How will you live?

Son: As birds do, mother.

ROSSE: Prea scumpa mea vară, te rog, muștră-te însăși pe Domnia-Ta; cât pentru soțul Domniei-Tale însă, el este de neam, înțelept, cu judecată și cunoaște mai bine decât oricine neorânduilele timpului. Nu îndrăznesc să spun mai mult; dar sunt crude vremurile când suntem trădători și înșine nu o știm; când svonul care umblă ne șoptește să ne temem și totuși nu știm de ce să ne temem, ci plutim în voia întâmplării pe o mare sălbatică și furtunoasă. Îmi iau rămas bun de la Domnia Ta; nu va trece vreme îndelungată până să mă întorc. Ajunse la culmea răului, lucrurile se vor opri sau se vor înturna la ceea ce erau mai înainte. Drăgălașul meu văr, blagoslovenia cerului asupra ta!

LADY MACDUFF: El are un tată și totuși este fără tată.

ROSSE: Sunt atât de fără minte, încât, dacă aș mai sta, ar fi urgisirea mea și nenorocirea Domniei-tale. Îmi iau rămas bun de astă dată.

ROSSE iese.

LADY MACDUFF: Ștrengarule, tată-tău a murit; ce vei face face? Cum ai să trăiești?

COPILUL: Ca păsărelele, mamă.

Wiliam Shakespeare
Macbeth. Parallel Texts
Translated into Romanian by **Const. Al. Ștefănescu, 1912**

99

LADY MACDUFF: What, with worms and flies?

Son: With what I get, I mean; and so do they.

LADY MACDUFF: Poor bird! thou'dst never fear the net,
nor lime.

The pit-fall, nor the gin.

Son: Why should I, mother? Poor birds they are not set for.
My father is not dead, for all your saying.

LADY MACDUFF: Yes, he is dead; how wilt thou do for a
father?

Son: Nay, how will you do for a husband?

LADY MACDUFF: Why, I can buy me twenty at any
market.

Son: Then you'll buy 'em to sell again.

LADY MACDUFF: Thou speak'st with all thy wit: and yet,
i' faith,

With wit enough for thee.

Son: Was my father a traitor, mother?

LADY MACDUFF: Ay, that he was.

Son: What is a traitor?

LADY MACDUFF: Why, one that swears and lies.

Son: And be all traitors that do so?

LADY MACDUFF: Cum! Cu viermi și cu muște?

COPILUL: Cu ce voi găsi, vreau să zic; așa fac și ele.

LADY MACDUFF: Sărmană pasăre! Nu te-ai teme niciodată nici
de laț, nici de cleiu, nici de prinzătoare, nici de colivie?

COPILUL: Pentru ce m-aș teme, mamă? Astea nu sunt făcute
pentru bieteale părărele. Tata n-a murit, orice ai zice dumneata.

LADY MACDUFF: Ba da, a murit. Cum vei face ca să ai un tată?

COPILUL: Dar dumniata, cum vei face ca să ai un bărbat?

LADY MACDUFF: Îmi pot cumpăra douăzeci la orice târg.

COPILUL: Atunci îi vei cumpăra ca să-i vinzi iarăși.

LADY MACDUFF: Vorbești cu tot duhul tău și totuși, pe
credința mea, cu destul duh pentru tine.

COPILUL: Tata era un trădător, mamă?

LADY MACDUFF: Da, era un trădător.

COPILUL: Ce este un trădător?

LADY MACDUFF: Este un om care jură și minte.

COPILUL: Și toți cei ce fac așa sunt trădători?

Wiliam Shakespeare
Macbeth. Parallel Texts
Translated into Romanian by Const. Al. Ștefănescu, 1912

100

LADY MACDUFF: Every one that does so is a traitor, and must be hanged.

Son: And must they all be hanged that swear and lie?

LADY MACDUFF: Every one.

Son: Who must hang them?

LADY MACDUFF: Why, the honest men.

Son: Then the liars and swearers are fools, for there are liars and swearers enow to beat the honest men and hang up them.

LADY MACDUFF: Now, God help thee, poor monkey! But how wilt thou do for a father?

Son: If he were dead, you'd weep for him: if you would not, it were a good sign that I should quickly have a new father.

LADY MACDUFF: Poor prattler, how thou talk'st!

Enters a Messenger

Messenger: Bless you, fair dame! I am not to you known, Though in your state of honour I am perfect.

I doubt some danger does approach you nearly:

If you will take a homely man's advice,

Be not found here; hence, with your little ones.

To fright you thus, methinks, I am too savage;

To do worse to you were fell cruelty,

LADY MACDUFF: Oricine face așa este un trădător și trebuie spânzurat.

COPILUL: Și totți cei ce jură și mint trebuiesc spânzurați?

LADY MACDUFF: Toți.

COPILUL: Cine trebuie să-i spânzure?

LADY MACDUFF: Oamenii cinstiți.

COPILUL: Atunci mincinoșii și jurătorii sunt niște proști; căci sunt destui mincinoși și jurători ca să bată pe oamenii cinstiți și să-i spânzure.

LADY MACDUFF: Dumnezeu să te ocrotească acum, sărmană maimuță! Dar cum vei face ca să ai un tată?

COPILUL: De-ar fi murit, l-ai plânge; facă n-ai plânge, ar fi un semn că voi avea în curând un alt tată.

LADY MACDUFF: Sărmane flecar! Cum trăncănești!

Intră UN VESTITOR.

VESTITORUL: Dumnezeu să te blagoslovească, frumoasă doamnă! Nu-ți sunt cunoscut, cu toate că eu cunosc foarte bine înaltu-ți rang. Mă tem să nu fii amenințată de aproape de o primejdie. Dacă vrei să urmezi sfatului unui om de rând, să nu fii găsită aici; pleacă împreună cu copiii Domniei-Tale. Mi se pare că sunt afară din cale sălbatică să te îngrozesc astfel; a-ți face mai rău ar fi o cruzime cumplită și cruzimea aceasta este prea aproape

Wiliam Shakespeare
Macbeth. Parallel Texts
Translated into Romanian by **Const. Al. Ștefănescu, 1912**

101

Which is too nigh your person. Heaven preserve you!

I dare abide no longer.

Exits the Messenger

LADY MACDUFF: Whither should I fly?

I have done no harm. But I remember now

I am in this earthly world; where to do harm

Is often laudable, to do good, sometime

Accounted dangerous folly: why then, alas,

Do I put up that womanly defence,

To say I have done no harm? What are these faces?

Enter Murderers.

First Murderer: Where is your husband?

LADY MACDUFF: I hope, in no place so unsanctified

Where such as thou may'st find him.

First Murderer: He's a traitor.

Son: Thou ly'st, thou shag-haired villain!

First Murderer: What, you egg! [*Stabbing him*]

Young fry of treachery!

Son: He has killed me, mother:

Run away, I pray you!

Exit Lady Macduff, crying murder, and pursued by the Murderers.

de Domnia-ta. Cerul să te ocrotească! Nu îndrăznesc să stau mai mult.

Vestitorul iese.

LADY MACDUFF: Unde aş fugi? N-am făcut niciun rău. Dar îmi amintesc acum că sunt în lumea asta pământească, în care a face rău este adeseori lucru de laudă, iar facerea de bine este câteodată privită ca o nebunie primejdioasă. Atunci, de ce, vai! Aş înfăţişa această apărare femeiască şi aş zice: n-am făcut niciun rău? Ce feţe sunt acestea?

Intră UCIGAŞI.

UN UCIGAŞ: Unde ți-e bărbatul?

LADY MACDUFF: Nădăjduiesc că nu va fi nici într-un loc destul de nesfințit ca să-l poată găsi oameni ca tine.

UCIGAŞUL: E un trădător.

COPILUL: Minți, mișelule cu urechile păroase!

UCIGAŞUL: Ce, oule! Sămânță de viclenie! (*Îl străpunge cu junghierul*)

COPILUL: M-a omorât, mamă; fugi, te rog.

Lady Macduff iese, strigând: Ajutor! și urmărită de ucigași.

SCENE III.

England. A Room in the King's Palace.

Enter Malcolm and Macduff.

MALCOLM: Let us seek out some desolate shade, and there
Weep our sad bosoms empty.

MACDUFF: Let us rather
Hold fast the mortal sword, and like good men
Bestride our down-fallen birthdom: each new morn
New widows howl, new orphans cry, new sorrows
Strike heaven on the face, that it resounds
As if it felt with Scotland and yelled out
Like syllable of dolour.

MALCOLM: What I believe I'll wail,
What know believe, and what I can redress,
As I shall find the time to friend, I will.
What you have spoke, it may be so perchance.
This tyrant, whose sole name blisters our tongues,
Was once thought honest: you have loved him well.
He hath not touched you yet. I am young;
but something

SCENA A TREIA

Englitera. O odaie în palatul regelui.

Intră MALCOLM și MACDUFF.

MALCOLM: Să căutăm vreo umbră jalnică și acolo să ne
deșertăm de lacrimi inimile întristate.

MACDUFF: Ba mai degrabă să apucăm cu putere paloșul
omorător și, ca niște bărbați inimoși, să urcăm în șes patria
noastră căzută jos. În fiecare dimineață, alte văduve urlă., alți
orfani plâng, alte mâhniri lovesc cerul în față, așa încât el răsună
ca și cum ar împărtăși simțimintele Scoției și ar mugi același răget
de derere.

MALCOLM: Deplâng ceea ce cred, cred ceea ce știu, iar ceea ce
pot îndrepta, decum voi găsi timpul prielnic, am să îndrept. Ceea
ce ai spus poate că e adevărat. Tiranul acesta, al cărui nume
singur ne bășică limbile, era privit odinioară ca om cinstit:
Domnia-Ta l-ai iubit mult; el nu te-a lovit încă. Eu sunt tânăr, dar
Domnia-Ta te poți face vrednic de mulțămăta lui prin peirea mea;
și e înțelept lucru a jertfi un biet miel nevinovat și slab pentru a
îmblânzi un zeu mâniat.

You may deserve of him through me, and wisdom
To offer up a weak poor innocent lamb
To appease an angry god.

MACDUFF: I am not treacherous.

MALCOLM: But Macbeth is.

A good and virtuous nature may recoil
In an imperial charge. But I shall crave
your pardon;
That which you are my thoughts cannot transpose:
Angels are bright still, though the brightest fell;
Though all things foul would wear the brows of grace,
Yet grace must still look so.

MACDUFF: I have lost my hopes.

MALCOLM: Perchance even there where I did find my
doubts.

Why in that rawness left you wife and child,
Those precious motives, those strong knots of love,
Without leave-taking? I pray you,
Let not my jealousies be your dishonours,
But mine own safeties. You may be rightly just,
Whatever I shall think.

MACDUFF: Bleed, bleed, poor country!

MACDUFF: Nu sunt trădător.

MALCOLM: Macbeth însă este. O fire bună și cinstită se poate încovoia sub voința unui rege. Dar îți cer iertare; gândurile mele nu pot schimba ceea ce ești: îngerii tot strălucitori sunt, cu toate că cel mai strălucitor a căzut; și chiar dacă toate lucrurile hâde ar lua chipul frumuseții, frumusețea încă trebuie să-și păstreze înfățișarea.

MACDUFF: Mi-am pierdut nădejdlile.

MALCOLM: Poate chiar acolo unde am găsit eu îndoielile mele. Pentru ce ți-ai lăsat pe neașteptate și fără rămas bun soție și copil, aceste imbolduri scumpe, aceste puternice legături de iubire? Te rog, nu privi bănuielile mele ca o necinste pentru Domnia-Ta, ci ca o încredințare pentru mine. Domnia-Ta poți fi cu desăvâșire cinstit, orice aș gândi eu.

MACDUFF: Sângerează, sângerează sărmană țară! Tiranie

Wiliam Shakespeare

Macbeth. Parallel Texts

Translated into Romanian by Const. Al. Ștefănescu, 1912

104

Great tyranny! lay thou thy basis sure,
For goodness dare not cheque thee: wear thou
thy wrongs;
The title is affeered! Fare thee well, lord:
I would not be the villain that thou think'st
For the whole space that's in the tyrant's grasp,
And the rich East to boot.

MALCOLM: Be not offended:

I speak not as in absolute fear of you.
I think our country sinks beneath the yoke;
It weeps, it bleeds; and each new day a gash
Is added to her wounds: I think withal
There would be hands uplifted in my right;
And here from gracious England have I offer
Of goodly thousands: but, for all this,
When I shall tread upon the tyrant's head,
Or wear it on my sword, yet my poor country
Shall have more vices than it had before,
More suffer and more sundry ways than ever,
By him that shall succeed.

MACDUFF: What should he be?

MALCOLM: It is myself I mean: in whom I know

puternică, întărește-te pe temelia ta, căci bunătatea nu
îndrăznește să te înfrâneze! Dă-ți strâmbătățile în vileag, dreptul
tău e netăgăduit. Rămâi cu bine, Doamne: n-aș vrea să fiu mișelul
care mă socotești, pentru tot cuprinsul ce este în puterea
asupritorului și bogatul Răsărit de desupra.

MALCOLM: Nu fii supărat: nu vorbesc astfel pentru că mă tem
hotărât de Domnia-Ta. Cred că țara noastră se prăbușește sub jug;
ea plânge, sângerează și în fiecare zi adaugă o rană la rănilor ei;
cred de asemenea că s-ar ridica mâini pentru apărarea dreptului
meu; și aici, mărinimosul rege al Engliterei îmi făgăduiește mii
de ostași viteji: cu toate acestea însă, când voi fi călcat în picioare
capul tiranului sau când îl voi fi purtat în vârful spadei mele,
sărmana mea țară va avea și mai multe scăderi decât înainte; ea
va pătimi mai mult și în mai multe feluri decât oricând, din partea
celui care va urma.

MACDUFF: Cine va fi acela?

MALCOLM: De mine vorbesc, de mine în care știu toți colții

C O N T E M P O R A R Y
L I T E R A T U R E P R E S S

<http://editura.mttlc.ro>

The University of Bucharest. 2016

Wiliam Shakespeare

Macbeth. Parallel Texts

Translated into Romanian by Const. Al. Ștefănescu, 1912

105

All the particulars of vice so grafted
That, when they shall be opened, black Macbeth
Will seem as pure as snow, and the poor state
Esteem him as a lamb, being compared
With my confineless harms.

MACDUFF: Not in the legions
Of horrid hell can come a devil more damn'd
In evils to top Macbeth.

MALCOLM: I grant him bloody,
Luxurious, avaricious, false, deceitful,
Sudden, malicious, smacking of every sin
That has a name: but there's no bottom, none,
In my voluptuousness: your wives, your daughters,
Your matrons and your maids, could not fill up
The cistern of my lust, and my desire
All continent impediments would o'erbear
That did oppose my will: better Macbeth
Than such an one to reign.

MACDUFF: Boundless intemperance
In nature is a tyranny; it hath been
The untimely emptying of the happy throne
And fall of many kings. But fear not yet

desfrâului înrădăcinați într-atâta, încât când se vor deschide,
negrul Macbeth va arăta curat ca zăpada și biata țară îl va privi
ca pe un miel, când îl va asemana cu nelegiuirile mele nețărnuite.

MACDUFF: În gloatele iadului groaznic nu poate intra un diavol
mai afurisit în blestemății și care să întrecă pe Macbeth.

MALCOLM: Recunosc că e crunt, desfrânat, zgârcit, prefăcut,
viclean, iute, câinos, molipsit de toate păcatele care au un nume,
desfrâul meu însă nu are niciun hotar, niciunul: soțiile voastre,
fiicele voastre, bătrânele voastre, slujnicele voastre nu ar putea
umple cisterna destrăbălării mele; și pofta mea ar răsturna toate
stavilele înfrânătoare ce s-ar împotrivi vrerii mele. Mai bine e
domnească Macbeth, decât un astfel de om.

MACDUFF: Necumpătarea nemărginită este o tiranie în firea
omului; ea a golit înainte de vreme tronuri fericite și a prăpăstuit
mulțime de regi. Cu toate acestea nu te sfii de a lua ceea ce este al
Domniei-Tale: poți să-ți plimbi poftele printr-un câmp fără

C O N T E M P O R A R Y
L I T E R A T U R E P R E S S

<http://editura.mttlc.ro>

The University of Bucharest. 2016

Wiliam Shakespeare
Macbeth. Parallel Texts
Translated into Romanian by **Const. Al. Ștefănescu, 1912**

106

To take upon you what is yours: you may
Convey your pleasures in a spacious plenty,
And yet seem cold, the time you may so hoodwink.
We have willing dames enough: there cannot be
That vulture in you, to devour so many
As will to greatness dedicate themselves,
Finding it so inclined.

MALCOLM: With this there grows
In my most ill-composed affection such
A stanchless avarice that, were I king,
I should cut off the nobles for their lands,
Desire his jewels and this other's house:
And my more-having would be as a sauce
To make me hunger more; that I should forge
Quarrels unjust against the good and loyal,
Destroying them for wealth.

MACDUFF: This avarice
Sticks deeper, grows with more pernicious root
Than summer-seeming lust, and it hath been
The sword of our slain kings: yet do not fear;
Scotland hath foisons to fill up your will.
Of your mere own: all these are portable,

hotare și totuși să arăți rece, până într-atâta vei putea lega lumea
la ochi, avem destule doamne pline de bunăvoință și nu se poate
să ai în Domnia-Ta un vulcan în stare să înghită atâtea frumuseți
câte ar voi să se închine măririi, de cum ar afla-o așa de plecată
către plăceri.

MALCOLM: Deosebit de aceasta, în firea mea alcătuită numai
din părți rele, crește o zgârcenie atât de nesățioasă, încât, dacă aș
fi rege, aș descăpățâna pe nobili spre a le lua pământurile; aș
râvni sculele unuia și casa altuia: sporirea avuției mele ar fi ca un
dichis care mi-ar ațâța și mai mult foamea de bogăție; așa încât aș
făuri pricini nedreptae împotriva supușilor buni și credincioși și
i-aș stinge pentru averi.

MACDUFF: Zgârcenia aceasta răzbate mai adânc și prinde
rădăcini mai primejdioase decât văraticul desfrâu; ea a fost sabia
regilor noștri răpuși. Totuși nu te teme: Scoția are bogății
îndestulătoare pentru a-ți împlini poftetele numai din ceea ce e al
Domniei-Tale. Toate scăderile acestea sunt de îngăduit, când se
cumpănesc cu o seamă de însușiri bune.

With other graces weighed.

MALCOLM: But I have none: the king-becoming graces,
As justice, verity, temperance, stableness,
Bounty, perseverance, mercy, lowliness,
Devotion, patience, courage, fortitude,
I have no relish of them, but abound
In the division of each several crime,
Acting it many ways. Nay, had I power, I should
Pour the sweet milk of concord into hell,
Uproar the universal peace, confound
All unity on earth.

MACDUFF: O Scotland, Scotland!

MALCOLM: If such a one be fit to govern, speak:
I am as I have spoken.

MACDUFF: Fit to govern!
No, not to live. O nation miserable,
With an untitled tyrant bloody-sceptered,
When shalt thou see thy wholesome days again,
Since that the truest issue of thy throne
By his own interdiction stands accursed,
And does blaspheme his breed? Thy royal father
Was a most sainted king: the queen that bore thee,

MALCOLM: Dar nu am niciuna. Pentru podoabele care șed bine
regilor, precum dreptatea, adevărul, cumpătarea, smerenia,
evlavia, răbdarea, bărbăția, tăria, nu am nicio aplecare; mișun
însă de toate fărădelegile sub toate înfățișările lor și le săvârșesc
în toate chipurile. Mai mult încă: dacă aș avea putere, aș vărsa în
iad dulcele lapte al Concordiei, aș tulbura pacea obștească și aș
nimici toată unirea de pe pământ.

MACDUFF: O, Scoție! Scoție!

MALCOLM: Dacă un astfel de om e vrednic să cârmuiască,
vorbește; sunt așa cum ți-am spus-o.

MACDUFF: Vrednic să cârmuiască! Nu, nici măcar să trăiască.
O, popor ticălos. Împilat de schiptrul crușit de sânge al unui tiran
uzurpator, când vei vedea iarăși zilele tale cele înfloritoare, de
vreme ce moștenitorul cel mai legiut al tronului tău se găsește
odândit prin chiar hotărârea lui și își hulește neamul? Regescul
tău tată era un rege prea sfânt; regina care te-a purtat în pânțele
ei, era mai adesea în genunchi decât în picioare și muri fiecare
din zilele pe care le trăi. Rămâi cu bine! Relele acestea de care te

Wiliam Shakespeare

Macbeth. Parallel Texts

Translated into Romanian by Const. Al. Ștefănescu, 1912

108

Oftener upon her knees than on her feet,
Died every day she lived. Fare thee well!
These evils thou repeat'st upon thyself
Have banish'd me from Scotland. O my breast,
Thy hope ends here!

MALCOLM: Macduff, this noble passion,
Child of integrity, hath from my soul
Wiped the black scruples, reconciled my thoughts
To thy good truth and honour. Devilish Macbeth
By many of these trains hath sought to win me
Into his power, and modest wisdom plucks me
From over-credulous haste: but God above
Deal between thee and me! for even now
I put myself to thy direction, and
Unspeaking mine own detraction, here abjure
The taints and blames I laid upon myself,
For strangers to my nature. I am yet
Unknown to woman, never was forsworn,
Scarcely have coveted what was mine own,
At no time broke my faith, would not betray
The devil to his fellow and delight
No less in truth than life: my first false speaking

învinuiești singur, m-au surghiunit din Scoția. O, inima mea,
nădejdea ta se sfârșește aici!

MALCOLM: Macduff, mânia aceasta nobilă, copilul cinstei, a
șters bănuielile negre din sufletul meu și mi-a împăcat gândurile
cu bunăcredința și onoarea ta. În mai multe rânduri, drăcescul
Macbeth a încercat prin asemenea vicleșuguri să mă câștige în
puterea lui; și o cumințenie cumpătată mă oprește de a crede prea
în grabă. Dar Dumnezeu care este deasupra noastră să judece
între tine și mine! Căci, de acum înainte, mă pun sub povățuirea
ta și retrag cleветirile pe care le-am rostit asupra-mi; mă lepăd
aici de năravurile urâte și scăderile de care m-am învinuit eu
însumi ca străine de firea mea. Sunt încă necunoscut femeii; n-am
fost niciodată călcător de jurământ; abia am râvnit ceea ce era
într-adevăr al meu; nicicând nu mi-am călcat cuvântul; n-aș
vicleni pe diavolul către tovarășul lui și găsesc în adevăr tot atâta
farmec ca și în viață: întâia-mi minciună a fost aceea îndreptată
împotriva mea însumi. Ceea ce sunt într-adevăr, este la porunca
ta și a sărmanei mele țări, către care bătrânul Siward cu zece mii
de războinici adunați toți într-o singură tabără, se pregătea să

C O N T E M P O R A R Y

L I T E R A T U R E P R E S S

<http://editura.mttlc.ro>

The University of Bucharest. 2016

Wiliam Shakespeare

Macbeth. Parallel Texts

Translated into Romanian by Const. Al. Ștefănescu, 1912

109

Was this upon myself: what I am truly,
Is thine and my poor country's to command:
Whither indeed, before thy here-approach,
Old Siward, with ten thousand warlike men,
Already at a point, was setting forth.
Now we'll together; and the chance of goodness
Be like our warranted quarrel! Why are you silent?

MACDUFF: Such welcome and unwelcome things at once
'Tis hard to reconcile.

Enters a Doctor

MALCOLM: Well; more anon.--Comes the king forth, I pray
you?

Doctor: Ay, sir; there are a crew of wretched souls
That stay his cure: their malady convinces
The great assay of art; but at his touch--
Such sanctity hath heaven given his hand--
They presently amend.

MALCOLM: I thank you, doctor.

Exits Doctor

MACDUFF: What's the disease he means?

MALCOLM: 'Tis call'd the evil:
A most miraculous work in this good king;

purceadă înainte de sosirea ta aici. Acum vom merge împreună
și să dea Domnul ca izbânda noastră să fie tot atât de bună ca și
pricina pentru care luptăm! De ce taci?

MACDUFF: E greu a împăca așa deodată lucruri atât de plăcute
și de neplăcute.

Intră UN DOCTOR.

MALCOLM: Bine, vom mai vorbi. Mă rog, vine regele?

DOCTORUL: Da, Doamne; e adăstat de o ceată de suflete
nenorocite care-și așteaptă vindecarea de la el; boala lor sfidează
încercările mari ale meșteșugului doctoricesc; dar cerul a dăruit
mâinii Măriei-Sale o sfințenie astfel încât la atingerea-i, dâșii se
însănătoșesc numaidecât.

MALCOLM: Îți mulțumesc, doctore.

Doctorul iese.

MACDUFF: De ce boală vrea să vorbească?

MALCOLM: Este numită boala regelui: o faptă foarte minunată
a regelui acestuia bun, pe care l-am văzut adeseori săvârșind-o

C O N T E M P O R A R Y
L I T E R A T U R E P R E S S

<http://editura.mttlc.ro>

The University of Bucharest. 2016

Wiliam Shakespeare

Macbeth. Parallel Texts

Translated into Romanian by Const. Al. Ștefănescu, 1912

110

Which often, since my here-remain in England,
I have seen him do. How he solicits heaven,
Himself best knows: but strangely-visited people,
All swoln and ulcerous, pitiful to the eye,
The mere despair of surgery, he cures,
Hanging a golden stamp about their necks,
Put on with holy prayers: and 'tis spoken,
To the succeeding royalty he leaves
The healing benediction. With this strange virtue,
He hath a heavenly gift of prophecy,
And sundry blessings hang about his throne,
That speak him full of grace.

Enters ROSSE

MACDUFF: See, who comes here?

MALCOLM: My countryman; but yet I know him not.

MACDUFF: My ever-gentle cousin, welcome hither.

MALCOLM: I know him now. Good God, betimes remove
The means that makes us strangers!

ROSSE: Sir, amen.

MACDUFF: Stands Scotland where it did?

ROSSE: Alas, poor country!

Almost afraid to know itself. It cannot

de când locuiesc aici în Englitera. Cum se roagă la Dumnezeu, el
singur știe; dar lecuiește oameni bântuiți de o boală ciudată,
umflați și plini de răni, jalnici la vedere, desnădejdea chirurgiei,
atârându-le de gât, cu sfinte rugăciuni, o iconiță de aur; și se zice
că are să lase regilor, urmașilor săi, blagoslovenia tămăduitoare.
Afară de această putere stranie, el mai are cerescul dar al
proorociei; și feluritele binecuvântări care-i înconjoară tronul îl
arată plin de harul dumnezeiesc.

Intră Rosse.

MACDUFF: Uite, cine vine încoace?

MALCOLM: Un compatriot; dar încă nu-l recunosc.

MACDUFF: Pururea nobilul meu văr, bine ai venit aici.

MALCOLM: Acum îl recunosc. Dumnezeule bun, îndepărtează
repede pricinile care ne fac străini unii de alții.

ROSSE: Amin, Doamne.

MACDUFF: Oare Scoția tot acolo stă?

ROSSE: Vai! Sărmana țară aproape înspăimântată de a se
recunoaște însăși pe sine! Nu mama noastră, ci mormântul

C O N T E M P O R A R Y
L I T E R A T U R E P R E S S

<http://editura.mttlc.ro>

The University of Bucharest. 2016

Wiliam Shakespeare
Macbeth. Parallel Texts
Translated into Romanian by **Const. Al. Ștefănescu, 1912**

111

Be called our mother, but our grave; where nothing,
But who knows nothing, is once seen to smile;
Where sighs and groans and shrieks that rend the air
Are made, not marked; where violent sorrow seems
A modern ecstasy; the dead man's knell
Is there scarce asked for who; and good men's lives
Expire before the flowers in their caps,
Dying or ere they sicken.

MACDUFF: O, relation

Too nice, and yet too true!

MALCOLM: What's the newest grief?

ROSSE: That of an hour's age doth hiss the speaker:
Each minute teems a new one.

MACDUFF: How does my wife?

ROSSE: Why, well.

MACDUFF: And all my children?

ROSSE: Well too.

MACDUFF: The tyrant has not battered at their peace?

ROSSE: No; they were well at peace when I did leave them.

MACDUFF: But not a niggard of your speech: how goes't?

ROSSE: When I came hither to transport the tidings,
Which I have heavily borne, there ran a rumour

nostru, poate fi numită țara aceasta, unde, afară de cei care n-au
nicio cunoștință, nimeni nu e văzut zâmbind măcar o dată; unde
suspinele, gemetele și țipetele care sfâșie văzduhul răsună
nebăgate de seamă; unde durerea cea mai strașnică pare o
aiureală obișnuită; unde abia se întreabă pentru cine trage
clopotul de îngropăciune; unde viețile oamenilor buni se sting
mai înainte de a se fi ofilit florile purtate de ei la pălării.

MACDUFF: O istorisire prea îngrijită și totuși prea adevărată!

MALCOLM: Care este durerea cea mai nouă?

ROSSE: Cea care este în vârstă de un ceas răsplătește cu
fluierături pe povestitorul ei; fiecare clipă naște una nouă.

MACDUFF: Ce mai face soția mea?

ROSSE: Bine.

MACDUFF: Dar toți copiii mei?

ROSSE: Bine și dâșii.

MACDUFF: Tiranul nu le-a tulburat pacea?

ROSSE: Nu, erau cu desăvârșire în pace când i-am părăsit.

MACDUFF: Nu fii zgârcit la vorbă; cum stau lucrurile?

ROSSE: Când am purces încoace să aduc niște vești care m-au
strivit sub greutatea lor, umblă zvonul că mai mulți bărbați viteji

Wiliam Shakespeare

Macbeth. Parallel Texts

Translated into Romanian by Const. Al. Ștefănescu, 1912

112

Of many worthy fellows that were out;
Which was to my belief witnessed the rather,
For that I saw the tyrant's power afoot:
Now is the time of help; your eye in Scotland
Would create soldiers, make our women fight,
To doff their dire distresses.

MALCOLM: Be It their comfort
We are coming thither: gracious England hath
Lent us good Siward and ten thousand men;
An older and a better soldier none
That Christendom gives out.

ROSSE: Would I could answer
This comfort with the like! But I have words
That would be howled out in the desert air,
Where hearing should not latch them.

MACDUFF: What concern they?
The general cause? or is it a fee-grief
Due to some single breast?

ROSSE: No mind that's honest
But in it shares some woe; though the main part
Pertains to you alone.

MACDUFF: If it be mine,

se sculaseră în arme, zvon căruia i-am dat un deplin crezământ,
când am văzut oastea tiranului pe picior de război. Acum e
vremea să-i ajutați; prezența Domniilor-Voastre în Scoția ar
plăsmui ostași și ar face chiar și pe femeile noastre să se lupte ca
să scape de groaznicele lor nenorociri.

MALCOLM: Să se bucure, căci pornim într-ajutorul lor.
Mărinimoasa Engliteră ne-a împrumutat pe viteazul Siward
împreună cu zece mii de oameni: creștinătatea n-are un oștean
mai bătrân și mai bun.

ROSSE: Cât aș vrea să pot răspunde la mângâierea aceasta
printr-o altă mângâiere! Am însă de rostit cuvine care ar trebui
urlate în văzduhul pustiu, unde auzul nu le-ar putea prinde.

MACDUFF: La ce sunt privitoare? Ia pricina obștească, ori la
vreo durere aparte sortită unei singure inimi?

ROSSE: Nu e suflet cinstit care să nu împărtășească o asemenea
nenorocire, cu toate că cea mai mare parte te privește numai pe
Domnia-Ta.

MACDUFF: Dacă mă privește pe mine, nu mi-o mai ascunde,

<http://editura.mttlc.ro>

The University of Bucharest. 2016

Wiliam Shakespeare
Macbeth. Parallel Texts
Translated into Romanian by **Const. Al. Ștefănescu, 1912**

113

Keep it not from me, quickly let me have it.

istorisește-mi-o repede.

ROSSE: Let not your ears despise my tongue for ever,
Which shall possess them with the heaviest sound
That ever yet they heard.

ROSSE: Fie ca urechile-ți să nu disprețuiască pentru vecie limba
mea, care le va încredința vestea cea mai jalnică pe care vor fi
auzit-o vreodată.

MACDUFF: Hum! I guess at it.

MACDUFF: Hm! ghicesc

ROSSE: Your castle is surprised; your wife and babes
Savagely slaughtered: to relate the manner,
Were, on the quarry of these murdered deer,
To add the death of you.

ROSSE: Castelul ți-a fost călcat, soția și copilașii Domniei-Tale
măcelăriți sălbăticește; a-ți povesti cum, ar fi să adaug moartea-ți
la ciopârțirea acestor cerbi căsăpiți.

MALCOLM: Merciful heaven!

MALCOLM: Cerule îndurător! Haide, omule! Nu-ți îndesa
pălăria pe ochi: dă cuvânt durerii: mâhnirea care nu vorbește
șoptește inimii împovărate și îi poruncește să se rupă.

What, man! ne'er pull your hat upon your brows;
Give sorrow words: the grief that does not speak
Whispers the o'er-fraught heart and bids it break.

MACDUFF: My children too?

MACDUFF: Și copiii mei?

ROSSE: Wife, children, servants, all
That could be found.

ROSSE: Soție, copii, slujitori, tot ce s-a putut găsi.

MACDUFF: And I must be from thence!
My wife killed too?

MACDUFF: Și a trebuit să nu fiu acolo! Soția mea omorâtă și
dânsa?

ROSSE: I have said.

ROSSE: Am spus-o.

MALCOLM: Be comforted:

MALCOLM: Mângâie-te: să facem din marea noastră răzbunare

Wiliam Shakespeare
Macbeth. Parallel Texts
Translated into Romanian by **Const. Al. Ștefănescu, 1912**

114

Let's make us medicines of our great revenge,
To cure this deadly grief.

MACDUFF: He has no children. All my pretty ones?
Did you say all? O hell-kite! All?
What, all my pretty chickens and their dam
At one fell swoop?

MALCOLM: Dispute it like a man.

MACDUFF: I shall do so;

But I must also feel it as a man:

I cannot but remember such things were,
That were most precious to me. Did heaven look on,
And would not take their part? Sinful Macduff,
They were all struck for thee! naught that I am,
Not for their own demerits, but for mine,
Fell slaughter on their souls. Heaven rest them now!

MALCOLM: Be this the whetstone of your sword: let grief
Convert to anger; blunt not the heart, enrage it.

MACDUFF: O, I could play the woman with mine eyes
And braggart with my tongue! But, gentle heavens,
Cut short all intermission; front to front

leacul care va vindeca durerea aceasta de moarte.

MACDUFF: El nu are copii! Toți copilașii mei? Ai spus toți? O,
uliu din iad! Toți? Ce fel! Toți pușorii mei dragălași și mama lor,
stinși dintr-o singură lovitură sălbatică?

MALCOLM: Luptă ca un bărbat împotriva nenorocirii acesteia.

MACDUFF: Așa am să și fac; dar trebuie să o și simt ca un bărbat:
nu se poate să nu-mi aduc aminte că au fost ființe care erau
pentru mine odoare nestemate. Și cerul a văzut și nu le-a luat
partea? Macduff păcătosule, pentru tine au fost loviți ei toți!
Ticălos ce sunt, nu pentru greșelile lor, ci pentru ale mele, s-a
năruit măcelul asupra sufletelor lor. Cerul să-i odihnească, acum!

MALCOLM: Fie nenorocirea aceasta piatra de ascuțit a sabiei
Domniei-Tale: preschimbă-ți-se durerea în mânie; să nu-ți
tâmpască inima, ci să ți-o umple de turbare.

MACDUFF: O, aș putea juca rolul unei femei cu ochii mei și cu
limba mea rolul unui palavragiu! Dar, cerule pașnic! Curmă orice
zăbavă; așază-ne față în față, pe demonul acesta al Scoției și pe

Wiliam Shakespeare

Macbeth. Parallel Texts

Translated into Romanian by Const. Al. Ștefănescu, 1912

115

Bring thou this fiend of Scotland and myself;
Within my sword's length set him; if he 'scape,
Heaven forgive him too!

MALCOLM: This tune goes manly.

Come, go we to the king; our power is ready;
Our lack is nothing but our leave; Macbeth
Is ripe for shaking, and the powers above
Put on their instruments. Receive what cheer you may:
The night is long that never finds the day.

Exeunt

mine, pune-l în bătaia sabiei mele și dacă va scăpa, să-l ierte și
Dumnezeu.

MALCOLM: Cuvintele acestea sună bărbătește. Haidem la rege;
oastea noastră e gata; nu ne mai rămâne decât să ne luăm rămas
bun. Macbeth e copt pentru cădere și puterile de sus își pregătesc
uneltele. Primește tot ce te poate mângâia; e lungă noaptea care
nu găsește niciodată ziua.

Ies.

C O N T E M P O R A R Y
L I T E R A T U R E P R E S S

<http://editura.mttlc.ro>

The University of Bucharest. 2016

ACT V

SCENE I.

Dunsinane. A Room in the Castle.

Enter a Doctor of Physic, and a waiting Gentlewoman.

Doctor: I have two nights watched with you, but can perceive no truth in your report. When was it she last walked?

Gentlewoman: Since his majesty went into the field, I have seen her rise from her bed, throw her nightgown upon her, unlock her closet, take forth paper, fold it, write upon it, read it, afterwards seal it, and again return to bed; yet all this while in a most fast sleep.

Doctor: A great perturbation in nature! to receive at once the benefit of sleep, and do the effects of watching. — In this slumbry agitation, besides her walking, and other actual performances, what, at any time, have you heard her say?

ACTUL AL CINCILEA

SCENA ÎNTÂIA

Dunsinan. O odaie în castel.

Intră UN DOCTOR și O CAMERISTĂ.

DOCTORUL: Am vegheat două nopți cu Domnia-Ta, dar nu pot vedea niciun adevăr în spusa Domniei-Tale. Când s-a primblat dânsa pentru cea din urmă oară?

CAMERISTA: De când Măria-Sa a plecat la oaste, am văzut-o sculându-se din pat, aruncându-și pe ea rochia de casă, deschizându-și dulapul, luând hârtie, îndoind-o, scriind pe ea, citind ce scrisese, după aceea pecetluind-o și întorcându-se la culcare; și toate acestea prin somnul cel mai adânc.

DOCTORUL: Mare tulburare în fire! Să te bucuri de binefacerile somnului și totodată să săvâșsești faptele vegherii! Prin vânzoleala aceasta ațipită, pe lângă primblarea-i și celelalte fapte, ce ai auzit-o spunând?

Wiliam Shakespeare
Macbeth. Parallel Texts
Translated into Romanian by **Const. Al. Ștefănescu, 1912**

117

Gentlewoman: That, sir, which I will not report after her.

Doctor: You may to me: and 'tis most meet you should.

Gentlewoman: Neither to you nor any one; having no witness to confirm my speech.

Enter LADY MACBETH, with a taper

Lo you, here she comes! This is her very guise; and, upon my life, fast asleep. Observe her; stand close.

Doctor: How came she by that light?

Gentlewoman: Why, it stood by her: she has light by her continually; 'tis her command.

Doctor: You see, her eyes are open.

Gentlewoman: Ay, but their sense is shut.

Doctor: What is it she does now? Look, how she rubs her hands.

Gentlewoman: It is an accustomed action with her, to seem thus washing her hands: I have known her continue in this a quarter of an hour.

LADY MACBETH: Yet here's a spot.

Doctor: Hark! she speaks: I will set down what comes from her, to satisfy my remembrance the more strongly.

LADY MACBETH: Out, damned spot! out, I say!--One:

CAMERISTA: Lucruri, Doamne, pe care nu vreau să le repet după dânsa.

DOCTORUL: Mie poți și se prea cuvine să o faci.

CAMERISTA: Nici Domniei-Tale, nici nimănuia, neavând niciun martor ca să-mi întărească spusele.

Intră LADY MACBETH cu o făclie în mână.

Uite-o, vine încoace! Așa vine totdeauna; și pe viața mea, e cufundată în somn. Uită-te bine la dânsa; stai de-o parte.

DOCTORUL: Cum a căpătat lumânarea aceasta?

CAMERISTA: Era lângă ea: are neconținut o lumânare lângă dânsa; așa a poruncit.

DOCTORUL: Vezi, ochii îi sunt deschiși?

CAMERISTA: Da, dar simțirea lor e închisă.

DOCTORUL: Ce face acum? Uită-te cum își freacă mâinile.

CAMERISTA: Aceasta e una din mișcările ei obișnuite: pare că se spală pe mâini; am văzut-o urmând mișcarea aceasta câte un sfert de ceas.

LADY MACBETH: Mai este o pată.

DOCTORUL: Ascultă! Vorbește. Vreau să însemnez ce zice, ca să-mi ajut cât mai bine ținerea de minte.

LADY MACBETH: Pieri, pată blestemată! Pieri. Îți zic! Una,

Wiliam Shakespeare
Macbeth. Parallel Texts
Translated into Romanian by **Const. Al. Ștefănescu, 1912**

118

two: why, then, 'tis time to do't.--Hell is murky!--Fie, my lord, fie! a soldier, and afeard? What need we fear who knows it, when none can call our power to account?--Yet who would have thought the old man to have had so much blood in him.

Doctor: Do you mark that?

LADY MACBETH: The thane of Fife had a wife: where is she now?--What, will these hands ne'er be clean?--No more o'that, my lord, no more o' that: you mar all with this starting.

Doctor: Go to, go to; you have known what you should not.

Gentlewoman: She has spoke what she should not, I am sure of that: heaven knows what she has known.

LADY MACBETH: Here's the smell of the blood still: all the perfumes of Arabia will not sweeten this little hand. Oh, oh, oh!

Doctor: What a sigh is there! The heart is sorely charged.

Gentlewoman: I would not have such a heart in my bosom for the dignity of the whole body.

Doctor: Well, well, well,--

Gentlewoman: Pray God it be, sir.

Doctor: This disease is beyond my practise: yet I have

două. Ei bine, atunci este timpul să o facem. Iadul e întunecos! Rușine! Soțul meu, rușine! Ostaș și fricos! Ce nevoie avem să ne temem că ni se va ști fapta, când nimeni nu ne va putea chema puterea la răspundere? Cu toate astea, cine ar fi crezut că bătrânul avea într-însul atâta sânge?

DOCTORUL: Bagi de seamă la ce spune?

LADY MACBETH: Thanul de Fife avea o soție; unde e dânsa acum?—Cum! Măinile acestea n-au să fie niciodată curate? Destul, soțul meu, destul: strici tot cu tresăririle acestea.

DOCTORUL: Haide, haide, ai cunoscut ceea ce nu trebuia.

CAMERISTA: A spus ce nu trebuia să spună, sunt sigură de asta. Cerul știe ce a cunoscut ea.

LADY MACBETH: Mirosul de sânge e încă tot aici. Toate miesmele Arabiei nu vor curăți mânuța aceasta. Oh! Oh! Oh!

DOCTORUL: Ce oftat! Inima e împovărată peste măsură.

CAMERISTA: N-aș vrea să am o astfel de inimă în pieptul meu, pentru mărirea întregului ei trup.

DOCTORUL: Bine, bine, bine.

CAMERISTA: Roagă-te la Dumnezeu să fie bine, doamne.

DOCTORUL: Boala aceasta este mai presus de măiestria mea;

Wiliam Shakespeare
Macbeth. Parallel Texts
Translated into Romanian by **Const. Al. Ștefănescu, 1912**

119

known those which have walked in their sleep who have died holily in their beds.

LADY MACBETH: Wash your hands, put on your nightgown; look not so pale.--I tell you yet again, Banquo's buried; he cannot come out of his grave.

Doctor: Even so?

LADY MACBETH: To bed, to bed! there's knocking at the gate: come, come, come, come, give me your hand. What's done cannot be undone.--To bed, to bed, to bed!

Exits LADY MACBETH

Doctor: Will she go now to bed?

Gentlewoman: Directly.

Doctor: Foul whisperings are abroad: unnatural deeds
Do breed unnatural troubles: infected minds
To their deaf pillows will discharge their secrets:
More needs she the divine than the physician.
God, God forgive us all! Look after her;
Remove from her the means of all annoyance,
And still keep eyes upon her. So, good night:
My mind she has mated, and amazed my sight.
I think, but dare not speak.

Gentlewoman: Good night, good doctor.

totuși am cunoscut oameni care se primblau prin somn și care au murit cu sfințenie în paturile lor.

LADY MACBETH: Spală-te pe mâini, pune-ți haina de casă; nu fii așa de galben. Îți mai spun încă o dată, Banquo e îngropat; nu poate ieși din mormântul lui.

DOCTORUL: Și asta?

LADY MACBETH: La culcare, la culcare; bate cineva la poartă. Vino, vino, vino, vino, dă-mi mâna. Ce este făcut nu poate fi nefăcut. La culcare, la culcare, la culcare!

Iese.

DOCTORUL: Se duce la culcare acum?

CAMERISTA: De-a dreptul.

DOCTORUL: Și-au șoptit lucruri grozave. Faptele nefirești dau naștere la tulburări nefirești. Sufletele bolnave își vor dezvălui tainele pernelor lor surde. Are nevoie de preot mai mult decât de doctor. Dumnezeu, Deumnezeule, iartă-ne pe toți! Priveghează-o; îndepărtează de la dânsa tot ce ar putea-o vătăma și să ai mereu ochii asupra ei. Așadar, noapte bună. Mi-a uimit sufletul și mi-a încremenit vederea. Cuget, dar nu citez să vorbesc.

CAMERISTA: Noapte bună, domnule doctor.

Wiliam Shakespeare
Macbeth. Parallel Texts
Translated into Romanian by **Const. Al. Ștefănescu, 1912**

120

Ies.

Exeunt

C O N T E M P O R A R Y
L I T E R A T U R E P R E S S

<http://editura.mttlc.ro>

The University of Bucharest. 2016

SCENE II.

The country near Dunsinane.

Drum and colours. Enter MENTETH, CATHNESS, ANGUS, LENOX, and Soldiers

MENTETH: The English power is near, led on by Malcolm,
His uncle Siward and the good Macduff:
Revenge burn in them; for their dear causes
Would to the bleeding and the grim alarm
Excite the mortified man.

ANGUS: Near Birnam wood
Shall we well meet them; that way are they coming.

CATHNESS: Who knows if Donalbain be with his brother?

LENOX: For certain, sir, he is not: I have a file
Of all the gentry: there is Siward's son,
And many unrough youths that even now
Protest their first of manhood.

MENTETH: What does the tyrant?

CATHNESS: Great Dunsinane he strongly fortifies:

SCENA A DOUA

Câmpie pe lângă Dunsinan.

Intră, cu tobe și steaguri, MENTETH, CATHNESS, ANGUS, LENOX și ostași.

MENTETH: Oastea engleză se apropie, povățuită de Malcolm, unchiul său Siward și viteazul Macduff. Răzbumarea arde într-înșii, căci sumpele lor pricini ar întărâta până și pe un sihastru la vărsare de sânge și la luptă îngrozitoare.

ANGUS: Avem să-i întâlnim lângă pădurea de la Birnam; pe-acolo vin.

CATHNESS: Cine știe dacă Donalbain este cu fratele său ?

LENOX: Negreșit că nu, Doamne. Am un izvod al întregii nobilimi: este fiul lui Siward și un mare număr de tineri fără barbă care acum pentru întâia-și dată își încearcă bărbăția.

MENTETH: Tiranul ce face?

CATHNESS: Întărește puternic marea cetate Dunsinan. Unii zic

Wiliam Shakespeare

Macbeth. Parallel Texts

Translated into Romanian by Const. Al. Ștefănescu, 1912

122

Some say he's mad; others that lesser hate him
Do call it valiant fury: but, for certain,
He cannot buckle his distempered cause
Within the belt of rule.

ANGUS: Now does he feel
His secret murders sticking on his hands;
Now minutely revolts upbraid his faith-breach;
Those he commands move only in command,
Nothing in love: now does he feel his title
Hang loose about him, like a giant's robe
Upon a dwarfish thief.

MENTETH: Who then shall blame
His pestered senses to recoil and start,
When all that is within him does condemn
Itself for being there?

CATHNESS: Well, march we on,
To give obedience where 'tis truly owed:
Meet we the medicine of the sickly weal,
And with him pour we in our country's purge
Each drop of us.

LENOX: Or so much as it needs,

că e nebun; alții, care-l urăsc mai puțin, numesc aceasta furie vitejească. Dar ceea ce este sigur, e că nu-și mai poate încătărâma pricina bolnavă sub cingătoarea bunei rânduiei.

ANGUS: Acum își simte omorurile ascunse lipindu-i mâinile; acum, în fiecare clipă, răskoale noi îi impută călcările-i de jurământ; cei povățuiți de dânsul merg numai din poruncă, nicidecum din dragoste: acum își simte titlul fâlfâind în juru-i, ca mantia unui uriaș pe un tâlhar pitic.

MENTETH: Atunci cine i-ar putea mostra simțurile chinuite că se dau îndărăt și tresar, când tot ce este într-însul se osândește că se află acolo?

CATHNESS: Bine, să mergem înainte; să ne ducem supunerea acolo unde ea este cu bună dreptate datorită. Haidem să îmtâmpinăm pe tămăduitorul patriei bolnave și să ne vărsăm împreună cu dânsul, pentru izbăvirea țării noastre, până la cea din urmă picătură de sânge.

LENOX: Sau atât cât este de nevoie pentru a uda floarea

CONTEMPORARY
LITERATURE PRESS

<http://editura.mttlc.ro>

The University of Bucharest. 2016

Wiliam Shakespeare

Macbeth. Parallel Texts

Translated into Romanian by Const. Al. Ștefănescu, 1912

123

To dew the sovereign flower and drown the weeds.

Make we our march towards Birnam.

Exeunt, marching

stăpânitoare și a îneca buruienile. Să ne îndreptăm pașii spre
Birnam.

Ies.

C O N T E M P O R A R Y
L I T E R A T U R E P R E S S

<http://editura.mttlc.ro>

The University of Bucharest. 2016

SCENE III.

Dunsinane. A room in the castle.

Enter MACBETH, Doctor, and Attendants

MACBETH: Bring me no more reports; let them fly all:
Till Birnam wood remove to Dunsinane,
I cannot taint with fear. What's the boy Malcolm?
Was he not born of woman? The spirits that know
All mortal consequences have pronounced me thus:
'Fear not, Macbeth; no man that's born of woman
Shall e'er have power upon thee.' Then fly, false thanes,
And mingle with the English epicures:
The mind I sway by and the heart I bear
Shall never sag with doubt nor shake with fear.

Enter a Servant

The devil damn thee black, thou cream-faced loon!
Where gott'st thou that goose look?

Servant: There is ten thousand.

MACBETH: Geese, villain!

Servant: Soldiers, sir.

MACBETH: Go prick thy face, and over-red thy fear,

SCENA A TREIA

Dunsinan. O odaie în castel.

Intră MACBETH, DOCTORUL și însoțitori.

MACBETH: Nu-mi mai aduceți vești! Fugă toți; până ce pădurea
de la Birnam nu se va strămuta la Dunsinan, n-am să fiu pângărit
de frică. Ce este tânărul Malcolm? Oare nu s-a născut din femeie?
Duhurile care știu că toată urmarea lucrurilor de moarte, mi-au
proorocit astfel: „Nu te teme, Macbeth; niciun om născut din
femeie nu va avea vreodată putere asupra ta.” Fugiți dar, thani
vicleni, duceți-vă de vă amestecați cu englezii muieratici. Sufletul
de care sunt cârmuit și inima pe care o port nu se vor încovoia
niciodată sub îndoială, nici nu vor tremura de frică,

Intră UN SLUJITOR.

Smoli-te-ar dracul, mișelule galben la față! De unde ai luat chipul
acesta de găscă?

SLUJITORUL: Sunt zece mii...

MACBETH: De găște, ticălosule?

SLUJITORUL: De ostași, Doamne.

MACBETH: Du-te de-ți înțeapă fața și-ți înroșește frica, copilule

Wiliam Shakespeare

Macbeth. Parallel Texts

Translated into Romanian by Const. Al. Ștefănescu, 1912

125

Thou lily-livered boy. What soldiers, patch?
Death of thy soul! those linen cheeks of thine
Are counsellors to fear. What soldiers, whey-face?

Servant: The English force, so please you.

MACBETH: Take thy face hence.

Seyton!--I am sick at heart,

When I behold--Seyton, I say!--This push

Will cheer me ever, or disseat me now.

I have lived long enough: my way of life

Is fall'n into the sear, the yellow leaf;

And that which should accompany old age,

As honour, love, obedience, troops of friends,

I must not look to have; but, in their stead,

Curses, not loud but deep, mouth-honour, breath,

Which the poor heart would fain deny, and dare not.

Seyton!

Enter SEYTON

SEYTON: What is your gracious pleasure?

MACBETH: What news more?

SEYTON: All is confirmed, my lord, which was reported.

MACBETH: I'll fight till from my bones my flesh be hacked.

Give me my armour.

cu ficatul alb ca crinul! Ce ostași, nemernicule? Aibă-ți moartea
sufletul! Obrajii tăi de cârpă sunt sfătuitori la frică. Ce ostași, chip
de zer?

SLUJITORUL: Armata engleză, cu voia Măriei-Tale.

MACBETH: Du-ți fața de-aici! Seyton! Mă doare în suflet, când
privesc... Seyton, zic! Lovitura aceasta mă va întări pentru
totdeauna ori mă va doborî acum. Am trăit destul; drumul vieții
mele a intrat în toamnă, în împărăția frunzelor îngălbenite; nu
trebuie să mă aștept la ceea ce s-ar cădea să întovărășească
bătrânețea, precum cinstea, dreagostea, ascultarea, cetele de
prieteni; ci, în locul lor, cată să mă mulțumesc cu blestemuri
rostate încet, dar din adâncul sufletului, cu o cinstire din gură,
adiere deșartă pe care biata inimă ar voi să nu o primească dar nu
îndrăznește. Seyton!

Intră Seyton.

SEYTON: Care e bunul plac al Măriei-Tale?

MACBETH: Ce mai veste?

SEYTON: Tot ce s-a spus, Doamne, se adeverește.

MACBETH: Voi lupta până ce mi se va hăcui carnea de pe oase.

Dă-mi platoșa.

C O N T E M P O R A R Y
L I T E R A T U R E P R E S S

<http://editura.mttlc.ro>

The University of Bucharest. 2016

Wiliam Shakespeare
Macbeth. Parallel Texts
Translated into Romanian by **Const. Al. Ștefănescu, 1912**

126

SEYTON: 'Tis not needed yet.

MACBETH: I'll put it on.

Send out more horses; skirr the country round;

Hang those that talk of fear. Give me mine armour.

How does your patient, doctor?

Doctor: Not so sick, my lord,

As she is troubled with thick coming fancies,

That keep her from her rest.

MACBETH: Cure her of that.

Canst thou not minister to a mind diseased,

Pluck from the memory a rooted sorrow,

Raze out the written troubles of the brain

And with some sweet oblivious antidote

Cleanse the stuffed bosom of that perilous stuff

Which weighs upon the heart?

Doctor: Therein the patient

Must minister to himself.

MACBETH: Throw physic to the dogs; I'll none of it.

Come, put mine armour on; give me my staff.

Seyton, send out. Doctor, the thanes fly from me.

Come, sir, dispatch. If thou couldst, doctor, cast

The water of my land, find her disease,

SEYTON: Nu e încă de trebuință.

MACBETH: Voiesc s-o pun. Trimite călăreți mai mulți să bată împrejurimile; spânzură pe cei care vorbesc de frică. Dă-mi platoșa. Ce-ți mai face bolnava, doctore?

DOCTORUL: Nu este atât de bolnavă, stăpâne, pe cât e de tulburată de furnicarul de năzăriri care nu o lasă să se odihnească.

MACBETH: Tămăduiește-o de aceasta. Nu poți să vii în ajutorul unui suflet bolnav, să smulgi din aducere aminte o mâhnire înrădăcinată, să ștergi grijile întipărite în creier și cu vreun alinător antidot de uitare, să cureți pieptul împovărat de coptura aceea primejdioasă care apasă asupra inimii?

DOCTORUL: În asemenea împrejurări, bolnavul trebuie să se ajute singur.

MACBETH: Atunci asvârle doctoricescul meșteșug la câini; nu mai îmi trebuie. Haideți, puneți-mi platoșa; dați-mi buzduganul. Seyton, trimite ce ți-am poruncit. Doctore, thanii mă părăsesc. Haide, domnule, grăbește-te. Doctore, de-ai putea să cercetezi udul țării mele, să afli boala care o roade și să-i dai o curățenie

Wiliam Shakespeare

Macbeth. Parallel Texts

Translated into Romanian by **Const. Al. Ștefănescu, 1912**

127

And purge it to a sound and pristine health,
I would applaud thee to the very echo,
That should applaud again.--Pull't off, I say.--
What rhubarb, cyme, or what purgative drug,
Would scour these English hence? Hear'st thou of them?

Doctor: Ay, my good lord; your royal preparation
Makes us hear something.

MACBETH: Bring it after me.

I will not be afraid of death and bane,
Till Birnam forest come to Dunsinane.

Doctor: Were I from Dunsinane away and clear,
Profit again should hardly draw me here.

Exeunt

care să-i înapoieze sănătatea de fier de odonioară, te-aș lăuda
ecoului însuși, care te-ar lăuda și el. Ia-o, îți zic. Ce revent, ce
siminichie, ce doctorie curățitoare i-ar scoate pe englezii aceștia
de aici? Ai auzit de ei?

DOCTORUL: Da, bunul meu stăpân; crăieștile pregătiri ale
Măriei-tale ne fac să auzim ceva.

MACBETH: Adu-o după mine. N-am să mă tem de moarte, nici
de prăpăd, până ce pădurea de la Birnam nu va veni la Dunsinan.

DOCTORUL: De-aș fi afară din Dunsinan și slobod, setea de
câștig cu anevoie m-ar mai aduce înapoi.

Ies

CONTEMPORARY
LITERATURE PRESS

<http://editura.mttlc.ro>

The University of Bucharest. 2016

SCENE IV.

Country near Dunsinane, a wood in view.

Drum and colours. Enter MALCOLM, SIWARD and YOUNG SIWARD, MACDUFF, MENTEITH, CAITHNESS, ANGUS, LENNOX, ROSSE, and Soldiers, marching

MALCOLM: Cousins, I hope the days are near at hand
That chambers will be safe.

MENTETH: We doubt it nothing.

SIWARD: What wood is this before us?

MENTETH: The wood of Birnam.

MALCOLM: Let every soldier hew him down a bough
And bear't before him: thereby shall we shadow
The numbers of our host and make discovery
Err in report of us.

Soldiers: It shall be done.

SIWARD: We learn no other but the confident tyrant
Keeps still in Dunsinane, and will endure
Our setting down before 't.

MALCOLM: 'Tis his main hope:
For where there is advantage to be given,

SCENA A PATRA

Câmpie lângă Dunsinan, în vederea unei păduri.

Intră ostășește, cu tobe și steaguri, MALCOLM, BĂTRÂNUL SIWARD și FIUL SĂU, MACDUFF, MENETETH, CATHNESS, ANGUS, LENOX, ROSSE și ostași.

MALCOLM: Verilor, nădăduiesc că sunt aproape zilele când
casele noastre au să fie în siguranță.

MENTETH: Nu ne îndoim de fel.

SIVARD: Ce pădure e aceasta din fața noastră?

MENTETH: Pădurea de la Birnam.

MALCOLM: Fiecare oștean s-și taie câte-o ramură și să o poarte
dinaintea lui; cu chipul acesta vom ascunde numărul oștirii
noastre și vom face pe cercetașii dușmanului să se înșele în
spusele lor asupra-ne.

OSTAȘII: Așa se va face.

SIWARD: N-am aflat nimic altceva, decât că trufașul asupritor
stă într-una din Dunsinan și ne va lăsa să-i împresurăm cetatea.

MALCOLM: Aceasta este nădejdea-i de căpetenie; căci, oriunde
s-a înfățișat prilejul priincios și mari și mici s-au răsculat

Wiliam Shakespeare

Macbeth. Parallel Texts

Translated into Romanian by Const. Al. Ștefănescu, 1912

129

Both more and less have given him the revolt,
And none serve with him but constrained things
Whose hearts are absent too.

MACDUFF: Let our just censures
Attend the true event, and put we on
Industrious soldiership.

SIWARD: The time approaches
That will with due decision make us know
What we shall say we have and what we owe.
Thoughts speculative their unsure hopes relate,
But certain issue strokes must arbitrate:
Towards which advance the war.
Exeunt, marching

împotriva lui și nu mai e slujit decât de unelte silite, ale căror inimi
sunt și ele aiurea.

MACDUFF: Să poruncim judecății noastre nepărtinitoare să
aștepte întâmplările înseși și să ne înarmăm cu toată dibăcia
meșteșugului ostășesc.

SIVARD: Se apropie timpul care, printr-o hotărâre dreaptă, ne va
spune ce avem și ce datorim. Gândurile neînsoțite de fapte ne
soptesc nădejtile lor îndoiate; însă isprava sigură trebuie să o
hotărască loviturile: să grăbim razboiul spre sfârșitul acesta.

Ies ostășește.

C O N T E M P O R A R Y
L I T E R A T U R E P R E S S

<http://editura.mttlc.ro>

The University of Bucharest. 2016

SCENE V.

Dunsinane. Within the Castle,

*Enter, with drums and colors, Malcolm, Old Siward,
Macduff, &c, and their Army, with boughs.*

MACBETH: Hang out our banners on the outward walls;
The cry is still 'They come:' our castle's strength
Will laugh a siege to scorn: here let them lie
Till famine and the ague eat them up:
Were they not forced with those that should be ours,
We might have met them dareful, beard to beard,
And beat them backward home.

A cry of women within

What is that noise?

SEYTON: It is the cry of women, my good lord.

MACBETH: I have almost forgot the taste of fears;
The time has been, my senses would have cool'd
To hear a night-shriek; and my fell of hair
Would at a dismal treatise rouse and stir
As life were in't: I have supp'd full with horrors;
Direness, familiar to my slaughterous thoughts

SCENA A CINCEA

Dusinan. În castel.

Intră, cu tobe și steaguri, MACBETH, SEYTON și ostași.

MACBETH: Desfășurați steagurile noastre pe zidurile dinafară;
strigătul de veghe este într-una: „Ei vin!” Tăria castelului nostru
își bate joc de o împresurare. Să stea aici până-i vor topi frigurile
și foamea. Dacă nu s-ar fi adăugit cu cei care ar trebui să fie cu noi,
i-am fi putut înfrunta cu îndrăzneală, barbă la barbă și i-am fi
bătut până i-am fi trecut hotarul în țara lor.

Țipete de femei în culise.

Ce zgomot e acesta?

SEYTON: Sunt țipete de femei, bunul meu stăpân.

MACBETH: Aproape am uitat gustul fricii. A fost o vreme când
simțirile mele ar fi înghețat la auzul unui țipăt noptatec; când
părul meu, întru auzul unei povestiri grozave, s-ar fi zbârlit și s-
ar fi frământat ca și cum ar fi avut viață: dar m-am săturat de
grozăvii și spaima, împrietenită cu gândurile mele omorătoare, nu
mă mai poate face să tresar. Pentru ce țipă?

Cannot once start me. — Wherefore was that cry?

SEYTON: The queen, my lord, is dead.

MACBETH: She should have died hereafter;
There would have been a time for such a word.
To-morrow, and to-morrow, and to-morrow,
Creeps in this petty pace from day to day
To the last syllable of recorded time,
And all our yesterdays have lighted fools
The way to dusty death. Out, out, brief candle!
Life's but a walking shadow, a poor player
That struts and frets his hour upon the stage
And then is heard no more: it is a tale
Told by an idiot, full of sound and fury,
Signifying nothing.

Enter a Messenger

Thou com'st to use thy tongue; thy story quickly.

Messenger: Gracious my lord,
I should report that which I say I saw,
But know not how to do it.

MACBETH: Well, say, sir.

Messenger: As I did stand my watch upon the hill,
I looked toward Birnam, and anon, methought,

SEYTON: Doamne, regina a murit.

MACBETH: Ar fi trebuit să moară mai târziu: ar fi fost o vreme potrivită pentru o asemenea veste. Măine și mâine și mâine, se strecoară încet dintr-o zi într-alta, până la cea din urmă silabă a timpului scris; și toate ierile noastre au fost niște nebune care ne-au ușurat drumul către moartea înțărânată. Singe-te, stinge-te, făclie scurtă! Viața e numai o umbră mișcătoare; un biet comediant care se păunește și se zbuciumă pe scenă un ceas, după care nu se mai vorbește despre dânsul; este o poveste istorisită de un tâmpit, o poveste plină de zgomot și de furie, care nu înseamnă nimic.

Intră UN VESTITOR

Tu vii ca să-ți întrebuințezi limba; povestirea ta, repede.

VESTITORUL: Bunul meu stăpân, aș vrea să spun ceea ce pot zice că am văzut; dar nu știu cum s-o fac,

MACBETH: Bine, spune, domnule.

VESTITORUL: Pe când stăteam de strajă pe deal, m-am uitat spre Birnam și deodată mi s-a părut că pădurea începea să meargă.

The wood began to move.

MACBETH: Liar and slave!

Messenger: Let me endure your wrath, if't be not so:

Within this three mile may you see it coming;

I say, a moving grove.

MACBETH: If thou speak'st false,

Upon the next tree shalt thou hang alive,

Till famine cling thee: if thy speech be sooth,

I care not if thou dost for me as much.

I pull in resolution, and begin

To doubt the equivocation of the fiend

That lies like truth: 'Fear not, till Birnam wood

Do come to Dunsinane:' and now a wood

Comes toward Dunsinane. Arm, arm, and out!

If this which he avouches does appear,

There is nor flying hence nor tarrying here.

I gin to be a weary of the sun,

And wish the estate o' the world were now undone.

Ring the alarum-bell! Blow, wind! come, wrack!

At least we'll die with harness on our back.

Exeunt

MACBETH: Mincinosule și nemernicule!

VESTITORUL: Să îndur mânia Măriei-Tale, dacă nu va fi așa. La trei mile de aici, o poți vedea venind; îți spun, o pădurice mișcătoare.

MACBETH: Dacă vei fi spus minciuni, ai să fii agățat de viu de copacul cel mai apropiat, până te va usca foamea. Dacă spusa ta va fi adevărată, n-are să-mi pese dacă mă vei spânzura tu pe mine. Șovăiesc în hotărârea mea; încep a mă îndoi de cuvintele în doi peri ale diavolului, care minte părând că spune adevărul: „Nu te teme, până ce pădurea de la Birnam nu va veni spre Dunsinan.” și iată acum că o pădure vine spre Dunsinan. La arme, la arme și afară! Dacă ni se va arăta ceea ce spune el, nu mai e nici de fugit de-aici, nici de rămas aici. Încep a fi obosit de soare și aş dori să se nimicească lumea în clipa aceasta chiar. Sunați clopotul de primejdie. Suflă, vântule! Vino, prăpădenie! Cel puțin vom muri cu platoșa pe noi.

Ies.

SCENE VI.

The same. A Plain before the Castle.

Enter, with drums and colors, Malcolm, Old Siward, Macduff, &c, and their Army, with boughs.

MALCOLM: Now near enough: your leafy screens throw down.

And show like those you are. You, worthy uncle,
Shall, with my cousin, your right-noble son,
Lead our first battle: worthy Macduff and we
Shall take upon us what else remains to do,
According to our order.

SIWARD: Fare you well.

Do we but find the tyrant's power to-night,
Let us be beaten, if we cannot fight.

MACDUFF: Make all our trumpets speak; give them all
breath,

Those clamorous harbingers of blood and death.

Exeunt, Alarums continued.

SCENA A ȘASEA

Tot la Dunsinan. O câmpie dinainte castelului.

Intră, cu tobe și steaguri, MALCOLM, BĂTRÂNUL SIWARD, MACDUFF etc. și oastea lor cu crengi de copaci.

MALCOLM: Acum suntem destul de aproape; aruncați apărătorile voastre de frunze și arătați-vă așa cum sunteți. Domnia-ta, încercatul meu unchi, cu vărul meu, prea-nobilul Domniei-Tale fiu, veți povățui năvălirea dintâi; viteazul Macduff și noi, avem să luăm asupra-ne ceea ce ne mai rămâne de făcut, potrivit cu orânduiala noastră.

SIVARD: Să ne vedem cu bine! Să întâlnim numai oastea tiranului astă-seară și să fim bătuți dacă nu ne vom încăiera cu ea.

MACDUFF: Faceți să grăiască toate trâmbițele noastre; dați toată suflarea premergătoare zgomotoase ale sângelui și morții.

Ies. Zgomot neîntrerupt.

SCENE VII.

Another part of the field.

Enter MACBETH

MACBETH: They have tied me to a stake; I cannot fly,
But, bear-like, I must fight the course. What's he
That was not born of woman? Such a one
Am I to fear, or none.

Enter YOUNG SIWARD

YOUNG SIWARD: What is thy name?

MACBETH: Thou'lt be afraid to hear it.

YOUNG SIWARD: No; though thou call'st thyself a hotter
name

Than any is in hell.

MACBETH: My name's Macbeth.

YOUNG SIWARD: The devil himself could not
pronounce a title

More hateful to mine ear.

MACBETH: No, nor more fearful.

YOUNG SIWARD Thou liest, abhorred tyrant; with my
sword

SCENA A ȘAPTEA

Tot la Dunsinan, altă parte a câmpiei.

Intră MACBETH.

MACBETH: M-au priponit de un par; nu pot să fug, ci, ca un urs,
trebuie să mă lupt până la sfârșit. Unde este acela care nu s-a
născut din femeie: de un astfel de om cată să mă tem, ori de
nimeni.

Intră TÂNĂRUL SIWARD.

TÂNĂRUL SIWARD: Cum te numești?

MACBETH: Te vei îngrozi când ai să afli.

TÂNĂRUL SIWARD: Nu, chiar de ai purta un nume mai
fierbinte decât orice alt nume din iad.

MACBETH: Mă numesc Macbeth.

TÂNĂRUL SIWARD: Diavolul însuși n-ar putea rosti un nume
pe care urechea mea să-l urască mai mult.

MACBETH: Nu, nici mai înspăimântător.

TÂNĂRUL SIWARD: Minți, asupritorule scârbos! Cu spada mea
îți voi dovedi că spui o minciună.

I'll prove the lie thou speak'st.

They fight and Young Siward is slain.

MACBETH: Thou wast born of woman
But swords I smile at, weapons laugh to scorn,
Brandish'd by man that's of a woman born.

Exit

Alarums. Enter MACDUFF

MACDUFF: That way the noise is. — Tyrant, show thy face!

If thou be'st slain and with no stroke of mine,
My wife and children's ghosts will haunt me still.
I cannot strike at wretched kerns, whose arms
Are hired to bear their staves: either thou, Macbeth,
Or else my sword with an unbattered edge
I sheathe again undeeded. There thou shouldst be;
By this great clatter, one of greatest note
Seems bruited. Let me find him, fortune!
And more I beg not.

Exit. Alarum.

Enter MALCOLM and OLD SIWARD

SIWARD: This way, my lord; the castle's gently rendered:
The tyrant's people on both sides do fight;

Luptă. Tânărul Siward e ucis.

MACBETH: Te născuseși din femeie. Dar eu râd de spade, îmi bat joc de armele mânuite de om născut dintr-o femeie.

Iese.

Zgomot. Intră MACDUFF.

MACDUFF: Pe-acți e zgomotul. Asupritorul, arată-ți fața! Dacă vei fi ucis, dacă vei pieri sub alte lovituri decât ale mele, arătările soției și copiilor mei mă vor prigoni neîncetat. Nu pot lovi pe nenorociții Kerni, ale căror brațe sunt năimăite ca să poarte sulile. Ori pe tine, Macbeth, ori vâr la loc în teacă spada mea neștirbită și fără ispravă. Pe-aici trebuie să fii; larma aceasta asurzitoare pare a vesti un războinic dintre cei mai de seamă. Îngăduie-mi să-l găsesc, triste și nu-ți mai cer nimic.

Iese. Zgomot.

Intră MALCOLM și BĂTRÂNUL SIWARD.

SIVARD: Pe-aici, stăpâne. Castelul s-a închinat fără împotrivire; oamenii tiranului se bat unii pentru alții împotriva noastră; nobilii

Wiliam Shakespeare
Macbeth. Parallel Texts
Translated into Romanian by **Const. Al. Ștefănescu, 1912**

136

The noble thanes do bravely in the war;
The day almost itself professes yours,
And little is to do.

MALCOLM: We have met with foes
That strike beside us.

SIWARD: Enter, sir, the castle.

Exeunt. Alarums

Re-enter Macbeth.

MACBETH: Why should I play the Roman fool, and die
On mine own sword? Whiles I see lives, the gashes
Do better upon them.

Re-enter Macduff.

MACDUFF: Turn, hell-hound, turn.

MACBETH: Of all men else I have avoided thee:
But get thee back; my soul is too much charged
With blood of thine already.

MACDUFF: I have no words:

My voice is in my sword: thou bloodier villain
Than terms can give thee out!

They fight

MACBETH: Thou lovest labour:
As easy mayst thou the intrenchant air

thani s-au purtat cu vitejie în războiul acesta. Ziua e pe cale de a
se declara pentru noi și mai e puțin de făcut.

MALCOLM: Eu am întâlnit dușmani care se băteau alături cu noi.

SIWARD: Să intrăm în castel, Doamne.

Ies. Zgomot.

MACBETH intră înapoi.

MACBETH: Pentru ce aş juca pe romanul nebun și aş muri de
chiar spada mea? Câtă vreme văd oameni vii, rănilor le şed mai
bine lor decât mie.

MACDUFF intră înapoi.

MACDUFF: Întoarce-te, câine afurisit, întoarce-te!

MACBETH: Dintre toți oamenii, pe tine te-am ocolit; dar
întoarce-te înapoi; sufletul meu și așa e prea încărcat cu sângele
alor tăi.

MACDUFF: Eu nu am vorbe, glasul meu este în spada mea,
mișelul mai crunt decât te pot vădi cuvintele.

Luptă.

MACBETH: Te trudești în zadar. Cum poți încresta văzduhul
nepipăit cu sabia-ți tăioasă, așa mă poți răni și pe mine, cază-ți

Wiliam Shakespeare

Macbeth. Parallel Texts

Translated into Romanian by Const. Al. Ștefănescu, 1912

137

With thy keen sword impress as make me bleed:
Let fall thy blade on vulnerable crests;
I bear a charmed life, which must not yield,
To one of woman born.

MACDUFF: Despair thy charm;
And let the angel whom thou still hast served
Tell thee, Macduff was from his mother's womb
Untimely ripped.

MACBETH: Accursed be that tongue that tells me so,
For it hath cow'd my better part of man!
And be these juggling fiends no more believed,
That palter with us in a double sense;
That keep the word of promise to our ear,
And break it to our hope. I'll not fight with thee.

MACDUFF: Then yield thee, coward,
And live to be the show and gaze o' the time:
We'll have thee, as our rarer monsters are,
Painted on a pole, and underwrit,
'Here may you see the tyrant.'

MACBETH: I will not yield,
To kiss the ground before young Malcolm's feet,
And to be baited with the rabble's curse.

spada peste coifuri primitive de răni: eu am o viață fermecată,
care nu trebuie să se plece unui om născut din femeie.

MACDUFF: Deznădăduiește de farmecul tău și să-ți spună
îngerul pe care l-ai slujit totdeauna, că Macduff a fost smuls
înainte de soroc din pântecul mamei lui.

MACBETH: Blestemată fie limba care-mi vorbește astfel, căci a
vlăguit cea mai bună parte din eul meu bărbătesc! Să nu se mai
dea crezământ diavolilor înșelători care ne amăgesc cu vorbe cu
două înțelesuri; care se țin de făgăduiala dată urechii noastre și-și
calcă cuvântul cu care ne-au legănat nădejdea! Nu mă voi lupta cu
tine.

MACDUFF: Atunci dă-te rob, mârșavule și trăiește ca să fii
priveștiștea și ciudățenia vremii. Vom pune să te zugrăvească pe o
tablă ținută într-o prăjină, ca pe dihaniile noastre cele mai rare
și dedesubt vom scrie: „Aici puteți vedea tiranul.”

MACBETH: Nu mă voi da rob ca să sărut pământul dianintea
picioarelor tânărului Malcolm și ca să fiu prigonit de blestemurile
prostimii. Deși pădurea de la Birnam a venit la Dunsinan, deși mă

CONTEMPORARY
LITERATURE PRESS

<http://editura.mttlc.ro>

The University of Bucharest. 2016

Wiliam Shakespeare

Macbeth. Parallel Texts

Translated into Romanian by Const. Al. Ștefănescu, 1912

138

Though Birnam wood be come to Dunsinane,
And thou opposed, being of no woman born,
Yet I will try the last. Before my body
I throw my warlike shield. Lay on, Macduff,
And damned be him that first cries, 'Hold, enough!'

Exeunt, fighting. Alarums

*Retreat. Flourish. Re-enter with drum and colours,
MALCOLM, Old SIWARD, ROSSE, LENOX, ANGUS,
CATHNESS, MENTETH and Soldiers*

MALCOLM: I would the friends we miss were safe arrived.

SIWARD: Some must go off: and yet, by these I see,
So great a day as this is cheaply bought.

MALCOLM: Macduff is missing, and your noble son.

ROSSE: Your son, my lord, has paid a soldier's debt:
He only lived but till he was a man;
The which no sooner had his prowess confirm'd
In the unshrinking station where he fought,
But like a man he died.

SIWARD: Then he is dead?

ROSSE: Ay, and brought off the field: your cause of

găsesc față în față cu tine, care nu te-ai născut din femeie, totuși
voi face o de pe urmă încercare. Pun pavăza-mi războinică
dinaintea trupului meu. În strajă, Macduff și blestemat să fie cel
care va striga întâiu: „Oprește! Ajunge!”

Ies luptând.

*Retragere. Trâmbițe. Intră înapoi, cu tobe și steaguri, MALCOLM,
BĂTRÂNUL SIWARD, ROSSE, LENOX, ANGUS, CATHNESS,
MENTETH și ostași.*

MALCOLM: Aș vrea ca prietenii care ne lipsesc să se fi și întors
nevătămați.

SIWARD: Câtiva trebuie să lipsească; și cu toate acestea, judecând
după cei pe care-i văd, o zi mare ca aceasta e cumpărată ieftin.

MALCOLM: Lipsește Macduff precum și nobilul Domniei-Tale
fiu.

ROSSE: Fiul Domniei-Tale, Doamne și-a plătit datoria de oștean;
a trăit numai până ce a ajuns bărbat și de îndată ce a dovedit-o, la
postul unde s-a luptat fără a da înapoi, a murit ca un bărbat.

SIWARD: Amurit, dar?

ROSSE: Da și a fost ridicat de pe câmp. Durerea Domniei-Tale nu

C O N T E M P O R A R Y
L I T E R A T U R E P R E S S

<http://editura.mttlc.ro>

The University of Bucharest. 2016

Wiliam Shakespeare
Macbeth. Parallel Texts
Translated into Romanian by **Const. Al. Ștefănescu, 1912**

139

sorrow

Must not be measured by his worth, for then

It hath no end.

SIWARD: Had he his hurts before?

ROSSE: Ay, on the front.

SIWARD: Why then, God's soldier be he!

Had I as many sons as I have hairs,

I would not wish them to a fairer death:

And so, his knell is knolled.

MALCOLM: He's worth more sorrow,

And that I'll spend for him.

SIWARD: He's worth no more

They say he parted well, and paid his score:

And so, God be with him! Here comes newer comfort.

Re-enter MACDUFF, with MACBETH's head

MACDUFF: Hail, king! for so thou art: behold, where
stands

The usurper's cursed head: the time is free:

I see thee compass'd with thy kingdom's pearl,

That speak my salutation in their minds;

Whose voices I desire aloud with mine:

trebuie măsurată după vrednicia lui, căci atunci ea n-ar mai avea
sfârșit.

SIWARD: Avea rănila în față?

ROSSE: Da, în frunte.

SIWARD: Ei bine, atunci, să fie ostașul lui Dumnezeu. De-aș avea
atâția fii câte fire de păr, nu le-aș dori o moarte mai frumoasă.
Astfel, i-a sunat clopotul de îngropăciune.

MALCOLM: E vrednic de o mai mare părere de rău și o va avea
din perte-mi.

SIVARD: Nu e vrednic de o părere de rău mai mare. Dânșii spun
că a purces bine și că și-a plătit datoria. Așadar, Dumnezeu cu el!
Iată că vine o mângâiere mai nouă.

Intră înapoi MACDUFF cu capul lui Macbeth.

MACDUFF: Sănătate rege! Căci ești rege. Uite unde e capul
blestemat al uzurpatorului. Veacul este slobod. Te văd înconjurat
de mărgăritarele crăiei tale; toți rostesc închinăciunea mea în
inimile lor. Doresc ca glasurile lor, împreunate cu al meu, să strige
tare: „Sănătate, rege la Scoției!”

Hail, King of Scotland!

ALL: Hail, King of Scotland!

Flourish

MALCOLM: We shall not spend a large expense of time
Before we reckon with your several loves,
And make us even with you. My thanes and kinsmen,
Henceforth be earls, the first that ever Scotland
In such an honour named. What's more to do,
Which would be planted newly with the time,
As calling home our exiled friends abroad
That fled the snares of watchful tyranny;
Producing forth the cruel ministers
Of this dead butcher and his fiend-like queen,
Who, as 'tis thought, by self and violent hands
Took off her life; this, and what needful else
That calls upon us, by the grace of Grace,
We will perform in measure, time and place:
So, thanks to all at once and to each one,
Whom we invite to see us crowned at Scone.

Flourish. Exeunt

TOȚI: Sănătate, rege al Scoției!

Trâmbițe.

MALCOLM: Nu vom lăsa să treacă multă vreme înainte de a ne socoti cu fiecare din dragostile voastre și de a ne plăti față de voi. Thanii și rudele mele, de astăzi înainte fiți conți, întâii pe care Scoția îi va fi înălțat vreodată la asemenea cinste. Ceea ce mai rămâne de făcut, faptele noastre pe care le cer împrejurările, precum chemarea înapoi a prietenilor noștri pribegiți la străini ca să scape de cursele tiraniei veghetoare; tragerea în judecată a crunților sfetnici ai acestui măcelar mort și ai drăceștii lui regine care, după cât se crede, și-a ridicat viața cu chiar mâinile sale, acestea și altele ce mai sunt de nevoie și care ne privesc, cu ajutorul lui Dumnezeu avem să le facem treptat, la vreme și loc. Și acum, vă mulțumesc la toți îndeobște și la fiecare îndeosebi și vă poftesc să veniți să ne vedeți încoronându-ne la Scona.

Trâmbițe. Ies.

Contemporary Literature Press

Bucharest University
The Online Literature Publishing House
of the University of Bucharest

A Manual for the Advanced Study of *Finnegans Wake* in One Hundred and Twenty-Three Volumes

Totalling 35,000 pages
by C. George Sandulescu and Lidia Vianu

CONTEMPORARY
LITERATURE PRESS

<http://editura.mttlc.ro>

You can download our books for free,
including the full text of *Finnegans Wake* line-numbered, at
<http://editura.mttlc.ro/>, <http://sandulescu.perso.monaco.mc/>

Director
Lidia Vianu

Executive Advisor
C. George Sandulescu

Holograph list of the
40 languages
used by James Joyce
in writing *Finnegans Wake*